||ಹರಿಃಓಂ||

ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮ ಪ್ರಸನ್ನ ॥ ಮಧ್ವರಾಜಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥

ಶೃಣ್ವನ್‌ಗೃಣನ್‌ಸಂಸ್ಮರಯಂಶ್ಚಚಿಂತಯನ್ ।
ನಾಮಾನಿರೂಪಾಣಿಚಮಂಗಲಾನಿತೇ ।
ಕ್ರಿಯಾಸುಯಸ್ತ್ವಚ್ಚರಣಾರವಿಂದಯೋಃ ।
ಆವಿಷ್ಟಚಿತ್ತೋನಭವಾಯಕಲ್ಪತೇ ॥ ೧ ॥

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರು, ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ

ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಹರಿಕೀರ್ತನ ಮಾಲಾ.

ಪ್ರಥಮಪುಷ್ಪ ೧

೧ ಬಾಲಚರಿತ್ರೆ ೨ ಕಾಳಿಯಮರ್ದನ ಕಥಾ. ೩ ಬುದ್ಧಿಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥಾ.
೪ ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ. ೫ ಭ್ರಮರಗೀತಾ. ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲೀಲಾಮೃತ

ಕಥಾಸಂಗ್ರಹ ಭಾಗ ೧

ಸಂತರಾವ ವೆಂಕಟರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಗೊರೆಬಾಳ ವಕೀಲ
ಲಿಂಗಸುಗೂರು.

ಶ್ರೀಸಾವಿತ್ರೀ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ,
ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.
1926.

ಸೂಚನೆ

ಸಕಲ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ವಿನಂತಿ

ದಯವಿಟ್ಟು ಪೂರ್ಣ ಓದಿರಿ!

ಶ್ರೀ ಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯರೂ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲ ವಿರಚಿತ,

ಶ್ರೀ ಹರಿಕೀರ್ತನ ಮಾಲಾ

ಪ್ರಥಮ ಪುಷ್ಪ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲೀಲಾಮೃತ ಗಾಲವಚರಿತ್ರ, ಕಾಳಿಂಗಫಣ ಮರ್ದನ ಬುಡ್ಡಿಬ್ರಹ್ಮನಕಥೆ ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ ಭ್ರಮರಗೀತಾ ೫ ಕಥೆಗಳು ಕ್ರಯ ೮ ಆಣೆ,

ದ್ವಿತಿಯ ಪುಷ್ಪ, ಮುಯ್ಯದಪದ..ಬ್ರಹ್ಮವೈವರ್ತ ಪುರಾಣ ಕೃಷ್ಣಜನ್ಮಖಂಡದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಚರಿತ್ರ, ಶ್ರೀ ದ್ರೌಪದಿ ಸುಭದ್ರಾದೇವಿಯರಿಗೆ ಶ್ರೀರುಕ್ಮಿಣಿ-ಸತ್ಯಭಾಮಾ ದೇವಿಯುವರು ಪ್ರತಿಮುಯ್ಯ ತಂದಕಥೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದೇವರ ಆರಂಭಿಸಿ ಮಾನುಷೋತ್ತಮರ ಪರ್ಯಂತರ ತರ ತಮಾತ್ಮಕ ಬೇರೆ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಮುಯ್ಯದ ಕಥೆಯು ಬಹು ಸರಸವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಕೃಷ್ಟವಾದ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವರ್ಧಿಸುವದಾಗಿರುವದು. ಕಾರಣ ಸಕಲ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ಗ್ರಹಿಸತಕ್ಕದ್ದಿದೆ.

ತೃತಿಯಪುಷ್ಪ, ಕನ್ನಡ ವಾಯುಸ್ತುತಿ ೬೭ ಪದ್ಯಗಳಿರುವವು. ಶ್ರೀತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿದ ವಾಯುಸ್ತುತಿಯ ಪ್ರತಿಪದಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಮಿನಿಯರೂಪದಿಂದ ರಚಿಸಿರುವರು [illegible]ಯೂ, ಸರಸವಾಗಿಯೂ ಇರುವದು.

ಇವೆರಡೂ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸದ್ಯ ಪ್ರಿಂಟಿನಲ್ಲಿ ಇವೆ, ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು, ಮುಂಗಡ ೦-೧೨-೦ ಆಣೆ ಕಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ಟಪಾಲ್ ಖರ್ಚು ಇಲ್ಲದೆ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕಳಿಸಲ್ಪಡುವದು ಇಲ್ಲವೆ ಮುಂದೆ ಟಪಾಲ್ ಖರ್ಚು ಸಹಿತ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೀಳುವದು ಕಾರಣ ತ್ವರೆಮಾಡಿರಿ.

ಚತುರ್ಥಪುಷ್ಪ ಶ್ರೀ ಹರಿಕೀರ್ತನೆ ಕಥಾ ಸಾರಸಂಗ್ರಹ ಎರಡನೇಭಾಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಎಂಟು ಕಥೆಗಳು ೧ ಸೀತಾ ಸ್ವಯಂವರ ೨ ಕಾಳೀ ಸ್ವಯಂವರ ೩ ಹನುಮದ್ವಿಲಾಸ (ಗರುಡ ಗರ್ವ ಹರಣ) ೪ ಭೀಮಸೇನ ವಿಲಾಸ (ಕೀಚಕ ವಧ) ೫ ವೀರಭದ್ರ ವಿಲಾಸ (ದಕ್ಷಾಸುರ ಧ್ವಂಸ ಕಥೆ) ೬ ಪಾರ್ಥವಿಲಾಸ (ಸುಭದ್ರಾ ಪರಿಣಯ) ೭ ಅನಿರುದ್ಧ ವಿಲಾಸ (ಉಷಾಹರಣ) ೮ ವಶಿಷ್ಠ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಾಖ್ಯಾನ ೯ ಪ್ರಹ್ಲಾದಚರಿತ್ರ ಸಪ್ತಮಸ್ಕಂದ ಭಾಗವತ ನೃಶಿಂಹಚರಿತ್ರ ೧೦ ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಚರಿತ್ರ, ಶ್ರೀಮಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ವಿದ್ಯಾಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀವರದೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಪುಣೆಯಿಂದ ಲಿಂಗಸುಗೂರಿಗೆ ಬಂದ ವೃಂದಾವನಾಖ್ಯಾನ.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯು.

ದಯೆವಿಟ್ಟು ಶುದ್ಧಪತ್ರಿಕಾ ನೋಡಿರಿ

ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಶೋಧಿಸಿದರೂ ಅಚ್ಚುಹಾಕುವ ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಎದುರಿಗೆ ಇಲ್ಲದಾಗಲೂ ಮತ್ತು ಕೆಲವುಕಾರಣದಿಂದ ಕೆಲವು ಅಶುದ್ಧ ಶಬ್ದಗಳು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ. ಕಾರಣ ಶುದ್ಧಪತ್ರಿಕಾ ಕಡೆಯಭಾಗದಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟಿದೆ ಮೊದಲನೆ ಆವರ್ತಿ ಆದಕಾರಣ ಕ್ಷಮಿಸಿರೆಂದು ವಿನಂತಿ,

ಪ್ರಕಾಶಕ

ಓಂ

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ

ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲ ವಿರಚಿತ

೧ ಗಾಲವ ಚರಿತ್ರೆ, ೨ ಕಾಳಿಯಮರ್ಧನ ಕಥಾ, ೩ ಬುಡ್ಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥಾ,

೪ ಭ್ರಮರ ಗೀತಾ, ೫ ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ,

ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕ,

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಲೀಲಾಮೃತವು.

——:o:——

ಪ್ರಕಾಶಕ, ಹನುಮಂತರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ,

ಗೋರಬಾಳ ವಕೀಲ, ಲಿಂಗಸೂಗೂರ

(ಮೊದಲನೆಯ ಛಾಪಾ ೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು)

ಶ್ರೀ ಸಾವಿತ್ರೀ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ರಾಯಚೂರು

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

॥ अत:स्वयंपराहितेषुकृताभियोग: ॥

ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಜ್ಜನರುಗಳು ಸಂಸಾರತಾಪದಿಂದ ಬಳಲಿ, ಬಾಯಾರಿ, ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹೋಗುವರು. ಇಂತಹ ಸಂಸಾರಸಂತಾಪದಿಂದ ಬಳಲುವ ಸುಜೀವಿಗಳನ್ನು, ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಭೂತದಯಾಪರರಾಗಿ ಇವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅತಿ ಕನಿಕರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು. ಇಂತಹ ಕರುಣಾಳುಗಳ ಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ, ಶ್ರೀಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರನ್ನು ವಿರಚಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥದಾಸಾರ್ಯರ ಮೊದಲನೆಯ ಪರಮಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ, ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ ಲಿಂಗಸೂಗೂರು ದಾಸರು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲರೆಂದು ಆಸೇತು ಹಿಮಾಚಲಪರಿಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಷ್ಟೆ.

ಆದರೆ ಇವರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಸಾಧನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸಜ್ಜನರ ಉದ್ಧಾರ ಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅನೇಕಬಗೆಯಿಂದತರತಮಾತ್ಮಕ ದೇವರಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನುಸಾಧನಸಂಪತ್ತು ದ್ವಾರಾ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದಾಯಕ ಈಶ್ವರಸ್ತೋತ್ರರೂಪವಾದ ಪ್ರಮಾಣ ಪ್ರಮೇಯ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅನೇಕ ಪದ್ಯರತ್ನಗಳನ್ನು ವಿರಚಿಸಿರುವರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ೨೩೬ ಪದಗಳು ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಂಟುಮಾಡುವ ಕೆಲಸವು ನಮಗೆ ಪರಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವೈಷ್ಣವ ಬಾಂಧವರಾದ ಮ॥ರಾ॥ ಬಿಂದೂರಾವ ಮುತಾಲೀಕ, ಧಾರವಾಡ, ಮ್ಯಾನೇಜರ್, ಕೃಷ್ಣಪ್ರೆಸ್, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಇವರು ಪರೋಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಕೀಯ ಛಾಪಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಛಾಪಿಸುವು ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವರು. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಪುಸ್ತಕವು ಪೂರ್ಣವಾ ಗುವುದು. ಆದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿ ದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಪರವಶವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ದಶಮಸ್ಕಂದ ಭಾಗವತಕಥಾ ಯುಕ್ತವಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ಅನೇಕ ಲೀಲೆಗಳೇ ಬಹಳವಿರುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ೨೩೬ ಪದಗಳಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀಹರಿಕಥೆಗಳೂ, ಕಥಾಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸುಮಾರು ೧೫ ಕಥಾಗಳು ಶ್ರೀಮದ್ದಾಸಾರ್ಯರ ವಂಶಸ್ಥರಲ್ಲಿ ದೊರತಿರುವವು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹರಿಕೀರ್ತನೆಗಳೂ ಬಹು ಸರಸವಾಗಿಯೂ, ಮನೋಹರವಾಗಿಯೂ, ವೈರಾಗ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವವಾಗಿಯೂ, ಅನೇಕ ಪುರಾಣ,ಉಪಪುರಾಣೋ

ಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಇರುವವು. ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳ ಹೆಸರು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದೇವೆ.

೧. ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆ
೨. ಕಾಳಿಂಗಫಣಿಮರ್ಧನ ಕಥೆ
೩. ಬುಡ್ಡಿಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥೆ
೪. ಭ್ರಮರಗೀತಾ
೫. ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ
೬. ಸೀತಾಸ್ವಯಂವರ
೭. ಕಾಳಿಸ್ವಯಂವರ
೮. ಹನುಮದ್ವಿಲಾಸ
೯. ಭೀಮಸೇನವಿಲಾಸ
೧೦. ಪಾರ್ಥವಿಲಾಸ
೧೧. ಅನಿರುದ್ಧವಿಲಾಸ
೧೨. ವೀರಭದ್ರವಿಲಾಸ
೧೩. ವಶಿಷ್ಟ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಾಖ್ಯಾನ
೧೪. ಶ್ರೀಹರಿವಾಯುಸ್ತುತಿ
೧೫. ಮುಯ್ಯವಪದ

ಈ ಕಥಾಗಳು ಅನೇಕ ಮಹತ್ಮಯುಕ್ತವಾಗಿಯೂ, ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿಯೂ ಸುಮಾರು ೧೨೫ ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಹಳೆಯ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬರೆದವುಗಳಾಗಿ ಶಿಷ್ಯಪರಂಪರಾ ದಾಸಾರ್ಯರ ವಂಶಸ್ಥರಲ್ಲಿಯೇ ಉಳದಿ ರುವವು. ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದುಕಡೆಗೆ ಈ ದಿವ್ಯಚರಿತ್ರಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಸರ್ವ ಸಜ್ಜನರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಲೆಂದು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನೆ ಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೇರೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬರೆದು, ಚಿರಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಮಹತ್ಮೆಯು ಉಳಿ ಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಈಗಿನ ಕಾಲಮಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸತಕ್ಕದ್ದಿದೆ. ಈ ಕಥಾಗಳಲ್ಲಿ ೧೪ ಕಥಾಗಳು ಅವರ ಪರಮಶಿಷ್ಯರಾದ ಸಾಂಪ್ರ ದಾಯಜ್ಞರು ಬರೆದವು ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿವೆ ಮುಯ್ಯದಪದವು ಮಾತ್ರ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಟ್ಠಲರ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರದ್ದೇ ದೊರೆತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತರತಮಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿವರ್ಣಗಳ ಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವಂತನ ಮಹತ್ಮೆಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಾ.

ಆದರೆ ಈಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ೫ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಒಂದೇಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿದೆ. ಬಾಕಿ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸುವ ಯತ್ನವಿದೆ.

ಈ ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಚರಿತಾಮೃತವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೀರ್ತನಕಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವವು. ಆದರೆ ಇದರಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರುಗಳಾದ ಮಹನೀಯರ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ನೆರವೇರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವು ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸಜ್ಜ

ನರಿಗೆ ಉಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಈ ಅಚ್ಚುಹಾಕುವ ಕೆಲಸವು ಪೂರ್ಣನೆರವೇರಿಸಿದ ಶ್ರೀಮದಸ್ಮದ್ಗುರ್ವಂತರ್ಯಾಮಿ ಶ್ರೀಮದೇಂದ್ರ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರ, ಗುರ್ವಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀಭಾರತೀರಮಣ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಂತಸ್ಥ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಸಕಲ ಸಜ್ಜನರಿಗೂ ಇಹಪರಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯಗಳನ್ನಿತ್ತು, ಜ್ಞಾನಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಲೆಂದು ಶ್ರೀರುಕ್ಮಿಣೀಸತ್ಯಭಾಮಾ ಸಮೇತನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ,

ಹನುಮಂತರಾವ ವೆಂಕಟರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ,

ಗೋರಾಬಾಳ ವಕೀಲ, ಲಿಂಗಸೂಗೂರ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲೀಲಾ.

ಕಥಾ ೧

——:o:——

ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆ ಪ್ರಾರಂಭ.

ಆರ್ಯವೃತ್ತ ||

ಶ್ರೀಲೋಲಹರಿಯ ತವಪಾದಯುಗಳ । ಕೀಲಾಲಜಗಳಿಗೆರಗುವೆನೂ ॥
ಗಾಲವಚರಿತೆಯ ಬರೆವೆನುಸಜ್ಜನ । ರಾಲಿಸುವಂದದಿ ನುಡಿಸಿದನೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಒಂದಾನೊಂದಿನ ನಂದಂಮುನಿಯೊಳು । ಬಂದನುಗಾಲವ ಪದಗಳಿಗೇ ॥ ॥ ೧ ॥
ವಂದಿಸಿ ಹರಿಪೂಜಿಂದಿಬ್ಲಾಗಲಿ । ಯಂದೌತನಕೊಡಲೂ ಮುಸಿಗೇ ॥

ಸ್ವಾಹಾಸ್ವಧಾಕಾರ್ವಿವರ್ಜಿತಾದಾ । ಗೃಹಸ್ಮಶಾನ ಸಮೆನಿಸುವುದೂ ॥ ॥ ೨ ॥
ಮಹತ್ಮರುಂಡರೆ ಮಹಷ್ವರೆಂಬರು । ಅಹಸಲಕ್ಷಣ ಸದನಕಿದೂ

ಚಲಾಚಲಾ ವೆಂದೆರಡುಪ್ರತಿಮಿಶಿರಿ । ನಿಲಯಗೆಚಲ ಪ್ರತಿಮಿಗಳಾಂವೂ॥ ॥ ೩ ॥
ನೆಲಸಮ್ಮಂಥಗಳ ಚಲವೆನಿಪವು । ತಿಳಿವಿಸ್ತರಿಸಿದು ಪೇಳುವೆವೂ॥

ತನುನಾನನ್ನದು ಕಳತ್ರಾದಿಕಂ । ಚಿನದೇವರೇಜಲಸತ್ತೀರ್ಥಾ ॥ ॥ ೪ ॥
ಗುಣವಂತರ ನರರೆಂಬವಗೋಖರ । ನೆನಿಸುವವನ ಬಾಳಿವಿವ್ಯರ್ಥಾ ॥

ನಂದಬಡುವಪಿತಕುಣಿವ । ಪಿತಾಮುಹಭಂದದಿಪಾಡುವಪ್ರಪಿತಮುಹಾ ॥ ॥ ೫ ॥
ಮಂದಿರದಲಿ ಶ್ರೋತ್ರಿಯರಾಗಮುನಕೆ । ನಿಂದಿಹೆಸರ್ವದಕ್ಕೈರಬಹಾ ॥

ವಿಪ್ರರನೋಡಲು ಪೋಪವು ಪಾಪವು । ಕ್ಷಿಪ್ರದಿವಂದಿಸಿ ಅರ್ಚಿಸಲೂ ॥ ॥ ೬ ॥
ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಂಗಳವೈದಿಸುವದು । ಅಪ್ರಾಕೃತಲೋಕವು ಕೇಳೂ ॥

ಜ್ಞಾನಿಗಳೊದನದಿ ಕವಳೊಂದೀಯಲು । ನಾನಾಗೋತ್ರಗಳುದ್ಧರವೂ ॥ ॥ ೭ ॥
ಪಾನೀಯಧರದವ್ಯಾಳಗಶುಕ್ತಿಗೆ । ತಾನೆರದಂತೆನೋಡಫಲವೂ ॥

ಪರಾನ್ನ ಕೊಂಬುವನಾನಲ್ಲವೊ । ನೀಹರಿಭಕ್ತೆಂದೌತನಕೊಂಡೇ ॥ ॥ ೮ ॥
ಚಿರಕಾಲದ ಪಾಪಗಳೇಸಿದ್ದರು । ತ್ವರದಿಂದೀಗಳೆ ಕಳಕೊಂಡೇ ॥

ಎನೆಸಾಕೀಸ್ತುತಿಎಂದುನಂದ । ಕೃಷ್ಣನಋಷಿಪದದಲಿಹಾಕಿದನೂ ॥ ॥ ೯ ॥
ಅಣುವಿಗೆದೊಡ್ಡವನಾಗೆಂಧರಿಸಿರಿ । ಯನುತಲಿಕೈಮುಗಿಧೆಳೂವನೂ ॥

ಆಯುಷ್ಯಭಿವೃದ್ಧ್ಯಾಗಲಿಯೆಂದೂ । ಆಯುಮುನಿಯಸ್ನಾನವಮಾಡಿ ॥ ॥ ೧೦ ॥
ಶ್ರೀಯರಸನಸ್ಮರಿಸುತಬರೆಮುನಿಗೆ । ಲಾಯಶೋದೆನವುನಮಾಡೀ ॥

ಪಾಕಕ್ಕನುಕೂಲವ ಮಾಡುತಲೇನ್ । ಬೇಕಾದದ್ದು ಕೊಡುವೆನೇನೇ ॥ ॥ ೧೧ ॥
ಏಕಪಾತ್ರಿಯೆಲಿ ಅನ್ನದಕವಕೊಂಚಿಬ್ಯಾಕೆಬಹಳುಬೇಕೆಂದವುುನೀ ॥

ನಳಿನಾಕ್ಷನಪೂಜಿಸಿ ನೈವೇದ್ಯವ । ಯುಲಿಯೊಳಿಟ್ಟುಪೋಗಲುಜಲಕೇ ॥ ॥ ೧೨ ॥
ತಿಳಿಯದಕೂಸುಗಳಂದದಿ ಕೃಷ್ಣನು । ತುಳಿದಯುಡಿಯಕೆಡಿಶ್ಯಾಡಲ್ಕೀ ॥

ಪಾನೀಯವತಂದೆತಿವರ ನೋಡುತಲು ॥ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಮನೆಯೊಳಗಾರೂ ॥ ॥ ೧೩ ॥
ಯೇನೆನ್ನಲಿ ಯನಕರ್ಮದು ಯಶೋಧೆ । ನೀನುಜೋಕೆಮಾಡಿನ್ನಾರೂ ।

ಎಂದಡಿಗಿಯುಮಾಡಿಟ್ಹೋಗಲುಜಲ । ಕಿಂದಿರೇಶ ತಾಯಿಮೊಲೆಮೆಲುತಾ ॥ ॥ ೧೪ ॥
ನಂದದಲೊಂದ್ರೊ ಪದಿಇತ್ತೊಂದ್ರೊ । ಪದಿಜೆಲ್ಲು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ॥

ಗಾಲವನೆಡಿಯುನು ಘಾಳಿಗೆಹಾರಿಸಿ । ಹಾಳುಮಾಡಿ ಸಂಬಳಿಗಿಯುನೂ ॥ ॥ ೧೫ ॥
ಸಾಲಿಗ್ರಾಮುವಪೂಜಿಸಿ ಘಂಟೆಯ ನ್ಯಾಲಿಗಿ ಮುರಿದೀಡಾಡಿದನೂ ॥

ಕಾದಿದ್ದಾರೆಡೆ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬುಂಡೆ ನೋದನೆಂದು ಓಡಿಹೋಗಿಮುನಿ ॥ ॥ ೧೬ ॥
ಮಾಧವನಾನೋಡಿಕೂಗಿದ ಮುಗಿಲುಭೇದಿಸುವಂದದಿ ಕೆಟ್ಟಧ್ವನೀ ॥

ಇದೇನಡತಿನಿಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳು ಹುಡುಗನ । ಹದದಿಂದಿಡಲಿಲ್ಲವೇಗೋಪೀ ॥ ॥ ೧೭ ॥
ಮುದುಕನು ಅನ್ನವಕಾಣದೆ ಬಳಲುವೆ ॥ ವದರುವನಲ್ಲೆ ಯುಲಿಪಾಪೀ ॥

ನಂದಗೋಪನೀಹೀಗೆ ಅನ್ನವತಿಂದು ಬಿದುಕುವಿಯೋ ನಿತ್ಯದಲೀ ॥ ॥ ೧೮ ॥
ಛಂದವೆಇದುಯಂದ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಕೊಂಪೂ । ನೊಂದುಪೋಗುತಿರೆಕೋಪದೆಲಿ ।

ಹುಡುಗನಮಾತಿದುಃಕ್ಷ ಮಿಸಿರಿಮುನಿವರ । ಬಡದರೆಮಾಳ್ಪುದುಕರಕರಿಯಾ ॥ ೧೯ ॥
ಅಡಿಗಿಯುಮಾಡಿಟ್ಟುಣ್ಣಿರಿನ್ನೊಮ್ಮೆ । ಪಿಡಿದುಕಟ್ಟುವೆನು ನಾಹರಿಯಾ ॥

ಯುಂದೂಸವಿನಾಚೀ ನೋಕ್ತಿಲಿಸವ್ಮಾಸೆ । ನಂದನಮಾತಿಗೊಡಂಬಟ್ಟೋ ॥ ॥ ೨೦ ॥
ಮುಂದೀಪರಿಯಾದರೆ ನಾತಾಳೆನು । ಹಿಗೆಂದೆನು ಕೇಳ್ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟೋ ॥

ಜಲದೊಳು ಮುಣುಗಂದೆನುಮಣ್ಣಾಮು । ಕಲಕಿಕುರೂಪಾಗಂದೇನು ॥ ॥ ೨೧ ॥
ಲಲನೆಯ ಕಾಣಬೇ ಡೆಂದಂದೆ । ನ್ಹಲಕಂಟಕ ನಾಗಂದೆನೂ ॥

ಅಡವಿಯ ಪಾಲಗಿ ಹೋಗೆಂದೇನು । ಮಡವಿನೊಳಗೆ ಬೀಳೆಂದೆನು ॥ ॥ ೨೨ ॥
ಉಡಲಿಕ್ಕರವಿಯ ಕಾಣಬೇಡಂದೆನು । ಕಡದಾಡುವ ನಾಗಂದೇನೂ ॥

ಅಂದರುವಳಿತೆ ಮುನಿವರನಿಮ್ಮನುಡಿ । ಕಂದಗೆಭೂಷಣ ವೆನೆಸಾಕಾ । ॥ ೨೩ ॥
ಛಂದದಿವಾಡಿ ಕ್ರೋಗಲುಕೃಷ್ಣನ । ಬಂಧಿಸಿದನು ಋಷಿಬಹತನಕಾ ॥

ಹರಿಕಂಭಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು । ಗುರುಗುರು ನಿದ್ರೆಯ ಮಾಡುತಿರೇ ॥ ॥ ೨೪ ॥
ವರಗಿತು ಮೊಗವೆಂತಾಯ್ತುಂದೆಗಳು । ಹರಿದತ್ತಿತ್ತಲಿ ಪೋಗುತಿರೇ॥

ಶ್ರೀವರಗಾಲವ ನನ್ನವಮುಟ್ಟೇ । ದೇವರಕಂಭಕೆ ಘಟ್ಟಿಸುತಾ ॥ ॥ ೨೫ ॥
ತೇವನುಗೋಪೀ ಚಂದನವಷ್ಟೂ । ತಾವರಿಸಾಲಿಕಿ ಗಳುಸೆಲುತಾ ॥

ಪೆಟ್ಟಿಗಿವಂದನ್ನವ ತುಂಬ್ಯೊಂತಲಿಗಿ। ಟ್ಟುಕೊಂಡಟೊಪ್ಪಿಗಿಯಂತೆ ॥ ॥ ೨೬ ॥
ತಟ್ಟಿಸವಟು ಹಲಿಗಾರ್ತಿ ನಿಲಾಂಜನ । ಭಿಷ್ಟರಿಯದ ಕೂಸುಗಳಂತೇ ॥

ಶ್ರೀಮುದ್ರಿಯುಉಂಗುರುಗಳು ಮುರಿದವು। ಭೂಮಿಗೆಬಡಬಡದಾಡುತಿರೆ॥ ॥ ೨೭ ॥
ತಾಮರಸಜಮುಖ ಸುರರಾಕಾಶದಿ । ಈಮಹಿಮೆಯನು ನೋಡುತಿರೇ ॥

ಮೂತ್ರವಗೈದನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಬಡಸಿದ। ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗಸರ್ವೋತ್ತಮನೂ॥ ॥ ೨೮ ॥
ಸೂತ್ರಕರಾರ್ಚಿತ ನಾಟವನೆಲ್ಲಾ । ನೇತ್ರದಿನೋಡುತ ಭೂಸುರನೂ ॥

ಕಂಡಿಲ್ಲವೇ ಗೋಪಯಶೋಧೆನಿಮ। ಗಂಡುಕೂಸುವಾಡಿದಭಂಡಾ ॥ ॥ ೨೯ ॥
ಅಂಡಲಿವೆನು ಅನ್ನವಕಾಣದಲೆಂ । ದಗುಂಡಿಲಿಮಸ್ತಕ ವಡೆಕೊಂಡಾ ॥

ನಾರಾಯಣ ನೆಂತಿಳಿಯದೆ । ಮಗುವಿನವೋರೆಗೆ ನೀರನುಚಲ್ಲಿದನೂ ॥ ॥ ೩೦ ॥
ಚೀರುತ್ತಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಗದಿಹ್ಯವೆಲ್ಲಾ । ಸೌರಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡುವನೂ ॥

ಮಗನಾಟವನೋಡಿಯಶೋಧೆಗೋಪರು।ನಗವರೊಂದುಕಡೆಗಾಲನಗೇ॥ ॥ ೩೧ ॥
ಬಗಿಬಗಿಸಮ್ಮತಿಸುತಿಹರುಕೇಳದೆ । ಜಿಗಿಜಿಗಿಭೋಗು ವನಾಗಂಪಗೇ ॥

ಶಂಖಚಕ್ರಗಧೆ ಪದ್ಮಪಿತಾಂಬರ । ಅಂಕಿತರೂಪವ ತೋರಿದನೂ ॥ ॥ ೩೨ ॥
ಮುಂಕುನಾಬಲ್ಲಿನೆ ಉದ್ಧರವಾಡಿದಿ । ಪಂಕಜನಾ ಭೆಂದೆಗಿದನೋ ॥

ಅಂಬರವಲಿ ಪೂವಿಸಮಳೆಗರವರು । ಜಂಭಭೇದಿ ಮೊದಲಾದವರೂ ॥ ॥ ೩೩ ॥
ಅಂಬುಧಿಶಯನಗೆ ಕೇಳಿದುಹಿಗ್ಗರೆ । ಕುಂಭಿಣಿಯೊಳು ಹರಿಶೇವಕರೂ ॥

ಅಡಿಗೆರಗಿದ ಋಷಿಗೊಲಿದುಕೃ । ಷ್ಣಕೈಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ವೃತ್ತಮವರವಾ ॥ ॥ ೩೪ ॥
ಕೊಡೆಹರಿಖುಂ ಡಾಳಿಸಿದ್ಧದುವಾಡಿದ । ಸಡಗರದಿಂದಸುಭೋಜನವಾ ॥

ಅಪರಾಧವ ಕ್ಷಮಿಸೆಂದುಪುನಃ । ಪುನಃಅಪರಾಧಿತಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸೀ । ॥ ೩೫ ॥
ತಪಸಿಗೆಪೋದನು ಯಶೋಧೆಗೋಪರ । ಅಪರಿಮಿತ ಪೊಗಳಿವೇಗಋಷೀ॥

ಆಸಮಯದಿ ನಂದಯಶೋಧೆಗೆ । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲತಾ ಮೊದಲಂತೇ ॥ ॥ ೩೬ ॥
ಕೂಸಾಗಿರುವ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆಸುಖ।ದ್ವೇಷಿಗಳಿಗೆ ಇದುಬಲುಬ್ರಾಂತಿ ॥

ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಮಾಡಿದಲೀಲಿಯ ॥ ಸಾನುರಾ ಗದಲಿಕೇಳಿದರೇ॥ ॥ ೩೭ ॥
ಕಾಣರುಭವಭಯ ಪಡುವರುಬಹುಜಯ।ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗೆಧನ್ಯರವರೇ॥

ಮಂಗಳಝುಷಕೂರ್ಮ,ಕಿಟನರಸಿಂಹಗೆ।ಮಂಗಳವಟುಭಾರ್ಗವರಾಮ॥ ॥ ೩೮ ॥
ಮಂಗಳಯಾದವ ಬುದ್ಧ ಕಲ್ಕಿಗೇ । ಮಂಗಳಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲಗೇ॥

ಶ್ರೀಗುರುಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥ ಮಂಗಳಂಮಹಾ ॥ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀ ॥ ॥ ೩೯ ॥

ಓಂ

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ

ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲ ವಿರಚಿತ

ಗಾಲವ ಚರಿತ್ರೆ, ೨ ಕಾಳಿಯಮರ್ಧನ ಕಥಾ, ೩ ಬುಡ್ಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥಾ,

೪ ಭ್ರಮರ ಗೀತಾ, ೫ ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ,

ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕ,

ಕಾಳಿಂಗಫಣಾಮರ್ದನಕಥಾ

—:೦:—

ಪ್ರಕಾಶಕ, ಹನುಮಂತರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ,

ಗೋರಬಾಳ ವಕೀಲ, ಲಿಂಗಸೂಗೂರ

(ಮೊದಲನೆಯ ಛಾಪಾ ೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು)

ಶ್ರೀ ಸಾವಿತ್ರೀ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ರಾಯಚೂರು

ಹರಿ:ಓಂ

ಶ್ರೀಶಾಂತಿಪತೆ ಆನಿರುದ್ಧಾತ್ಮಕ । ಶ್ರೀಸೀತಾರಾಮ ಚಂದ್ರಾಯ ಮಂಗಳಂ ॥
ಶ್ರೀಕುಪ್ಪಿಭೀಮಾಂತರ್ಗತ ಗೋಪಾಲ ॥
॥ ಕೃಷ್ಣೋ ವಿಜಯತೆ ॥
ಶ್ರೀಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ವರದೇಂದ್ರಗುರ್ವಂತರ್ಯಾಮಿ, ಶ್ರೀಕಾಳಿಯಮರ್ದನ,
ನಂದನಂದಾಯನಮಃ

ಕಾಳಿಂಗಫಣಾಮರ್ದನ ಕಥಾಪ್ರಾರಂಭ

ಕಥಾ ೧

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಸ್ತು ॥

ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ

ಶ್ರೀಮದನಂತನೆ ನಿನಗೊಂದಿಸಿ । ಕಾಳೀಮರ್ಧನಕಥೆ ಬರೆವೆನಿದೂ ॥
ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನ ಜಗತಿಯೊಳಿಹ್ಯ । ಧೀಮಂತರು ಕೇಳಲಿಬರಿಪೂ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ಶುಕಪರಿಕ್ಷಿತನೃಪಗೆ ಪೇಳ್ದದನೆಅನುಸರಿಸಿ । ಶಕುತೆನಿತುಬರೆವೆ ಕಾಳಿಂಗಕುಂಡಲಿಮರ್ದನಕಥೆಯನ್ನ ಪರಾಧವಿರೆ ಕ್ಷಮಿಸಿ। ಚಿತ್ತೈಸುವದಿವು ಪ್ರತಿದಿನಸುಜನರೂ ಅಕಳಂಕಸೌಭರಿಯು ಪಕ್ಷಿಗಳು ತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ । ಬಾರದಂತೆ ನುಡಿದಿರಲುತಾಂ ಜೀವಿಸುವಕಕುಅಾತಿಯಿಂದಲಾ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಯಮುಸಿಯೊಳ್ । ಕಾಳಿಂಗಫಣಿಎಡಗಿರೇ ॥ ೧ ॥
ಲಕುವಿಶಾಶ ವ್ರಜದೊಳವತರಿಸಿ ವಂದಿನದೊಳ । ರ್ಭಕರೊಡನೆ ತುರುಗಾಯ್ವು ತಾಯಡಿಗೆಪೋಗಿರಲಿ ನಕುವರಿಯೆ ಉದಕಾವುಗಳುಕುಡಿದು । ಸರ್ಪವಿಷದಿಂದ ಪರವಶವೈದಿರೆ ಸಕಲಜ್ಞಚಂಡಾಡು ತಲ್ಲಿಬಂದೆಬ್ಬಿಸಿ ಧುಮುಕಲಾಮಡುವು ಕ್ರೂರಕರ್ಮ ನೋಡೆಂಜೆ ಬಾಲಕರೋಡುತಲೆಬಂದು ತಮ್ಮಗಾದೋಷ ಬರದಂತೆಶೊದೀಗೆಪೇಳ್ವರೂ ॥ ೨ ॥

ಪದ ॥ ರಾಗ ನಿಲಾಂಬರಿ ॥ ಅಟ್ಟೆ ತಾಳ ॥

ಕೇಳೀಗೋಪಿ ದೇವಿಯಿಂದಿನ ಸುದ್ದೀ । ನಿನ್ನಾ ಬಾಲಕನಾಡೀದ ನಲ್ಲಾದ ಬುದ್ಧೀ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟೆ ಬುತ್ತಿಯನ್ನುತೆಕ್ಕೊಂಡೂ । ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಗೋವುಗಳ ಹೊಡಕೊಂಡೂ । ನೆಟ್ಟಾನಾರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಒಂದುಗಿಡದಡಿ। ಇಟ್ಟು ಉಂಬುವದಕ್ಕೆ ಅನುವಾದೆವೆಲ್ಲರೂ॥ ೧॥ ಉಣುತಾಲಿ ಕುಳಿತೀರೇ ಮೋಪುಮೋವುತಲೀ । ಮಣಾಕಾಗಳೆ

ಲ್ಲನೂ ಯಮುನಾ ತೀರದಲೀ ॥ ಘನತೃಷಿ ಯಿಂದ ಶೀವಿಶೀ ಜಲ ಭರದಿಂದ । ಕ್ಷಣಕೆ ನೋಡೆನು ಸೋಜಿಗ ವಾಯಿತಮ್ಮಯ್ಯಾ।೨। ಮಡವಿನೊಳಗೆ ಕಾಳಿ ನಾಮಕ ಸರ್ಪಾ । ಅಡಗಿ ಪಕ್ಷಿಯಭಯ ವಿಲ್ಲದಲಿಪ್ಪಾ । ಕಡುಉಸರಿಂದ ಬೆಯಿಸುತಿಹ ಉದಕವ । ಕುಡಿದಾಕಳಗಳೆಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಿತನಾಗಿರೆ ॥ ೩ ॥ ಚಂಡೂ ನಿಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣ ಆಡೂತ ನವ್ಮಾ । ದಿಂದಿಕ್ಕಿ ವೋಡೊಡಿಸುತ ಬಂದನವ್ಮಾ ॥ ಚಂಡ ನೀರೊಳಗೆ ಕೈಜಾರಿ ಕಂದುಕ ಬೀಳೆ ॥ ಕಂಡು ಕಂಡೂ ಪೊರರಾಟಿಕಿ ಮಾಡಿದ ॥ ೪ ॥ ಹೀನತನವು ನಮ್ಮಕಡಿಗಿಲ್ಲ ವವ್ಮಾ ॥ ಆಣೆ ಇಟ್ಟು ಬ್ಯಾಡಬ್ಯಾಡೆಂದೆ ವವ್ಮಾ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನ ನಡತಿ ನೀಬಲ್ಲೆಲ್ಲ ತಾನು ಹಾರಿಕೊಂಡ ವಿಷದ ಮಡವಿನೋಳು ॥ ೫ ॥

॥ ಅಂತೂ ಪದ ॥ ೮ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ಬಾಲಾರಿಂತು ಯಶೋದೆ ಮುಂದೆ ಹರಿಯಾ । ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇಳಲೂ ॥
ಕೇಳೂತಂಗದ ವ್ಯಾಲಿ ಸ್ಮರಣೆನಪ್ಪಿ । ಬಲುಮೂರ್ಛೆ ಯಿಂಗೈದಳೂ ॥
ತಾಳಾಲಾರದೆ ನೆಲಕೆ ಹೊರಳೀ । ಸರ್ವಾ ಭರಣಂಗಳಂ ಬಿಸ್ಪಳೂ ॥
ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ಕಾಂಬೆನೆಂತು ಎನುತಾ । ಕಣ್ಣೀರ್ಗಳಂ ತೆಗೆದಳೂ ॥ ೧ ॥

ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ

ದೋಷವಿದೂರನ ಸ್ಮರಿಸುತ ಯಶೋದೆ । ಕ್ಲೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಬಗೆಯಾ ॥
ನಾ ಸಮಗ್ರ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆನು । ಸಂತೋಷದಿ ಕೇಳಿರಿ ಯಿನಾನುಡಿಯಾ ॥ ೧ ॥
ಹರಿಲೀಲೆಯು ಬ್ಯಾಸರದಲಿ ಪರಮಾ । ದರದಲಿ ಕೇಳ್ವದು ಬುಧರೆಲ್ಲಾ ॥
ಹರಿವದು ಜನ್ಮಾಂತರ ಪಾಪವು ಯಮಪುರ । ದರ್ಶನ ನಿಮಗಿಲ್ಲಲ್ಲಾ ॥ ॥ ೨ ॥
ಕೇಶವನಾನೊಂದಾ ವರ್ತೆಂದರೇ । ಈಸಂಸಾರವು ಪರಿಹಾರಾ ॥
ಲೇಸಾಗಿ ಬಹಳ ಅನುದಿನ ನುಡಿದರೆ । ಆಸುಖನೂ ಪಾರಾವಾರಾ ॥ ॥ ೩ ॥
ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದ್ಯಷ್ಟ ಸುಕರ್ತಗೆ ತನ್ನಯ । ಪೊಟ್ಟೆಲಿ ಪುಟ್ಟಿಹ ನೆಂತಬಲೇ ॥
ಕೆಟ್ಟ ಹಾವು ಕಚ್ಚಿತು । ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲಗಂಬಳು ತಿಳಿಯದಲೇ ॥ ॥ ೪ ॥

ಅಂತೂ ಪದ ॥ ೧೩ ॥

ಪದ ॥ ರಾಗ ರೇಗಪ್ತಿ ಝುಂಪಿ ತಾಳ ॥

ಉಟ್ಟಾಂಬರ ವುಜಿಗಳಿ ಥರಥರನಡುಗುತ ತಲಿ । ಬಿಟ್ಟು ತುಟಿಬಾಯಿ ಒಣಗೀ ॥ ಥಟ್ಟನೆಳಥಾಕಿ ಮಣಿಪದಕ ಹಾರಗಳು ಎದೆ । ಘಟ್ಟಿಸುತಹಳು ಕಲ್ಲಿಲಿಂದ ಹಾ ಮಗನೆನುತ ॥ ೧ ॥ ಕೆಲದಿಯರು ತೆಕ್ಕಿಯಲಿ ಪಿಡಿಯಲೊಶವಾಗದಲೇ । ನೆಲದಲ್ಲಿಬಿದ್ದು ಹೊರಳೀ ॥ ಖಳಿಖಳಿಸೆ ಜೊಟ್ಟು ಮುರುಕೊಳುತ ತನ್ನೊಳು ತಾನೇ ಹಲುಬುತಿಹಳಪರಿಮಿತ । ಸುತನಾಟಗಳು ಸ್ಮರಿಸೀ ॥ ೨ ॥ ಘಾಸಿಯಾದನು ಹುಡುಗ ರೆಲ್ಲರೀಲಾಗಿ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲ ನೆನ್ನುತಾ ॥ ಅಸುದತಿ ಒಂದೊಂದು ಮುತ್ತು ದರಸಿದ ತೆರದಿ । ಕ್ಲೇಶಮಾಡುವರಂತೆ ಆಡುವಳು ಕೇಳೂವದು ॥ ೩ ॥ ॥ ೬ ॥

ಪದ ॥ ರಾಗ ಪಂಥುವರಾಳಿ ಆದಿ ತಾಳ ॥

ನಾಹ್ಯಾಂಗಮಾಡಲಿ ಆವಲ್ಲೀಪೋಗಲಿ । ಶ್ರೀಹರಿಕಾಂಬುಬೆಂತು ಹೇಳಿರೆಲ್ಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ನಾರೆರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಹತ್ತೆಂಟು ಹಡಧಾರೆ ॥ ಪೋರಾವಬ್ಬಿದ್ದನು ಇರಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥
ಕಣ್ಣೊಂದೇಕಣ್ಣಲ್ಲ ಮಗುವಂದಿರಸಲ್ಲಾ । ಹೆಣ್ಣೇಗೆಎಂಬಡೂ ಹುಸಿಅಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥
ಕಂಜಾಕ್ಷನಂಥಕೂಸು ಕಳಕೊಂಡಿಹೆಳಕಿಂತ । ಬಾಜಿಎನಿಸಿದರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥
ಜೋರಾನಿಮಾನು ಎಂದು ದೂರೂವರೆಲ್ಲಾರು। ನಾರೇರಿಗಿಂದು ಥಣ್ಣಗಾಯೀತೆಲ್ಲಾ ॥ ೪ ॥
ಗೊಲ್ಲಾರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದೀಲಿಂದಗೊರಸ। ವೆಲ್ಲಾವು ಚನ್ನಾಗಿ ಇದ್ದಾವಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥
ಗೋಕೂಲವೆಂಬೋದು ಕೃಷ್ಣಿದ್ದಕಾರಣ । ನಾಕಕ್ಕೆಮಿಗಿಲಾಗಿತ್ತಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥
ಉಂಬೋಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಗಎಲ್ಲೀಗೆಹೋದನೋ। ಎಂಬೊದು ಇಂದಿಗಿಲ್ಲವಾಯಿತೆಲ್ಲಾ ॥ ೭ ॥
ಚಿಕ್ಕಾವರಾನೆಲ್ಲಾ ಕೊಲ್ಲೂವನೆಂಬೋರು । ಅಕ್ಕಾರ ಪೆಲ್ಲರಿಗಾಯಿತೆಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥
ಆರಾಮುಂಧೇಳಲಿ ಎನ್ನಾ ಕ್ಲೇಶವನಿಂದು । ಆರಣ್ಯಮನಿ ಮಂದಾಯಿತಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥
ಬಲಗಣ್ಣು ಬಲಭುಜ ಬಿಡದೆ ಹಾರಿದಕಿಂದು। ಚಲುವಂಕೃಷ್ಣಗೆ ಧಾಳಿಬಂತಲ್ಲಾ ॥ ೧೦ ॥
ಕಂದಯ್ಯನಿಲ್ಲದೆ ಉಂಬೂಡುವದುಎಲ್ಲ । ಮಂದಿರವು ಬೇಸರಪಾಯಿತಲ್ಲಾ ॥ ೧೧ ॥
ರಂಗಯ್ಯನಂಗವು ದಿಟ್ಟೇಸಿವಮ್ಮನ । ಕಂಗಾಳುದಣಿ ನೋಡಿದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ॥ ೧೨ ॥
ಮಜ್ಜೀಗಿಮಾಡುತ ಒಂದಾನು ಹರಿಯಂದು । ಹೆಜ್ಜೆಯ ನಾಲಿಸುತಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ ॥ ೧೩ ॥
ಹೊನ್ನೀಟ್ಟುತಂದಿದ್ದೆ ಮೊನ್ನೆಯಂದುಟೊಪ್ಪೀಗಿ। ಚಿನ್ನಯ್ಯಇಟ್ಟದ್ದು ನೋಡಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೧೪ ॥
ಬಣ್ಣಾದವಲ್ಲಿಯಂಗಿ ಮಾಸಬೇಡೆಂಬೂವೆ । ಇನ್ನ್ಯಾರಿಗೆ ಬೈದುಕೊಡಲೆಲ್ಲಾ ॥ ೧೫ ॥
ಕಣ್ಣಾಬೀಡೂತಕಲ್ಲನೆತ್ತೀ ಒಗಿಯಾಹೋದೆ। ಮಣ್ಣಾತಿಂಬುವನೆಂದು ಬೈದೆನಲ್ಲಾ ೧೬
ಬಾಯಿತೆರದು ಬೆಣ್ಣೆತಾಯೆಂದುಬೇಡಲು । ಕೋಯೆಂದು ನಾಕ್ಕೈಗೆಕೊಡಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೧೭ ॥
ಆರಣ್ಯಶೋಗಿ ಎನ್ನಮೋರೆಯಕಾಣದೇ । ಘೋರಾಮಡವಿನೊಳು ಬಿದ್ದನಲ್ಲಾ ॥ ೧೮ ॥
ಬತ್ತಾಲಂಗಣದೊಳುಕಟ್ಟೀಗಿತೆಗೆದುಕೊಂಡು। ಹತ್ತಿಕೂದರಿಯಂದು ಆಡೊನಲ್ಲಾ ॥ ೧೯ ॥
ಸಿದ್ಧಾಂತಿಗಾಳುಲೋಕ ನಾಳೂವನೆಂಬೋರು । ಬಿದ್ದಾನುಮಡುವೆಂಥೆಳಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೨೦ ॥

ಹೇಳಿದ್ದ ರೊಳಗೊಂದೆ ನಿಶ್ಚಾಯವಾಗೀರೆ। ಮೇಲಾಯ್ತು ಯಮ್ಮ ನುಡಿಯಂಬರಲ್ಲಾ ೨೧॥
ಎಷ್ಟೆಂದುಹೇಳಲಿ ವೈದೀಕರಂಗಾವು । ಇಷ್ಟೇಎನ್ನಲು ಎನಗೊಶವಲ್ಲಾ ॥ ೨೨॥
ಕಣ್ಣೇಲಿಕಂಡದ್ದೆ ಹೇಳೂನರಲ್ಲಾದೆ। ಇನ್ನೊಂದು ಏನುಬಲ್ಲುಳುಕಲ್ಲಾ ॥ ೨೩ ॥
ಭೂಮಿಕೆದರಿ ವೈಶ್ಯರಂತೆ ಜೀವಿಸುವಾರು॥ ಆಮಹಾ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೋದಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೨೪॥
ಹಲ್ಲೂತೆರದು ಇಲ್ಲದ್ದೊಂದೇಬೇಡಿ ಕೈಲಿಕೊಡಲಿಲ್ಲೆಂದು।ಬೈದುಎದ್ದು ಹೋಹರಲ್ಲಾ॥
ಸತ್ಯಭಾಮಿಯಕೂಡಿ ಪುರವೆಲ್ಲ ಮೋಹಿಸಿ ॥ ಹತ್ತೂವತೇಜಿ ಎಂದಿದ್ದರೆಲ್ಲಾ ॥ ೨೬ ॥
ಏನಾದರಾಗಲಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ || ಕಾಣದೇ ಈಪ್ರಾಣ ನಿಲ್ಲದಲ್ಲಾ ॥ ೨೭ ॥
ಅಂತೂ ಪದ ॥ ೪೩ ॥

ಪದ ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಝಂಪಿ

ಹೀಂಗೆಂದೆಶೋದೆ ಶೋಕಿಸುತಿರಲು ಪುರದಜನ । ರಾಗ ಶೀಘ್ರದಲಿ ನೆರದು ॥ ಬ್ಯಾಗ ಹೋಗುವ ನಡಿಯೆ । ಯಮುನಿತೀರಕೆ ಇನ್ನು । ಜಾಗುಮಾಡಲು ಸಲ್ಲವೆನು ತಲ್ಲಿಗೈದಿದರೂ । ೧ ॥ ಹೋಗುಥರಿಮಾಯದಿಂ । ಕಂಡದೇವತಿಗಳಿಗೇ । ಬಾಗಿಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲಾ ॥ ನಾಗಶಯನನು ನಾಶದೂರ ನೆಂತಿಳಿಯದಲೇ ಈ ಗುಳಿಸಿರೆಂಧರಿಸಿಕೊಂಬಳೀಪರಿಗೋಪಿ ॥ ೨ ॥ ॥ ೪೫ ॥

ರಾಗ ಸಾರಂಗ ಆದಿತಾಳ ಪದ.

ತಡವುಮಾಡದೇ ಕಾಯಾಬೇಕೂ ಮಗನಿಗಾ । ಈಪೊಡವಿಯೊಳಗುಳ್ಳಾದೇವತಿಗಳುಬ್ಯಾಗಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸಿಟ್ಟೆಬ್ಯಾಡಪ್ಪೊ ನಿನಗಿಟ್ಟೆದ್ದಾತುಪ್ಪಾ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾತಿಂದಾನೆಂದು ಹಟ್ಟಿಮಲ್ಲಪ್ಪಾ ॥ ೧ ॥ ಖಂಡೂಗನ್ನವಮಾಡಿ ಭಂಡಿಲಿತರೂವೆ ॥ ಊರುಂಡುಮಿಗುವಂತೆ ನಾಗಂಡಾರ್ತಿಹೊರುವೆ ॥ ೨ ॥ ಯಲ್ಲಮ್ಮಕೃಷ್ಣಾನಕೊಲ್ಲಾದೀರಮ್ಮಾ॥ನಾ । ಸುಳ್ಳಲ್ಲೆಕುಜವಾರಾ । ದಲ್ಲ್ಯಣ್ಣೆನಮ್ಮಾ ॥ ೩ ॥ ಬುಡ್ಡಿಬ್ರಹ್ಮಗೆಕ್ಯೆಯ್ಯಾ । ದುಡ್ಡಿಕ್ಕಿಮುಗುವೇ ॥ ನಾ । ಅಡ್ಡಾದರೋಮೆಂದುಕಡ್ಡಿಯನಿಡುವೇ ॥ ೪ ॥ ಚಂದಮ್ಮನಿನಗೀಗಚಂದ್ರಕಾಳೀಸಿರಿ ॥ ಆ । ನಂದಾದಿಂದುಡಿಸೂವೆ । ಬಂದಾದುರಿತಾರೀ ॥ ೫ ॥ ಕೋಂಕಾದೇಪೂಜೀಪೆ ಸಂಕಟಚೌತೀ ॥ ಯಿಾಸಂಕಟಕಳಿ।ನಿರಾತಂಕಯನ್ನರಸೀ॥ ೬ ॥ ಲೇಸುಮಾಡುವದೆ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ್ಠಲನೀಗೆ ॥ ನಾ । ಸೂಸೂಕಾತರುವೆ ಬನದಾಸಂಕರಿನಿನಗೆ ॥ ೭ ॥ ಅಂ । ಪದ ॥ ೫೦ ॥

॥ ಸೀಸಪದ್ಯ ॥

ಹಿಂಡುದೇವತಿಗಳಿಗೆ ಹರಸಿಕೊಳುತಿಹೆಳಬಲೆ।ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ್ನ ॥ ಸಲಹರೆಂದೂ ಚಂಡಕಿರಣಗೆಮೋಡ ಮುಸುಕಿದಂದದಲಿಹೆನು ।ಅಂಡಜವಾಹನೆಂದು ತಿಳಿಯದಂಲೇ॥ ಕೊಂಡುಬಂದರು ತ್ವರ್ಯದಿಂದವಳಜನರೆಲ್ಲ । ಹಿಂಡುಗೂಡಿಸಿ ಕೃಷ್ಣಬಿದ್ದೆಡೀಗೆ ।

ಚಂಡಜಲನೋಡಿಸುತ ನಿಲ್ಲದಿರೆಕ್ಲೇಶ । ಭೂಮಂಡಲಕೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ । ಮಾಡ್ದಳಿಂತೂ ॥
॥ ೧ ॥ ಆರಮಕ್ಕಳಿಗಾಂವ ಜನ್ಮದಲಿವಿಷವಿಕ್ಕಿ । ಕ್ರೂರತನದಲಿ ಪ್ರಾಣಕೊಂಡಪಾಪಾ ।
ಪೂರೈಸಿತೆನೊಳಿದಕಾರಣೆಂದೀಗರಳ । ಘೋರಜಲದೊಳಮುಗ್ಗ ನಾದಕಂದಾ॥ ವಿಾರದೆಲಿ
ನಮ್ಮಂದದಜ್ಞರಿಗೆ ಸಂಚಿತವ್ಯೂ । ಮಾರುತನದಯ ಪಾತ್ರರಾಗದವಕಾ । ಪ್ರಾರಬ್ಧ
ಕೊಂಚಯಾಗದು ಹ್ಯಾಂಗೆಜೀವಿಸಲಿ । ನಾರಿಯಂಬಳಿಗೆ ಸುತಶೋಕಕಷ್ಟಾ ॥ ೨ ॥
ಮೊನ್ನೆ ಕನಸಿಲಿಕಂಡೆ ಮಗನುನೀರೊಳುಬಿದ್ದು । ಮಣ್ಣುತಿಂಬುವ ಬಾಯಿತೆರದು
ಬೇಡ್ದಾ ॥ ಬೆಣ್ಣೆಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲೆದ್ದುಹೋಗಂದ । ರನ್ನ ಬಹುಬೈದರೂ ತಾಳಿ
ಕೊಂಡ ॥ ಎನ್ನ ಮುನಿಮುಂದೆ ಬತ್ತಲಗುದರಿ ಏರಿಬಲು ಹೊನ್ನು ಸೂರ್‍ಯಾಡುವನು ಧರಿ
ಯುವಿಾಲೇ । ಕನ್ನಡಿಯನೋಡುವನು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲಿದು । ಚಿನ್ನಯರೆ ವಳಿತೇನೆ
ತಿಳಿದುನೋಡಿ ॥ ೩ ॥ ॥ ೨೪೧ ।

ಶ್ಲೋಕ

ಇಂತೀಪರಿಯಲಿ ಕಂಡಸ್ವಪ್ನವನ್ನೂ । ಪರಿವಾರಕೇತಿಳಿಸಲೀ ।
ಅಂತೂಜ್ಞಾನವಯುಸ್ಸಿ ನಿಂಧಿರಿಯರೂ । ಬಲುಉತ್ತಮಾ ವೆನುತಲೀ॥
ಚಿಂತೀಬ್ಯಾಡಲೆಗೋಪಿ ನಿನ್ನ ಕನಸೂ । ಬಾಲಂಗೆಬಳಿತಾಹುದೂ ।
ಯಂಥಥಾರ್ಥದ ಕುಂಟುಕೇಳುಎಂದೂ । ಸಂತೋಷದಿಂ ಪೇಳ್ವರೂ।೧॥

॥ಆರ್ಯ॥

ಕನಸಿಲಿಕಣ್ಣಲಿ ಕಂಡೆಲ್ಲಾ ಈಕಣ್ಣನುಬಿಡುವ ಮತ್ಸ್ಯನುಆಗೀ ॥
ಮುಣಿಗಿದ ವೇದವುತಂದುದ್ಧರಿಸುವ । ವನಜಜಗೆ ಬಹುದಯವಾಗೀ ॥ ೧ ॥
ಜಲದೊಳುಬಿದ್ದರೆ ಮುಣುಗುವಮಂದರ ಚಲವನುಬೆನ್ನಿಲಿ ಎತ್ತುವನೂ ॥
ಮೊಲುತಿರೆಮಣ್ಣನು ವರಹನಾಗಿ ಈ । ನೆಲವನು ಪೋಷಣೆಮಾಡುವನು ॥ ೨ ॥
ತೆರದುಬಾಯಿ ಬೆಣ್ಣೆಯಬೇಡ್ದರೆ ನರ । ಹರಿಯಾಗ್ಯೆ ಸುರನಸೀಳೂವನೂ ॥
ಧರಿಯುದಾನವನು ಬೇಡಪೋಗಿಬಲಿ । ಶಿರತುಳಿದವನ ಬಲಮುರಿಯುವನೂ ॥
ಕೈಲಿಕೊಡಲಿ ಇಲ್ಲವು ಬೆಣ್ಣೆಂದರೆ । ಕೈಲಿಕೊಡಲಿಯನು ಧರಿಸುವನೂ ॥
ಖೂಳಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಸಂಹರಿಸಿ । ದ್ವಿಜರ । ಪಾಲನಿಯನ್ನೂ ಮಾಡುವನೂ॥೪॥
ಎದ್ದುಹೋಗು ಎನೆಬೈದರೆಸುಮ್ಮನೆ । ಇದ್ದರೆಮುಂದೆ ಜನನಿನುಡಿಗೇ ॥
ಎದ್ದುಪೋಗುವನು ಬೈದರೆಸುಮ್ಮನೆ । ಇದ್ದುಶರೀರ ಕೊಡುವನವಗೇ ॥ ೫ ॥
ಬರಿಗುದರೀ ಏರಿದರ್ನೀನಲ್ಲಾ । ಎರಡುಅರ್ಥ ಅದರೊಳುಂಟೂ ॥
ಪುರುಳರ ವಂಚಿಪ ಬುದ್ಧನಾಗುವನು ।ವರತೇಜಿಯನೇರಿ ಮೆರೆಯುವನೂ ॥೬॥
ಹೊನ್ನ ವನೀಯಲಿ ಚಲ್ಲಲುಸರ್ವರಿ । ಗನ್ನ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪೊರೆಯುವನೂ ॥
ಕನ್ನಡಿನೋಡಲು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನು । ನಿನ್ನ ಮುಂದೆಬಂದುಸಿಲ್ಲುವನೂ ॥ ೭ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ ॥

ಈಸುಬಗಿಯಲಿ ಸ್ವಪ್ನದರ್ಥವು । ಲೇಸುಲೇಸೆಂದೆಲ್ಲರನ್ನಲು । ಈಸಲಿಲಕುದಿಯುತಿವೆ ಇದರೊಳಗೀಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾ ॥ ವಾಸುದೇವನು ಮುಣುಗಿಹ್ಯನುಸು ॥ಳ್ವಾಸಿಯಾಕೆಂದರಿತಪರಿಮಿತ । ಕ್ಲೇಶವನು ಮಾಡುವಳೆಶೋದಿಯು । ಈಪರಿಯಲಿಂದ ॥ ೧ ॥

ಲಾವಣಿ ವರ್ಣದ ಪದ

ರಂಗನಿನ್ನ ಪೋಲುವಮಕ್ಕಳು । ಆರಿಗೆಇದ್ದಿಲ್ಲೆಲೊ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಹಿಂಗಲಿಲ್ಲ ಮನಘಬ್ಬವು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆನಾಯಿತೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕೃಷ್ಣಾ ಎಂತುನೀಎನಮಗನೆನಿಸೀದಿ । ಸೃಷ್ಟಿಗೆಆರಿಕೆಯೋಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಎಷ್ಟುತಪಸುಮಾಡಿದ್ದು ಇಂದೀಗೆ । ಭ್ರಷ್ಟವೆಆಯಿತಲ್ಲೋಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೧ ॥ಏಳುಹಾಸಿಯೋಳ್ ಹೊದ್ದಿಸಿಪರಿಪರಿ । ಪಾಲಿಸಿದೆನೆಲೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಕಾಲವರದಲಿಂ ತುತ್ತುಮಾಡಿಈ । ವ್ಯಾಳಗೆ ಕೊಟ್ಟನೇ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೨ ॥ ನೊರೆಹಾಲು ಕರತಂದೂಆರನು । ಕರಿಯಲಿ ಕುಡಿಯಲೂ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಪರಿಹಾಸ್ಯಾಯಿತುಗೋಕುಲದೊಳು । ಮೊಗ । ತೆರದೆಂತಿರುಗಲ್ಯೊ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೩ ॥ ಹುಟ್ಟೀದರಭ್ಯಶಕಟಾಸುಖರಿಂದಲೀ । ಕಷ್ಟವೇಬಟ್ಟೆಲೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ದುಷ್ಟಪೂತನಿಯ ಮೊಲೆಉಂಡಂದಿಗೆ ನೆಟ್ಟಕೆಇದ್ದೆಲೊ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೪ ॥ ಜಲದವಹನ ಗೋಕುಲಕೆಡಲಿಂದೂ । ಮಳಿಗರದಂದಿಗೆ । ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಆಲವಜನರ ಬದಿಕಿಸಿದಿಯೋ ನಿನ್ನೀ । ಗುಳಿಸುವರಿಲ್ಲೆಲೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೫ ॥ ಕರಿಕರಿಮಾಡುವಿನೆಂದು ನಿನ್ನನು । ವರಳಿಗೆಕಟ್ಟೆದ್ದೇ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಮರಗಳು ಎರಡು । ಮುರಿದೂನಿನವ್ಯಾ । ಲ್ವರಗಲು ಉಳಿದೆಲ್ಲೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೬ ॥ ಸತಿಯರು ನಿನಸೇರದೆ । ದೂರುವರೊ । ಪ್ರತಿದಿನದಲ್ಲೀ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಶೃತಿವೇದ್ಯನೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಿ । ರ್ಗತಮರಣಾನಘ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೭॥ ೭೧

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ

ವೇದಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ನಘಹರಿಜ । ನ್ನಾದಿವರ್ಜಿತಿನೆಂದು । ತಳಿದುವಿಷೋದಕದಿ । ಬಿದ್ದಳಿದನೆಂಬಳು । ಆವನಮಾಯುವನೂ ॥ ಶ್ರೀದಯಿತೆ ಕಮಲಾಸನನು ಮೊದಲಾದವರು । ಗೆಲರೆಂದಿಗನ್ನಯು । ಶೋದೆಮೋಹಿತಳಾಗಿ ॥ಕ್ಲೇಶವ ಮಾಳ್ಪುದೇನರಿದೂ ॥೧

ಸೀಸಪದ್ಯ ಶ್ಲೋಕ

ಹಲವುಮಿಡುಕುತಿರೆ ಹರಿತನಗೆ ಪೇಳ್ದದರಿಂದ । ಬಲರಾಮುಕಂಡು ಬಂದಪ್ಪಿಕೊಂಡೂ ॥ ಜಲಜಾಕ್ಷನಿನ್ನ ಮಗ ನಲ್ಲೆನ್ನನುಜನಲ್ಲ । ನಳಿನಜಾಂಡದ ಒಡಿಯಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ ॥ ತಿಳಿಯುಲೊಶವಲ್ಲಿವನ ಮಹಿಮೆ । ವೇದಭವಾದಿ । ಗಳುಪ್ರಣವಪಾದ್ಯನಾಶದೂರ । ಕಲುಷತೆಗಿದಹಿಯು । ಹೆಂಡರನ ಕೂಡಿಸಿಬರುವ । ನೆಲೆಶೋಕಬ್ಯಾಡೆನುತಲಿದ್ದನತ್ತಾ ॥ ೧ ॥ ೭೨

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ಆದಿತಾಳ.

ಮಂಗಳ ಜಗಕೆಲ್ಲಾ । ಕಾಳಿಂಗನಫಣ ಹರಿಮೆಟ್ಟಿ ಮರ್ದಿಸಲು । ಮಂಗಳಜಗಕೆಲ್ಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಲಭದ್ರಾದಿ ಸಮಸ್ತಬಾಲಕರಿ । ಗಳುಬ್ಯಾಡಿರಿ ಇಲ್ಲಿಹೆದೆಂದೂ । ಜಲದೊಳುಹ್ರೋಕ್ಕಾ । ಗಲೆ ಸರ್ಪನ ಹೆದ್ದಲಿಯಲಿ । ಪಾದಾಂಬುಜವಿಟ್ಟಾಕ್ಷಣ ॥ಮಂಗಳಜಗಕೆಲ್ಲಾ॥ ೧ ॥ವನಜಜಮುದಲೀಬೀರಿಸೆ ಹನುಮಂತನು ।ಪಾಡಲುಶಂಕರತಾಳಾ॥ ವನುಸಿಡಿದತಿಯಾನಂದದಿ ಥಧೈಎನೆಸವಿಗ್ರಾಳ ನಶೋಭಿಸುತಿರಲೂ ॥ ೨ ॥ ಫಣದಲಿಧಡಧಡ ಕುಣಿದಾಡುತ । ಕ್ಷಣನಿಲ್ಲದೆ ವಿಸಕಾರಿಸಲೂ । ದನುಜ ಸ್ವಭಾವಾಗಲೆ ಕಳಕೊಂಡಾ । ತನುಹರಿಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡಿದನತಿಶಯು ॥ ೩ ॥ ಎನೇನಂದರು ಕೇಳದೆನಿನ್ನಯು । ಪ್ರಾಣವಕೊಂಬುವೆ ನೆಸಲವನಾ ॥ ಮಾನಿನಿಯರುಯುಮ್ಮಯುವರಾಂಗಲ್ಸೈಕೆ ಮಾನವಕೊಡುಎಂದಾಡಲು ಉಳುಹಿದಾ ॥ ೪ ॥ ಮತಾ್ತನಾಗನುಪಾದಕೆರಗಿ । ತನ್ನಪತ್ನಿಯರಿಂದ ಸಹಿತನಾಗೀ ॥ ಉತ್ತಮಶ್ಲೋಕನ ಆಗಣಿತಮಹಿಮಿಯು । ಭಕ್ತಿಂದಲಿ ಪಾಡುತ ನಲಿದಾಡಲು ॥ ೫ ॥ ಕಾಕೋದರ ಸೀನೀತೆರದಿಂದಿ । ಲ್ಲಾೖಕೇಜಡಮತಿಯಾಗಿದ್ದೀ ॥ ನಾಕೇಶವನೆಂತಿಳಿಯದೆ ನಿನ್ನಯು । ಭೀಕರರೂಪವತೋರ್ವರೆ ಎನ್ನಲು ॥ ದ್ವಿಜನಂಜಿಕಿ ಇಲ್ಲಿಗೆಬ್ಯಾಡೆಂದೂ । ದ್ವಿಜನುಡಿದಿರಲಿ ದೈಪರಾಧಾ ॥ ದ್ವಿಜಪಾಭನೆನೋಡದೆನಿನ್ನಪದಾಂ । ಬುಜಸೋಕಿಸಿ । ಉದ್ಧರಿಸಿದಿ ಎಂದನು ॥ ೭ ॥ ದೋಷರಹಿತ ವಿಧಿಮೃಢಮುಖಪೂಜಿತ । ನಾಶಚತುರ್ವಿಧ ದೂರಹರೀ ॥ ಶ್ರೀಶಗುಣಾರ್ಣವ ಪ್ರಣತಾರ್ತಿಹಸ್ರಾ । ಕೇಶವಿಠಲನಮೊ ನಮೊ ನಮೊ ಯಂತಿರೆ ॥ ೮ ॥ ೮೧

ಪದ ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಝಂಪಿ

ಮುಷ್ಟಿಕಹಲೀಲೆ ಭಕ್ತಿಂದತುಷ್ಟಿಸದೆಮನ ॥ ವಿಟ್ಟುಕೇಳ್ವದುಸುಜನರೂ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಆಸಮಯದಲಿಬಂದು ನಿಂದಿಹೆರುಗಗನದಲಿ । ವಾಸವಾದ್ಯಮರ ನಿಕರಾ ॥ ಮೋಶ ಮಾಡಿದಮಹಿಮೆ ನೋಡಿಮುದದಿಂಸುಮನ । ಸೂಸಿದರು ಮಸ್ತಕದಿ । ಜಯಜಯತು ಹರಿಯಂದೂ ॥ ೧ ॥ ಗಂಧರ್ವರಾಗ ಗಾಯನವ ನಾಡುತಿಹೆರುನಾ । ರಂದಮುನಿ ಕುಣಿದಾಡಲು। ದುಂಧುಭಿಯ ಘೋಷವಾಗುವವಾಗ । ನಿರ್ಜರರವೃಂದತುತಿಸುವದು। ಈಪರಿಯಿಂವಲಚ್ಯುತನ ॥ ೨ ॥ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆ ಸರ್ವಜೀವರಂತರ್ಯಾವಿ । ಸರ್ವಪತಿ ಸರ್ವಜ್ಞನೆ ॥ ಸರ್ವತ್ರವ್ಯಾಪ್ತ ಸರ್ವಾಂಹ್ವಯನೆ ಸರ್ವಧೃತ । ಸರ್ವವೇದೇಷ್ಯ ಸರ್ವಾಧಾರ ಯನುತಿಹರು ॥ ೩ ॥

प्रमाण॥ सर्वांतर्यामिको विष्णुः सर्वप्राणिषु संस्थितः ॥ सर्वनामाभिधेयश्च सर्ववेदेहितश्च सः ॥ १ ॥

ಪದ ॥ *೧-ಮೂರರಿಂದಲಿದೂರ । ‡೨- ನಾಲ್ಕರಿಂದಲಿದೂರ †೩- ಮೂರೆರಡ ರಿಂದೂರನೇ ॥ §೪-ಆರರಿಂದಲಿದೂರ । §೫-ಯೇಳರಿಂದಲಿದೂರ । §೬-ಆರೆರಡರಿಂದ ದೂರನೆಯೆಂದುತುತಿಸುವರು ॥ ೪ ॥

*೧-ಉತ್ಪತ್ತಿ । ಸ್ಥಿತಿ । ಸಂಹಾರ । ‡೨-ಅನಿತ್ಯತ್ವಂ । ದೇಹಹಾನಿ । ದುಃಖಪ್ರಾಪ್ತಿ। ಅಪೂರ್ಣತಾ ॥ †೩-ಹಂಸರುಬ್ರಹ್ಮ । ವಾಯುಗಳು ॥ ೧ ॥ (ಪರಾವರರು ॥೨॥ದೇವ ತಿಗಳು) ತಿತ್ತಿರರುಮುನಿಗಳು ॥ ೩ ॥ ಶುಕರುನರರು ॥ ೪ ॥ ವಾಯಸರು । ಅಸುರರು ॥ ೫ ॥ ಈ ಪಂಚವಿಧರಿಂದಲೂ ವಿಲಕ್ಷಣನಾದಪ್ರಯುಕ್ತ । ಐದರಿಂದೂರ ॥ §೪-ಆರು ವಿಕಾರದೂರ ॥ §೫-ಸಪ್ತಧಾತುಯುಕ್ತ ಶರೀರನಲ್ಲಾ ॥ §೬-ಅಷ್ಟಮದಯುಕ್ತನಲ್ಲಾ॥

ಪದ ॥ *೧-ಮೂರರೂಪದಿ ಮೂರುಕಡಿನಿರುತಇರುತಿಹನೆ । ‡೨-ಮೂರುರೂಪಕೆ ಪ್ರಿಯನೇ । †೩-ಮೂರುರೂಪನೆ । §೪-ಮೂಜಗಕೆ । §೫-ಮೂರುಮಾಡುವನೆ । §೬-ಮೂರಂದವಗೆ । §೭-ಊರುಮೂರುಕೊಡುವೆನತಿಹೆರು ॥ ೫ ॥

*೧-ಇವರಅರ್ಥ ॥ ಅಗ್ರೇಶ ॥ ೧ ॥ ಮೂಲೇಶ ॥ ೨ ॥ ಪ್ರಾದೇಶ ॥ ೩ ॥ ಈಮೂರು ರೂಪದಿಂದ ಹೃತ್ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ ॥ ‡೨ ಪಂಚವಿಧಮುಕ್ತಿ ಯೋಗ್ಯರಾದಂಥಾ । ದೇವಋಷಿಪಿತೃನರಗಂಧರ್ವ । ರೊಳಗೆಇದ್ದಂಥಾ ಸೂತ್ರನಾಮಕವಾಯು ॥ ೧ ॥ ಕೂ ರ್ಮರೂಪದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಧರಿಸಿದವಾಯು ॥ ೨॥ ಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಇದ್ದಂಥಾ ಜೀವರಲ್ಲಿ ॥ ಪ್ರವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಸೂತ್ರಾಎಂಬೋನಾಮದಿಂದ । ನಿರಂತರವುಪ್ರತ್ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದುಸಾವಿರದಾ ಆರುನೂರು ಶ್ವಾಸಮಂತ್ರಗಳು ಮಾಡುವಂಥಾ । ವಾಯು ರೂಪ ॥ †೩-ಮಹತತ್ವ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದಂಥಾರೂಪ ॥ ೧ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದು ಎರಡನೇರೂಪ ॥ ೨ ॥ತೃತೀಯರೂಪ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತನಾದದ್ದು ॥ ೩ ॥ §೪-ಸ್ವರ್ಗ, ಮೃತ್ಯು। ಪಾತಾಳಾದಿ॥ ಮೂರುಲೋಕಗಳಿಗೆ ॥ §೫-ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿಸಂಹಾರ । ವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ॥ §೬-ಸಾಸೋಹಂ ಎಂತ ಮೂರುಅಕ್ಷರವನ್ನು ನುಡಿದವ ॥ §೭-ಶ್ವೇತ ದ್ವೀಪ, ಅನಂತಾಸನ, ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಇಡುವನು॥

ದಪ॥ *೧ ಐದುವಿಧಜೀವರೊಳಗವರಂತೆಇರುತಿಹ್ಯನೆ ॥ ‡೨-ಐದುಕಡೆಭುಂಜಿಸು ವನೆ ॥ †೩-ಐದೊಂದುಕಡೆಇದ್ದು ದೇಹಿಗಳಸಲಹುವನೆ । §೪-ಐಗುರೂಪದಿ । ಜಗವ ನಾಡಿಸುವೆಎನುತಿಹ್ಯರು ॥ ೬ ॥

*೧-ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳು ಜ್ಞಾನಯೋಗಿಗಳು । ವಿಜ್ಞಾನಯೋಗಿಗಳು ಭಕ್ತಿಯೋಗಿ ಗಳು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೋಗಿಗಳು । ಈ ಐದುವಿಧ ಜೀವರಲ್ಲಿಇದ್ದು । ಅವರಂತೆ ಕರ್ಮಗಳು ಗುಪ್ತದಿಂದಮಾಡುವವ ॥ ‡೨ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಹಸ್ಪತ್ಯ । ೧ ಮುಖದಲ್ಲಿಆಹ

ವನೀಯನಾಭಿಯ ಲ್ಲಿದಕ್ಷಿಣ ॥ ೩ ॥ ನಾಭಿದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿಸಭ್ಯ ॥ ೪ ॥ ನಾಭಿವಾಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ । ಅವಸಥ್ಯ । ೫ ॥ ಈಪ್ರಕಾರ ಪಂಚಾಗ್ನಿ ಗಳಲ್ಲಿಇದ್ದು ವೈಶ್ವಾನರನಾಮದಿಂ ದಪ್ರಾಣಿಗಳು ಉಂಬುವಂಥಾ । ಅನ್ನ ವನ್ನು ಪಚನಮಾಡುಥಾನೆ ॥ †೩ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ೧ ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ೨ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ೩ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ೪ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ೫ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ೬ ಈ ಆರುಕೆಮಲದಲ್ಲಿದ್ದು । ಜೀವರನ್ನು ಸಲಹುವನು ॥ §೪ ಅನಿರುದ್ಧ ೧ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ೨ ಸಂಕರುಷಣ ೩ ವಾಸುದೇವ ೪ ನಾರಾಯಣ ೫ ಈ ಐದುರೂಪಗಳಿಂದ । ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಪ್ರಕಾರ ವಿಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಪದ ॥ ನೀಲೋತ್ಪಲಶ್ಯಾಮ । ನೀಲಪತಿನೀಲೇಶ । ನೀಲಕಂಠಾರ್ಚಿತಪದಾ ॥ ಶ್ರೀಲೋಲ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲಪರಾಕೆನುತ । ವ್ಯಾಳಿವ್ಯಾಳಿಗೆಪುಷ್ಟ । ಸೂರ್ಯಾಡುತಿಹೆ ರತ್ನ ॥ ೭ ॥ ಅಂತೂಪದ ೮೮

ಶ್ಲೋಕ

ಹೆಂಡರಸಹಿತಹಿಯಾ । ರಮಣಕದ್ವೀಪದಲಿಇಟ್ಟು ಅಂಡಜಗಳುಕದಿರು ಎಂದು ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ॥ ಪುಂಡರೀಕನಯನಾ ಹೊರಗೆ ಬರಲಾಗಿತ್ವರದೀ । ಕಂಡರುಜನ ರೆಲ್ಲಾ । ಗೋಪಿಯಂಬುವಳುಮುದದೀ ॥ ೧ ॥ ೮೯

ಪದ ರಾಗ ಸಾವೇರಿ ಆದಿತಾಳ.

ಹರಿಬಾರೋಯನ್ನ ತೊಡಿಯಲ್ಲೀ । ಕುಳ್ಳಿರಬಾರೊ॥ ಕುರುಕುಲಪಾಲಕ ಯದುಪತಿಯೋ । ದೈತ್ಯಾರಿಬಾರೋ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ರಂಗನಿನ್ನಕಾಣಲು । ಗೋಕುಲದ ಬಯಸುವರೋ । ಅಂಗನೆಯರೆಲ್ಲಾ ಬಸುರಾನೆ ಪುಸಿಯಲ್ಲೋ ॥ ಅಂಗನಿಯರೆಲ್ಲಾ ಬಯಸುತಿಹ್ಯರುನೀಕಾ । ಳಿಂಗನಮಡುಘುಮುಕಲಿ ಬಹುದೇ ॥ ೧ ॥ ಯಂಥೆಂಥರಕ್ಕಸರ ಟ್ಟೆಳಿಯಾಬಿಡಿಸೀದಿ । ನಿಂತಕಾರಣ ನೀವೃಜದಲ್ಲೀ । ನಿಂತಕಾರಣನೀವೃಜದಲ್ಲೀ । ಸ್ವರ್ಗದಕಿಂತಲಧಿಕವಾಗಿ ತೋರುವದೋ ॥ ೨ ॥ ಕುದಿಕುದಿದುಕ್ಕುವ ಉದಕದೊಳೆಂತುನೀ । ಬದುಕಿದಿಕಂದಾ ಯನಹೊಟ್ಟೆಯಪುಣ್ಯವೋ ॥ ಬದುಕಿದ್ಯೊಕಂದಾ ಘನಕೀರ್ತಿವಂತನಾಗೊ । ಪದುಮಾಂಬಕ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲಾ ॥ ೩ । ೯೦

ಸೀಸಪದ್ಯ

ಗೋಪಿಹೀಗೆಂದು ಕರದಚ್ಯುತನ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ । ಲಾಪಾಪದೂರ ನರರಂತೆಬಂದೂ ।। ಈಪೊಡವಿಯೊಳು ಜನಕೆಮಾಯವನು । ಕವಿಸಿಹ್ಯನುನೋಡಾ । ಪರಮತಾಯ್ಯಂದಿ

ಮಕ್ಕಳೆನಿಸೀ ॥ ಗೋಪಾಲಕರು ನಂದಗೋಪರಾಮನುನೀನು । ಈಪಥದೊಳಿನ್ನಿರಿಸಿ ನೋಳ್ಪಿರೆಲ್ಲೇ ॥ ಹೇಪತಿವ್ರತಿಯೆ ಸೋಜಿಗಲ್ಲೇನೆ ಯನ್ನುಡಿಗೆ । ಕೋಪಿಸದಲಿರುಎಂದು। ನುಡಿವನಿಂತೂ ॥ ೧ ॥ ೯೩.

ಪದ ರಾಗ ತಾಳ ಆದಿ

ಆರಿಗೆಆರಿಲ್ಲವಮ್ಮಾ । ಮಡುವಿನೊಳಗೆ ನೀಹಾರಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ಗೋಪೆಮ್ಮಾ ॥ ಪ॥ ಉಪವಾಸಗಳುಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲವಮ್ಮಾ। ಯನ್ನಾಸುಬಯಸೀ। ತಪಸೆಷ್ಟುಆಚರಿಸಿದ್ಯಲ್ಲವಮ್ಮಾ॥ ಅಪರಿಮಿತ ಪಾಲ್ಮೊಸರುಣಿಸೆನ್ನನು । ಕೃಪಿಇಂದಲೀ ಸಲಹೀದೆಲ್ಲವಮ್ಮಾ ॥ ೧ ॥ ಎಲ್ಲೀ ಬಿದ್ದಾಳೊ ನೀನಂತವಮ್ಮಾ । ಅಸಮಯದಿ ಪ್ರಾಣಾ । ವೆಲ್ಲಾ ನೀನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೆನವ್ಮಾ ॥ ಎಲ್ಲಾರೊಳಗೆನೋಡುತ ಅಳುತಾಲೆನಿಂ । ತೆಲ್ಲದೇ ಯನಬಳೀ ಬರಲಿಲ್ಲವಮ್ಮಾ ॥ ೨ ॥ ಬಿಟ್ಟೀರೆಮಗನಂಬಿ ಯಲ್ಲವಮ್ಮಾ । ಯೇನುಬೇಡಿದ್ದೂ । ಕೊಟ್ಟೂ ಸಂತೈಸುತಿದ್ದೆಲ್ಲವಮ್ಮಾ ॥ಬಟ್ಟಬಯಲೀ ನಿನ್ಮೋಹವು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಾನೊಬ್ಬನೆ ಕಾಣೆವಮ್ಮಾ॥೩॥

ಸೀಸಪದ್ಯ

ಶ್ರೀಶನಸರಂತೆ ನುಡಿಯಲ್ಕೆ ನಾಚಿಯಶೋದೆ । ವಾಸುದೇವನ ಅಪ್ಪಿಮುದ್ದಿಸೋಳು ॥ ಆಸಮಯದಲಿ ಜನರುಬಂದಚ್ಚುತಂಗೆರಗಿ । ಲೇಸಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ಸ್ತುತಿಸುವರು ॥ ದೋಷದೂರನು ಬ್ರಹ್ಮಜನಕ ಲೋಕಕೆಸೀಕ್ಷಿ । ಗೋಸುಗದಿ ತಾಯ್ತಂದಗಳಿಗೇಬಾಗೀ । ಆಸರ್ಪನೊದ್ದದನು । ಪೇಳಿಯಾರಾತ್ರಿಯನು । ಆಸಲಿಲವರ್ತಿಬಳಿಯಲ್ಲಿಇದ್ದೂ ॥ ೧ ॥ ೯೭

ಆರ್ಯ

ಮರುದಿನ ಸುರರಾಗಸ ದಿಂಪುಷ್ಪದ । ವರುಷಗರಿಯೆಲಾನಂದದಲೀ ॥ ಸರುವರು ಗೋಕುಲಪ್ರವೇಶವಾದರು । ಹರಿಯಸಹಿತವಾಗಿ ತ್ವರದಲಿ ॥ ೧ ॥ ವಂದೊಂದತಿಶಯಮಾಡಿತೋರಿಸುವ । ಇಂದಾರಭ್ಯ ನರೆನಸಲ್ಲಾ ॥ ವೆಂದಾಕ್ಷಣವೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮಾಯವನು । ತಂದುಕವಿಸಿದನು ಶ್ರೀನಲಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥ ಮತ್ತುಮೊದಲಿಗಿದ್ದಂತೆ ಯಶೋದಿಯು । ಪುತ್ರನೆಂದು ಮಾಳ್ಪಳುಮೋಹಾ ॥ ಚಿತ್ತಜಜನಕನ ಸಂಗಬಯಸುವರು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯುವತೀಸಮುಹಾ ॥ ೩ ॥ ಕಡಲಾಗಾರನ ಕಥಿಯನುರಾಗದಿ । ಬಿಡದೆಕೇಳಿದರೆ ಭಾಗ್ಯವನೂ ॥ ಮಡದಿಸುತರಿಹದಿ ಪರದಲಿಸದ್ಗತಿ । ಕೊಡುವನು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲನೂ ॥ ನಮೊತಮರಿಪು ಮಂದರ ಧರಧಾರನೇ । ನಮೋಕ್ರೋಡ ನೃಹರಿಬಲಿಧ್ವಂಸೀ ॥ ನಮೊಭಾರ್ಗವ ರಾಮಯದುವರ । ಜಿನಜನಮೋಕಲ್ಕೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲನೇ ॥ ೪ ॥

ಅಂತೂಪದ ೧೦೨ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂಮಹಾ ॥ ಶ್ರೀಮದ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಓಂ

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ

ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲ ವಿರಚಿತ

ಬುಡ್ಡಿಬ್ರಹ್ಮನಕಥೆ

—:೧:—

ಈ ಕಥೆಯು ಬ್ರಹ್ಮ ವೈವರ್ತ ಪುರಾಣೋಕ್ತವಾಗಿರುವದು. ಮತ್ತು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಗಾರ್ಗ್ಯಸಂಹಿತಾದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವದು. ಆದರೆ ಈ ಪರಮರಹಸ್ಯವಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಚರಿತ್ರೆಯು ಜನರಿಗೆ ಬಹುಹಾಸ್ಯವಾಗಿ ತೋರುವದಲ್ಲದೆ ಅಂತಹ ಅಪರೋಕ್ಷಿಗಳುಸಹ ಇಂತಹ ಬೀಭತ್ಸಯುಕ್ತ ಹಾಸ್ಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುವರೆಂದು ನಮ್ಮಂಥ ಅಜ್ಞರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದು. ಆದರೆ ಇದು ತಪ್ಪು ಸೂಜ್ಞರಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮಸ್ತುತಿಯುಕ್ತ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮದಿಂದ ಮಿಳಿತಗೂಢಪ್ರಮೇಯವು ಬಹುಭಕ್ತಿದಾಯಕವು ಜ್ಞಾನಜ್ಞಾನಪ್ರದಾಯಕವಾಗಿರುವದು. ಆದರೆ ದಾಸಾರ್ಯರು ಯಾವದೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮುಂದೆ ಕಣ್ಣಾಹಳ್ಳಿ (ಕಳ್ಳರಿಂದ) ತುಂಬಿದ್ದು ಬರಲು ರಾತ್ರಿಯಾಗಲು ಅಲ್ಲೇ ಇಳಿದರು. ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಳ್ಳಜನರು ದಾಸರನ್ನು ಠಕ್ಕಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಸುಲಿಗೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ರಾತ್ರಿ ದಾಸಾರ್ಯರು ಇಳಿದಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮೇಲೆ ಕಪಟ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ದಾಸರೆ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿರೆಂದೆನ್ನಲು ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶದಾಸಾರ್ಯರು ಅವರಿಂಗಿತವನ್ನು ತಿಳಿದು ಹಾಗೆ ಆಗಲಿ ಸಪ್ಪಳಿ ಕುಳ್ಳಿರಿ ಎಂದು ಆ ಕಳ್ಳಜನರನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಹಾಸ್ಯರಸಯುಕ್ತ ಅತಿಗೂಢ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದ

ಕೂಡಿದ ಈದಿವ್ಯ ಬುಡ್ಡಿಬ್ರಹ್ಮನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಆಗ್ಗೆ ರಚಿಸಿಹೇಳಲು ಆ ಕಳ್ಳತನವಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಡಿಯುವಂತೆ ನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ಬಹುಸಂತೋಷರಾಗಿ ಮರುದಿವಸ ದಾಸಾರ್ಯರಿಗೆ ಆತಿಥ್ಯಮಾಡಿ ಕಳುಹಿದರೆಂದು ಶಿಷ್ಯಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದಐತಿಹ್ಯ, ಆಗ್ಯೆ ಅವರಸಂಗಡ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯರಿದ್ದರಂತೆ ಈಕಥೆಯನ್ನು ರಚನಮಾಡುವಾಗ್ಯೆ ದಾಸರಾಯರ ಆಜ್ಞಯಂತೆ ಇದನ್ನು ಬರೆದರೆಂದು ಹಿರಿಯರಿಂದತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಕಾಶಕ

॥ ಶ್ರೀ ಶೀತಾರಾಮ ಪ್ರಸನ್ನ ॥

। ಶ್ರೀ ಭಾರತೀರಮಣ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ಪ್ರಸನ್ನೋಭವ, ।

॥ ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜಾಯ ಮಂಗಳಂ ॥

ಬುಡ್ಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥಾ

ಕಥಾ ೧
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಚರಿತ್ರೆ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಸ್ತು ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳ ಅಟ್ಟ.

ಇಂದುಮುಖಿಯರು ಪಾಲ್ಮೊಸರುಮಾರಲುಪೋಗು । ತಂದರಗಸಿಬ್ರಹ್ಮಗೇ ॥ ಯಿಂದುವೆಗ್ಗಳಪಾಕಿ ಬರಲೊಂದೊಂದ್ಮಗಿಪಾಲು । ವೆಂದೆರದೆವೆಯಿಗನಿನಗೇ॥ ೧॥ಮಂದಗಮನಿಯರು ಸರಸಮನಸಿಲಿಂದ । ವಂದಿಸಿಬಲಗೊಳ್ಳಲೂ॥ ಮುಂದೆಗಾಣಾದೆಬಬ್ಬತ್ತಿ ಮನಿಯುಸೊಸಿ । ಅಂದಾಳಮನದೊಳಿಂತು ॥ ೨ ॥ಮದ್ದಾನಿಯುಂತೆಎಮ್ಮತ್ತಿಮನಿಯೊಳಿರೆ ಕದ್ದೊಯ್ಯಬ್ಯಾರೆಹ್ಯಾಗಪಾಲು ॥ ಇದ್ದಷ್ಟುವೆವಹಾರ ಕೈಗೂಡಿದರೆವಂದು । ಮುದ್ದುಕೊಡುವೆ ಬ್ಯಾಗನಿನಗೇ ॥ ೩ ॥ ಹರದಿಗೌಪ್ಯದಲಿ ಆಡಿಹ್ಯಾಳು ಬ್ರಹ್ಮನೆ । ಹರಲಿಮಾಡಾಬೇಕೆಂದಿವಳಾ ॥ ಆಡಾಲೆನಿದಕೆ ತಪ್ಪಾದರೆನೀತಿಳಿಯಂದೂ ॥ ಹರಿನೇಮಿಸಿಹ್ಯನಿತ್ತಲೂ ॥ ೪ ॥ ಹೀಗೆಂದು ಸುದತೇರೆಲ್ಲ ಸಂತೀಯೊಳು । ಪೋಗುತ ಲೊಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರೂ ॥ ಬ್ಯಾಗ ಬ್ಯಾಗನೆಮಾರಿ ಹಣಕೊಂಡು ಮುದದಿಂದ । ಸಾಗಿಬಂದರ್‍ನಾರೇರೂ ॥ ೫ ॥ ಮಾತುಕೊಟ್ಟಂತೆ ಬುಡ್ಡೀಬ್ರಹ್ಮ ಗೆಲ್ಲರುಅತೀ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಪಾಲ್ಗರಿಯೇ ॥ ಆತರುಣಿಯು ತನ್ನವಚನ ತಪ್ಪಲುಮಹ । ಪಾತಕೆನುತ ಮುದ್ದೀಸೇ ಆಕ್ಷಣದಲಿ ಹರಿಆಜ್ಞಾದಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನು । ಮಿನಾಕ್ಷಿತುಟಿಕಚ್ಚಾಲೂ । ಈಕ್ಷಿಸಿಬೆರಗಾಗಿ । ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪುಟ್ಟಿಗಳು ಕ್ಷೋಣಿಗಿಳಿಸಿ ನೋಡಲೂ । ೬ ॥ ಆಸುದತೆಯು ಪಿಡಿದೆಳವ ಯತ್ನದೊಳು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲನಮಾಯಾ ॥ ಲೇಸಿತತಿಳಿಯದೆತಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ । ಮೋಸವಾದರು ಈಪರಿಯಾ ॥ ೮ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ತರುಣಿತುಟಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಕಚ್ಚಿಯಿರಲೂ । ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕೇಳಿದನು ಬೆರಗಿಲೇ ಇದುಏನುಹೇಳಿರೆಂದೂ ॥ ಪರಮಾಪಮಾನಕಕ್ಕಾರಣಾಯಿತೆಂದೂ । ಭರದೀಕರಿಣಿಉತ್ತ್ರಮಾಡಿದರು । ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಹೀಗೆಂದೂ ॥ ೧ ॥

ಪದ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳ ಅಟ್ಟ

ಪರಾಹೆಂಗಸರಕೂಡ ಊರುಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಲೊಳು । ಸರಸವಾಡುವದೇನುವಾಜೇ ॥ ಸರಿಯೊಹಿಂದಕ್ಕ ನಿನ್ನ ಸಲಿಗ್ಯಾಪರಿತ್ತುವದು । ಪುರುಷಾರು ಉಳ್ಳವರೆಲ್ಲನೀಜೆ ॥ ೧ ॥ ಬುದ್ಧಿಕಲ್ಲಿಗೆ ಮುದ್ದುಕೊಟ್ಟಬಗೆ ಹೇಳಲೆಮಡ್ಡಾಹೆಂಗಸು ಲಜ್ಜೇಯಾಕೇ ॥ ವಡ್ಡಾಹೇಳುವರಿಲ್ಲೆಗಂಡರುಳ್ಳವರೆಂದು । ಗುಡ್ಡದಂತಿಹ್ಯ ಬಡಿವಾರ್ಯಾಕೆ ॥ ೨ ॥ ೧೧

ಶ್ಲೋಕ

ತನ್ನ ಮನದೊಳಿದ್ದ ಬಯಕಿ ಬ್ರಹ್ಮಗೆಲ್ಲಾ । ಬಿನ್ನೈಸುವಳು ಮುದ್ದುಕೊಟ್ಟಾಕಿ ಅಲ್ಲಾ ॥ ಘನ್ನಗುಣದ ಬಲಿರಂತಾಕಿಯಲ್ಲಾ । ನಿನ್ನಪೋರಾಟ ಸಲ್ಲದೋಯಿಲ್ಲಿ ಗೊಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥ ೧೨

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ತ್ರಿವಿಡಿ

ಮಾನಿನಿಯೂರಿಷ್ಟು ಬೆದರೀಸೂವದಕ್ಕೆ ।ನಾನೇನುಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಸುಮ್ಮನೇ॥ ಹೀನಾವಮಾತುಆಡುವಿರಿ ಗೊಲ್ಲಗಿಲ್ಲಯೆಂದು । ನಾನನ್ನಲಾರೆನೆ ಗೊಲ್ಲಗಿಲ್ಲಕೇರಿ ॥ ೧ ॥

ಪದ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳ ಆದಿ

ಜಗಳಸಿಕ್ಕಿದೇ ನಿನಗೇನು ಮಿಳಿಮಿಳೀ ॥ ಬಗೆಬಗೆ ಮರ್ಮಗಳಾಡೀ ॥ ತಗಿನಿನ್ನಸೊಗಸ್ಯಾಕೊ ನೀನೆತ್ತ ನಾವೆತ್ತ । ಇಗಡಮುಂದಕನಡೀನಡಿಯೋ ॥ ೧ ॥ ೧೪

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಝಂಪಾ

ಎನ್ನಿಂದಬಂದ ಅಪರಾಧಗಳ ಪೇಳಿರೆಲೆ । ಅನ್ಯಾಯಬ್ಯಾಡಿರೆಮುನ್ನ । ವನ್ನಜಾಕ್ಷಿಯರೇ ॥ ಪಜ್ಞಾನಇವನೆಂದು ಇಗಡನೆಂಬಿರಿನೀವು । ನಾನನ್ನಲಾರಿನೆ ಇಗಡಗಿಗಡೆರೆ ॥ ೧ ॥ ಗಟವಾಣಿಯರೆನೀವು ಜಾರಪತಿಯರೆನೀವು । ಕುಟಿಲಮನದವಳುನೀವು ನಾರೇರೆ ॥ ಅಡಿವಿಚಂಚಲೆನೀವು ಬಾಯಿಬಡಕರೆನೀವು । ಕಟಕಟಿಮಾಡಿ ಗಂಡರಕೊಲ್ವನಾರೆರೆ ॥ ೨ ॥ ೧೬

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳ ಆದಿ

ಭಾಷೆಬಲ್ಲವರೊಳು ಮಾತನಾಡುವದುಂಟೆ ।ಶೇಷಾಶಯುನನೆ ಸಾಗೊ ಸಾಗೋ॥ ದೋಷರಹಿತನೆನೀನು ತಪ್ಪುತಪ್ಪೆನ್ನುದು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಹೋಗೊ ಹೋಗೋ ॥೧ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ಎಷ್ಟುಬೆದರಿಸುವಿರಿ ಕೇಳಿದವಮಾತಿಗೆಲ್ಲಾ । ಶಿಟ್ಟುಮಾಡುವಿರಿ ಕೇಳ್ದದದೆನನ್ನದಲ್ಲಾ ।
ಇಷ್ಟ್ಯಾಕೆ ನಾನೆಇಲ್ಲಿಗೆಬಂದದಲ್ಲಾ ।ಹಾಕಷ್ಟಕಷ್ಟಯುಂದು ಸಾಗಿದಾಲಕ್ಷ್ಮೀನಲ್ಲಾ॥೧॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳಅಟ್ಟ

ಅನಿತರೊಳುಗೆ ಯೇನುಭಂಡಾಟವಾಯಿತು । ವನಜನಾಭನ ಪ್ರೇರ್ಣಇಂದಾ ನನಿತೆಬಾಯುಂದ. ಒಬ್ಬಳ್ಹೋಗಿ ಪಿಡಿಯಲಾಗ । ತನುಸಂಬಂಧಿಸಿತು ಇಬ್ಬರಿಂದಾ ॥ ಕಾಂತೆಅವಳ ಕರಿಹೋಗಿ ಆಲಂಗಿಸಿ ಭ್ರಾಂತಳ್ಯಾಕಾಗಿನಿಂತೆ ಬಾರವ್ವಾ ॥ ಕಾಂತಾರುತ ಡದ್ಯಾಕೆಂದು ಬಂದಾರುನಮ್ಮ ಕಾಂತಾರನಮಾಡುವರಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೨ ॥ ಮಾನಿನಿಯಾ ಕಿಂತೆನ್ನ ಲಾಗಿ ನುಡಿದಳಾಕೆ । ನಾನೊಬ್ಬಳ್ಯಾಕೆ ಕೆಡಲೆಂದೂ ॥ ಯೇನುಹೇಳಲಿ ಸಖಿಇ ನಳಂಗಸಂಗಸುಖ । ಆನಾಕಾದಲ್ಲಿ ಉಂಟಿಲ್ಲೆಂದೂ ॥ ೩ ॥ ಹಸಿವಿತೃಷಿಗಳೆಲ್ಲ್ಯೊ ಗಂಡರಭಯವೆಲ್ಲ್ಯೊ । ಶಿಶುಗತಾಪೇಕ್ಷೆವುಯಲ್ಲ್ಯೊ ॥ ಶಶಿಮುಖಿಯರಾರಿಕೇಳಿ ಗಣನೇಯಿಲ್ಲದೆ ಸುಖ ಉಸರಲೆಷ್ಟೆಂತಬಂದುನೋಡಿ ॥ ೪ ॥ ಜಾಣೆ ಬ್ರಹ್ಮನಮುಹಿಮಿ ಇಳಿಯೊಳುವಿಪರೀತ। ಕಾಣಿಸುವದು ನಾನೇನನ್ನಲೇ ॥ ನೀನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆಂದೊಬ್ಬಂಗಾನಿ ಪೋದಳು ಪ್ರಾಣಶವಿಠಲನಾಲೀಲೇ ॥ ೪ ॥ ೨೩

ಶ್ಲೋಕ

ಅಕ್ಕೀಅಂಗವನೀಕಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳಲೂ । ಅಕೆಂತೆಕಾನಾದಳೂ ॥
ಏಕಾಂತವಲಿಪೇಳಿದಳು ಉಸರದಿರುಈಮಾತುಗಳು । ಹೇಕಂಜಾಕ್ಷಿಎನಲೂ॥
ಸುಖ ಪ್ರಿಯಿಲ್ಲಿಉಂಟೆಂದು ಬಹಳೂ । ಸಾಕುಯೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮಮನಿಗೆ ।
ಯಿಲ್ಲೀಹ್ಯದ್ಯಾಕೆ ಪೋಗೆಂದಳು ॥ ೨ ॥ ೨೪

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಆದಿ

ತಂಗಿಯುರಿಯನ್ನ ಮನಸು ಇವಳುಕ್ತಿಗಳುಕೇಳಿ । ಕೆಂಗೆಡುತದೇಪೋಗುವೇ॥ ಹೆಂಗಳಿರ್ಯಾ ಆಜ್ಞಪಾಲಿಸಂದು ಪೋದಳುಒಬ್ಬಳಂಗನಿಯು ಎನ್ನೋಳ್ವೇ ॥ ೧ ॥ ೨೫

ಲಾವಣಿ ಧಾಟಿ ತಾಳ ಏಕ

ಠಕ್ಕುಮಾಡಿನಳೆ । ಅಮ್ಮಗಳಿರ್ಯಾ । ಶಿಕ್ಷಡಿವಳವ್ಯಗೆ । ಅಕ್ಕರನೋಡದೆ ತ್ವರಿಯುಹೆಬಂದೂ । ಠಕ್ಕ್ಯೋಬಾರಕ್ಯೆಗೇ ॥ ೧ ॥ ತಂಗಿಯುಮಾತಿಗೆ ಆಕ್ಕನುಬಂದು ಕೆಂಗೆಡಬ್ಯಾಡೆಂದೂ ॥ ಅಂಗನನಪ್ಪಲು ಬಿಡದಂತಾಯಿತು । ಮಂಗನಂತೆ । ನಿಂದೂ ॥ ೨ ॥

ಮಕ್ಕಳಬಿಡಿಸಲು ಹೆತ್ತವರ್ಹೋಗಿ । ಶಿಕ್ಕರುಬಲೆಯೊಳಗೇ ॥ ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲಾ ವಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸೊಕ್ಕೀಲಿಮನದೊಳಗೇ ॥ ೩ ॥ ಬಂದೆಬಂದೆವೆಲೆ ಕೆಂಗೆಡಬ್ಯಾಡಿರಿ। ಎಂದು ಓಡಿಹೋಗಿ ॥ ವಂದೊಂದವಯುವ ಪಿಡಿದೆಳಿಯಲ್ಕೆ ನಿಂಗರುನುನುಳಾಗೀ ॥ ೪ । ನೂರುಮಂದಿ ಐನೂರುಮಂದಿ ಬಹುನೂರುಮಂದಿಬಂದೂ ॥ ವ್ಯಾರೆಯಿಲ್ಲದೆ ವಬ್ಬರನೊಬ್ಬರಶೇರಿ । ಶೇರಿನಿಂದೂ ॥ ೫ ॥ ಇಷ್ಟಾಗಲು ಆಸಮಯದಿ ವಾಡಿದಕೃಷ್ಣನುಅದ್ಭುತಾ ॥ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಜೆಟ್ಟವು ಹಾರುವತೆರದಿ । ಬಿಟೆಂಡವಾತಾ॥ ॥ ೬ ॥ ಗುಡುಗುಡುಗುಡುಗತಿ। ವದರಲಾಸಭವು । ಶಿಡಲಮಿಂಚುಬಿಹಳೂ ॥ ಗಡಗಡಘರ್ಜಿಸುವದು ಮುಗಿಲು । ನುಡಿಯಲಾರೆಗೋಳೂ ॥ ೭ ॥ ಹತ್ತುದಿಕ್ಕಿಲಿಹ್ಯ ಕಲ್ಲುಮಣ್ಣು । ಬಂದೆತ್ತಿಹೊಯ್ಯುತಿಹ್ಯವೋ ॥ ಎತ್ತನೋಡಿದರು ವೃಕ್ಷಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ । ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತಿಹ್ಯವೂ ॥ ೮ ॥ ಮುಳ್ಳುಬೇಲಿಗಳೂ ಎಲ್ಲವೋಣಿಯಿಂದಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತಿಹ್ಯವೂ ॥ ಯಲ್ಲಿದ್ದಿತ್ತಲು । ಆಲ್ಲೆಲ್ಲೊದರುವರೆಲ್ಲ ರುಕೇರಿನೂ ॥ ೯ ॥ ಯಿಂಧನಕಿಂಧನ ವಂದೊಂಗ್ಯ । ಶಿಯಲು ಬಂದುದಲ್ಲಿಬೇಗೆ ॥ ಯಿಂದೆಮಗುಳುವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಣ್ಣೀರು । ತಂದರುಬಹುಬ್ಯಾಗ ॥ ೧೦ ॥ ಸೋರಿದವಾಗಲೆ ಮೂತ್ರವು ಯಲ್ಲರಶೇರಿಗುನನೆಗಿನಾ ॥ ಆರದೆ ಕಾಲುಲೊ। ಮಾರನುಕೆನ್ನಲು ವಾರಿಗಗರೆಇಂನಾ ॥ ೧೧ । ಪೊಂಡಲಿನೋರು ಉಗ್ಗಡಗಮುಳಿಹಸಿ ।ಕಂಡರುಬಾಯಿಬಿಡುತಾ ॥ ಗಂಡರುಬಂದೆ ಮ್ಮಂಡಲಿರದೀಗಾ । ಕೊಂಡೊಯ್ಯರೆಯನುತಾ ॥ ೧೨ ॥ ಸತಿಯರನುಡಿಕೇಳುತ ಮುರವ್ಯೆರೀ ಅತಿವೇಗದಿಬಂದೂ ॥ ಅತಿಕಷ್ಟವು ಬಂದಿತುಪೇಳಲೆನಿಂ ಪತಿಗಳಬಾಯಿಂದ॥ ೧೩ ॥ ಹರಿನುಡಿಕೇಳುತ ಹರಗಿಯರೆಲ್ಲಾತ್ವರಿತದಿಂದವ್ಹೋಗಿ॥ಕರತಾರೋ ನಮ್ಮ ರಸರಸೆಂದು।ಶರಣಾರ್ತಿಯುಮಾಡೀ॥ ೧೪ ॥ ಎಲೆನಿಮ್ಮಹೆಂಡರು ಹೀಂಗ್ಹಿಂಗೆಂದು ಜಲಜಾಕ್ಷನುಕರಿಯೇ ॥ ಕಳಕಳಿಸುತ ಸುಳಿನಿಜವ್ಹೊ। ಎನುತಬರಲು । ಖರಿಯೋ ॥ ೧೫ ॥ ಹೆಂಡರಿಗಾದಅವಸ್ಥಿ ಯನೋಡುತ । ಗಂಡರುಹವಣಿಸುತಾ ॥ ಅಂಡೊಲಿದೆಳಿಯಲು । ವಮ್ಮಿಲೆಬಿದ್ದರು । ಚಂಡಡಿಯಾಗುತಾ ॥೧೬ ಮಿಡುಕುವರಾ ಗೊಬ್ಬರಿಗೆವಬ್ಬರು । ಹುಡುಕುತ ಯೋಚನಿಯಾ ॥ ಹುಡುಗನವಾತಿಗೆ ಬರಬಹುದೆನಾವ್ । ಪಡದೆವು ಈ ಗತಿಯಾ ॥ ೧೭ ॥ ಖೋಡಿಹೆಂಗಸೆಯಾಕೀ । ಬಟ್ಟೆಯಾ । ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹೇಳಿ !ನೋಡಗಾಣೆನಮ್ಮನಿ ಯೊಳುಸುಖವಾ । ಬೇಡಿಕೊಳ್ಯಾರಿಗೆ ॥ ೧೮ ॥ ಬಾಲನು ಅರ್ಭಕತಾಯಿ ವೃದ್ಧಳು । ಕಾಲಕಳಿವದೆಂತೂ ॥ ಕೀಳಹೆಂಗಸ ನಿನ್ನಮಾತಿಗೆ ನಾಕೇಳಿಬಂದದೆಂತೂ । ॥ ೧೯ । ವಬ್ಬಹೀಗ ಚಿಂತಿಸುತಿರೆ । ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ನುಡಿದನುಆಗ ॥ ಉಬ್ಬಿಬ್ಬಿಲಿಸತಿ ಬಿಡಸಲಿಬಂದಿಹ್ಯ । ಗಬ್ಬಹೋಯಿತಾಗ ॥ ೨೦ ॥ಮುನ್ನ ನೋಡಿವಹಾತಾಡೆಲೊಪೋರಾ । ಯನ್ನ ಗೊಡವಿಯಾಕೆ ॥ ಹೆಣ್ಣಿನಗೋಸುಗ ನೀಸಿಗಬಿದ್ದಿ । ನಿನ್ನ ಬಾಳವ್ಯಾಕೇ ॥ ೨೧ ॥ ಯಿತ್ತಕಡಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಪುರುಷನು । ಪುತ್ತೆ ಬೆಪರಿಬೆಪರೀ ॥ ವತ್ತಿಕೂಗೂತಿಹ್ಯ ಬಿಡಿಸೀರೆನ್ನುತಾ । ಕತ್ತಿಹಾಗ

ವದರೀ ॥ ೨೨ ॥ ಕೂಸುಗಳಿಲ್ಲಾ ಮುನಿಯೊಳು ಮೊಲೆಯುಣಲಾ ಶಿವಮಾಡಿಅಳಲೂ ಆಸುದತಿಯರತ್ತೆಂದುರು ಮೊರೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಗಿಡಲೂ ॥ ೨೩ ॥ ೪೮

ಶ್ಲೋಕ

ವೃದ್ಧರೆಲ್ಲಾ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಎನಲೂ । ಆಕ್ಷಣಕತಾಬಂದನು ॥ ಬಿದ್ದೀರ್ಯಾಕೆಲೆ ಮುಪ್ಪಿನವರುನೀವು । ಯಾತಕ್ಕೆಆಶಿಶುಗಳಾ । ಇದ್ದೂಕೊಲ್ಲುವಿರ್ಯಾಕೆ ತಾಯಿಗಳನೂ ಬಯ್ದುಣ್ಣಿಸಿರಿ ಮೊಲೆಯನೂ ॥ ಸದ್ಯಾನಾಳಿಗೆ ಬಾಹೋರವರುಮುನಿಗೆ ಚಿಂತ್ಯಾಕ ನಿಮಗೆಂದನೂ ॥ ೧ ॥ ೪೯

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ತಾಳ ಏಕ

ರಂಗಹೇಳಿದಂತೆ ವೃದ್ಧರೆಲ್ಲರು ತನ್ನ ಅಂಗಣದೊಳು ಬಂದುನಿಂತರೂ ॥ ಪ ॥ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳೀರವ್ವಾ ಚಿಕ್ಕಾವರ । ಅತ್ತತ್ತುನಿಶ್ಶೇತನ ಾದಾವುತೀವ್ರಾ ॥ ಹೆತ್ತವರಲ್ಲಿ ಗೊಯ್ಯದುಯಿವರಾ । ತಮ್ಮಚಿತ್ತಾಬಂದಂತುಂಡಾವು ಪಯೋಧಾರಾ ॥ ೧ ॥ತಿಂಗಳಬತ್ತೊಂದೆರಡುತಿಂಗಳದು । ಮೂರುತಿಂಗಳದೊಂದು ನಾಲ್ಕುತಿಂಗಳದೂ । ಅಂಗನೆ ಊರಹೆಬ್ಬಾಗಲಿ ಗೊಯ್ಯದು । ಮಂಗಗಳೆಂಬರು ಕಂಡವರಗಿದೂ ॥ ೨ ॥ ಅಂಬುವರ ನೆಲ್ಲಾ ಸವಿಸ್ಮಾಸೂವಾ ನಮ್ಮಹಂಬಲಾ ಕೂಸಿನಲ್ತೆಂದು ಹೇಳ್ವಾ । ಡಂಬದಮಾತುಗಳಿಲ್ಲಬಿಡಿರೆವ್ವಾ । ಹಾಟಕಾಂಬರ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನು ಕಾಯವ್ವಾ ॥ ೩ ॥ ೫೦

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಇಂಥಿಂತ ಶಿಶುಗಳ ಊರಹೆಬ್ಬಾಗಲಿಗೆ । ಎಂತೊಯ್ಯಬೇಕು ಎನುತೀರೆ ॥ ಕಂತುಜನಕನು ಬಂದುಕಪಟದಿಂದತಾನೆ । ಯಿಂತೆಂದು ಪೇಳಿದಾನಿದುಕೇಳರಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ತ್ರಿವಿಡಿ

ಕೊಂಡೊಯ್ದುಉಣಸಿರಿ ಬ್ಯಾಗಬ್ಯಾಗ । ಬಾಲಾರಂಡೊಲಿತಾವಮೊಲೆಹಾಲಿಗಾಗೀ॥ ತಿಂಗಳಾದೊಂದು । ಮೂರದು ತಿಂಗಳದೊಂದು । ತಿಂಗಳವರಿದೊಂದು ಹ್ಯಾಗವ್ವೆ ಲೆವ್ವಾ ॥ ೨ ॥ ಆನಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಾಹೋದುತಪ್ಪಾದೂ । ಕಾಮಾದೇವನು ಬ್ಯಾರೆಹಾನವ್ವಾ । ೩ ॥ ಯೋಳುದಿನಕ ಪೂತನಿಮೊಲಿಉಂಡನಂತೆ । ಹೇಳಿರಿಎನಗಿದು ! ಆರಿವಿಲ್ಲವವ್ವಾ ॥ ೪ ॥ ಶಕಟಾಸೂರನುಬಂದು । ಪಾದಾವಹಿಡಿದಾಗ।ಭಕತಾವತ್ಸಲ ಕಾಯಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೫ ॥ ಬಕಾಸೂರನುಬಾದು ಬಾಯೊಳುನುಂಗಿದಾ । ಮಾಕಾಂತಆಗ ಕಾಯಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೬ ॥ ವತ್ಸಸುರನುಯನ್ನ । ಯತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ದಾಗ । ಶ್ರೀವತ್ಸನುಯನ್ನ ಕಾಯಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೭ ॥ ಕೇಶಿಖಳನುಬಂದು । ಮೋಸವಮಾಡಿದಾಗ ಕೇಶವಯನ್ನನು ಕಾಯಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೮ ॥ ತೃಣಾವರ್ತನುಯನ್ನ ಪ್ರಾಣಾವಾಕೊಂಬುವಾಗಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನು ಕಾಯಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೯ ॥ ೬೨

ರಾಗ ಭೈರವಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಕೇಶವನಮಾತುಕೇಳಿತಮ್ಮಕೂಸಿಗೆ । ಮೊಲೆಹಾಲುಉಣಿಸಿದರು ॥ಪ॥ ಅತ್ತತ್ತುಹುಡಗಾರು ಅರ್ಥಿಂದಉಣಿಸಲು ಹತ್ತುವಿಳಿಆಯಿತು । ಮೊಲೆಬಾಯಿ । ೧ ॥ ವೃದ್ಧನಾರಿಯ

ರೆದೆಬಿದ್ದು ಯುಳಿಯುಲಾಗಿ । ಪೊದ್ದೀಪವನ್ಲ್ಲಿ ಕೈಕಾಲುಗಳೂ ॥ ೨ ॥ ಕಂಡು ಕಂಡೂ ಜಲಕೊಂಡಧುಮುಕಿದಂತೆ ಖಂಡಾಟವೇನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ॥ ೩ ॥ ಧೇನಿಸುತಿರಲಾಗಿ । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನು । ತಾನೇಕಳಿಸಿದಾನು ರಂಬಿಸುತಾ ॥ ೪ ॥ ೬೬

ರಾಗ ಕನ್ನಡ ಕಾಂಬೋದಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಹಿಂದುಮುಂದ ಯೊಳುನಗ್ಗೆಡಾಯಿತು । ಭಂಡಾಟಾ । ಬಂಢಾಟಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹೇಳಲೇನು ಶ್ರೀಲೋಲನ ಮಹಿಮಿಯ । ಘಾಳಿಘಾರಲುಶಾಲಿ ಧೋತ್ರಗಳು ॥ ೧ ॥ ತಾಮಸನಮುಂಸರ ನೇವಿಪಿನೋಡಲು । ಅಮರುಳುಗಳಿಗೆ ರೋಮಗಳುಬ್ಬಲು ॥ ೨ ॥ ಕರುವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅರಿನೆಯುಮುಚ್ಚಲು । ಶರರವುಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಿರಗೊಂಡಿಹೆನ್ರಾ ॥ ೩ ॥ ಅನಿತರೊಳಗೆಬಲು ದನಗಳುಬಂದವು । ತನುವಿಗೆಸೋಂಕಲು ಪುನಃಬಿಡದಲೆ ॥ ೪ ॥ ಘೂಳಿಗೆಘುಳಿಯೂ ಆಕಳಿಗಾಕಳು ಮೇಲ್ಬೂಂಕರಿಸಿ ಕಾಲೆತ್ತಲ್ಯೇ ॥ ೫ ॥ ಜಂಪಸ್ಥಾನಗಳು ಕಂಡೊಡುತ ಬಂದಂಡವಕಚ್ಚಲು ಗಂಡಸುರುಗಳಾ ॥ ೬ ॥ ಮುಷಿಕಬಿಲವೆಂದಾ ಸುದತಿಯರ । ಹೇಸಿದ್ವಾರದಲಿ ಶೇರುತಲಿಹ್ಯವೂ ॥೭॥ ಹೊಕ್ಕಿತುತ್ತುತ್ತಕೊಳ್ಳಿಕೆಂದು। ಬೆಕ್ಕುಮೋತಿಯಾಇಕ್ಕುತ ಹಿಹವು ॥ ೮ ॥ ಮುಡದಿಹೆಕೇತಕಿ ಕಡುವಾಸನಿಗೆ । ಹುಡುಕುತ ಸರ್ಪಗಳಡರಲುವ್ಯೆಗೇ ॥ ೯ ॥ ಅಂಗನೆಜಡ ಸರ್ಪಂಗಳಡರಲು । ಮುಂಗಲಿಬಂದವು ನುಂಗುವಗೋಸುಗ ॥ ೧೦ ॥ ಘೊರಿಪಸಂದಣಿ ಗಾರದೆಶಿಂಶುವಾರ ವ ರಾಗಿನೊಳು ಶೇರುತಲೆಹೆವೂ ॥ ೧೧ ॥ ಕತ್ತೆಪ್ರಜಾಪತಿ ಎತ್ತಿಪ್ರಷ್ಮದೊಳೊ । ತ್ತುತಲಿಹೆದುಮತ್ತೆಗಂಡಸರ । ೧೨ ॥ ದೋಷರಹಿತ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನೇ । ನೀಸಲಹಬೇಕೀಸಮಯದಲೀ ॥ ೧೩ ॥ ೭೯

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ದಿಅ

ಚಕ್ಷಣಬಂದು ಸರ್ಪಿಣಾನುಪ್ಪನುಯುಸ್ತ್ರ । ಉಪೇಕ್ಷವು ಬದಿರವೊದಲೇ । ಈಕ್ಷಿಸಿನಿಮ್ಮ ಪಾಪನಿಮ್ಮಗುಣಸಿತು। ನಾಕ್ಷವಿಪೆಮುಂದೆ ಉಪೇಕ್ಷಮಾಡಬ್ಯಾಡೀ॥೧॥

ರಾಗ ಕನಡಕಾಂಬೋದಿ ತಾಳ

ಬಿಡಿಸೋದು । ಬಿಡಿಸೋದು। ಬಿಡಿಸೋದು। ಬಡಿವಾರಬಿಟ್ಟೆವು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾ॥ಪ॥ ಕರ್ದಡಾಕ್ಷಣದಲಿ । ಬರುವೆವುತಡಿಯಾದೆ । ಸರ್ವಾಪರಾಧವು ಸ್ಮರಿಸದೇಬ್ಯಾಗನೇ ॥ ೧॥ ನಿಮ್ಮನಿಮ್ಮಗಂಡತ್ತೆಂದರೀಗಿದು । ಸಮ್ಮತಾಯತೆ ಈಮಾತೆಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥ ತಿಲಮಾತ್ರ ತಪ್ಪೀರೆ । ಮುಂದೀಬಟ್ಟೆ ಬಂದೀತು । ಯಂದುಚಂದಾಗಿ ತಿಳಿರೇ ॥ ೩ ॥ ಯಲ್ಲೀಗಂಡ ಎಲ್ಲಿಅತ್ತೆಂಪರೂ । ನಾವುಪುಲ್ಲನಾಭನೆ ಎಲ್ಲವುನೀನೇ ॥ ೪ ॥ ಬುದ್ಧಿಯುಬ್ರಹ್ಮಗನೇಮಿಸಲಾಕ್ಷಣ । ಬುದ್ಧಿಮುರಂದದಾದಿ । ಭಯುಬಟ್ಟಬಯುಲಾಯಿತು ॥ ೫ ॥ ಬಿಡಸೀದಬಿಡಸೀದ ಕರುಣಸಾಗರನೆಂಬೋ ।ಬಿರದಿಗೆಸರಿಯಾಗಿ । ಮಡದಿಯರಸಾ ॥ ೬ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ ಧ್ಯಾನವಮಾಡುತ । ಮಾನಿನಿಯರು ಸ್ವಸ್ಥಾನಕಬಂದರೂ ॥೭॥

ಅಂತೂ ಪದ ೮೭ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ ದುಹಾ

ಶ್ರೀಗುರು ಮಧ್ವೇಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀ ಗೋಪಿಕಾಮನೋಹರಲೀಲಾ ವಿಲಾಸಾಯನಮಃ

ಶ್ರೀ ದ್ರೌಪದೀಮನೋಹರ ಭೀಮಸೈನಾಯನಮಃ

ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜಾಯನಮಃ

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ

ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಚರಿತ್ರೆ

ಕಥಾ ೪

ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ

—:೧:—

ಶುಭಮಸ್ತು ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಸ್ತು

ಮಂಗಳಾಚರಣೆ ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ

ಯೋಗಿಮನಸದನ । ಬ್ರಹ್ಮಾದಿವಂದಿತಚರಣ । ಭೋಗಿಪರ್ಯಂಕ । ಶಂಖಚರ
ಣಗದಾ । ಬ್ಜಾಂಕ । ಭಾಗವತಜನಪ್ರಿಯ । ನೀಲಘನಸಮಕಾಯ । ಕೇಳುಬಿನ್ನಪ

ವಜೀಯನ್ಯಾ ॥ ಈಗಭವಜಲಧಿಯೊಳ್ಳುಳುಗಿಹ್ಯರಿದನುಕೇಳಿ । ಬ್ಯಾಗಪಾರಾಗೇವಂದದಿ। ತವಕಥಾರೂಪ । ಈಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸಖ್ಯ । ಕಥೆವಿರಚಿಸುವೆ । ನಿರ್ವಿಘ್ನ ಮಾಡು ಶ್ರೀಶಾ ॥ ೧ ॥

ಆರ್ಯ

ಗೋಕುಲದೊಳುಗೊಲ್ಲರಹೆಂಗಸರೊಳ । ನೇಕವುನ್ಮಥನಲೀಲಿಗಳಾ ॥ ಶ್ರೀಕವು ಲಾಕ್ಷನು । ಮಾಡಲದರೊಳೊಬ್ಬಾಕಿ ಗರ್ತಿನಾಯುನುತಿಹೆಳಾ ॥ ೧ ॥ ತರುಣಿಯುಹ ಮ್ಮುರಿವದುವಂದೊಡ್ಡದೆ । ಸರುಪಾಂತರಿಯನಾಮ್ಯಾಪೆನಗೇ ॥ ತಿರಿಗಿಸಿದನು ಬುದ್ಧಿಯು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ । ಮರುಗುವಳುಮನದಿ ಇಂತಾಗೇ ॥ ೨ ॥ ಅಕ್ಕರದಲಿ ಇವನೆಂದಪ್ಪುವೆ । ಯಂದುಕ್ಕಿಮನವಲಿ ಚುಂಬಿಸುಸುವೇ । ನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ಕೈಹೊಡದೊಂದಾಡುವೆ । ನಕ್ಕ ರಿಲ್ಲದೆಂಪೂರ್ಣವೇ ॥ ೩ ॥ ಎನು ಉಪಾಯುವಚಿಂತಿಸೆ ಬರುವನು । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಮುಸಿ ಗಿಂದೂ ॥ ಕಾಣೆನೆಂದುವೆಂಕಟಗಾಡುತಿಹೆಳು । ವಿನಾನಾಕ್ಷಿ ಮನದಿಹೀಗೆಂದೂ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಅಷ್ಟ.

ವೆಂಕಟಾರಮಣಾ ಚಕ್ರಶಂಖುಗದಾ । ಸರಸೀಜಾ। ಅಂಕೀತಪೀತಾಂಬಾರಾ ಧಾರಾ । ಬ್ರಹ್ಮೇಶಾನಿಷ್ಕಳಂಕ ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಗೆಶಾರಾಣೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹುಟ್ಟಾಜ್ಯಾರ್ಯಾದ ವಳೂ । ಧಿಟ್ಟಸರಾಪುರುಷಾರಾ । ನೆಟ್ಟನೆನರಾತಾ ನಾತಿಸೂವಾಳೂ । ನಾಗರತಿ ವಂದಿಷ್ಟುಪಾಪರಿ ಯಾದವಾಳೂ ॥ ೧ ॥ ಆದರೇನಾಯಿತಂದಿಯಾ । ಯಾದಾವಾ ಗೊಲ್ಲತಿರೋಳೂ ॥ ಮದನಾಟಗಳಾ ಬಹಳೂ ॥ ತೊರಾಲುಮುನಾ । ಭೇದಾವಾ ಯಿತೆನ್ನದೂಕೇಳೂ ॥ ೨ ॥ ಬತ್ತಲಿದ್ದವರಾಶೀರಿ । ಎತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ದುವಂದೀನಾ । ಅರ್ಥಿತೋರಿಸಿದಾಮಿಗಿಲೂ ॥ ಆದುಕಂಡಾವಾ । ರತ್ತಿರುವಂದೂ ಮಾತಾಡಾರೂ ॥ ೩ ॥ ಹಿಂಡೂಜನಾನೋಡಾನೋಡಾ । ಚಂಡೂಬುತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುಂದೂ । ದುಂಡುಕುಚವ ಮುಟ್ಟೊವಾನೂ । ಕೇಳಿನೋಡಲು ಗಂಡಾರುವಂದು ತ್ಯಾವಾಡಾರೂ ॥ ೪ ॥ ವಂದ್ಯಾ ರಡೆ ನೂರಿನ್ನೂರೇ । ನಂದಜಾನಾ । ಲೀಲಿನೋಡೀ । ಕಂದರ್ಪಾನಂಬೀಗೋಲಾಗದೆ ಯನ್ನ ಗಂಡಾನೂ । ಮಂದೀರಾದೋಳಿಲ್ಲದ್ದು ನೋಡಿದೇ ॥ ೫ ॥ ಸವಿಮ್ಯಾಸಿಕೊಂಡಾ ರುಕಾಮೂ । ಸುಮ್ಮಾನಿರಗೊಡಸಾನೂ । ರಮ್ಮಿಯುರಪ ಪಾಲೀಸಯ್ಯಾ ॥ದಯಾಬ್ಧಿ ನಿನ್ನಾಧರ್ಮಗುಣವ ಬಿಡಬಿಡದೀರೊ ಜೀಯಾ ॥ ೬ ॥ ನಾನಾಗಿ ಕರಿಯುಲಾರೇ । ತಾನಾಗೆನವ್ಮಾನಿಗೆಶ್ರೀ । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನುಬರಲಿ । ತಕ್ಷಸಾಧಾನಾ । ಶ್ರೀನಿನಾ ಸಾಯಿಂತಿಂತಾಗಲೀ ॥ ೭ ॥ ೧೨

ರಾಗ ಸೂರ್ವಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಬೇಡಿವವರಗಳನೀಡುತ ತವಕದಲೀ । ಮೂಡಲಗಿರಿವಾಸಾ ॥ ರೂಢಿಗೊಡಿಯುವಸುಪೇ ವನ ತನಯುನ । ಕೂಡಿಸುನಿರ್ದೋಷಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಊರಿಸೆಣೀವಗಂಡನು ಬಾರದಲೀ ।

ಜೀವದಲಿಂದಿರಲೀ ॥ ಘೋರಿಸುತಿಹ್ಯ । ಅತ್ತಿಯುಕಣ್ಣೆರಡೂ ಈಕ್ಷಣಸೇದಾಲೀ ।ವಾರ ನಸಕ್ತಿಗಿಂದತಿಶಯು ಲಾವಣ್ಣೆನ್ನಲ್ಲೇ ಯುರಲೀ । ಕೇರಿಯುಎಡಬಲ । ದವರೆಲ್ಲದನೂ । ಕಾಣದಲೇ ಇರಲಿ ॥ ೧ ॥ ಭಾಮಿನಿಯುರಸಂಗಡ ಕೃಷ್ಣಗೆಸ್ನೇಹವು ಕೊರತ್ಯಾಗಲೀ । ರಾಮಣಿಯುಕಇನ್ನೊಬ್ಬಂಗನೆ ಎಲ್ಲಿಹ್ಯಳೆಂಧುಡುಕಾಲೀ ॥ ಕಾಮುಕೂಟಕಳೆಗಳ. ನಿಪುಣತ್ವವು ಎಲ್ಲವೆನಗೆ ಬರಲೀ । ಶ್ರೀಮನೋರಮ ಮೆಚ್ಚುವ ಪರಿಯಂತಾ । ಅನುಕೂಲಾಗಾಲೀ ॥ ೨ ॥ ನಿನ್ನ ಉಳಿದು ಇನ್ನೊಂದುದೇವರಿಲ್ಲನ್ರೋ ಭೂತಳದಲ್ಲೀ । ಹೊನ್ನಮುಡಪುಕಳಿಸೇನೆಂದರೆ ಇಲ್ಲವೂಯುನ್ನ ಒ ತುಲ್ಲೀ । ಯುನ್ನಪ್ರಾಯು ಹೊದಿಂದಬರುವೆಮೂತ್ರಿಗೆನಿನ್ನ ಗಿರಿಯಲ್ಲೀ । ನಿನ್ನ ಚಿತ್ರಗೋಪಾಳವ ಹೊರುವೆನು । ಘನ್ನ ಭಕುತಿಯಲ್ಲೀ ॥೩॥

ಆರ್ಯಾ ವೃತ್ತ

ಶ್ರೀಧವನಸುಮಾಯುದಿ ಹರಿರೂಪಕೆ । ಭೇದವಿಲ್ಲನೆಂದರಿಯುದಲೇ । ಯಾದೇವೇಶ್ವರನ । ಸಂಗತ್ಯಾಗಲೆಂದೂ । ದೈನ್ಯವಬಡುತಿರಲಬಲೇ ॥ ೧ ॥ ಶೇಷಾಚಲದ್ರಾತ್ರಿಗೆಬಾಹೆನು ನಿರವಾಸಳಾಹೆ ನೆನೆಮೆಚ್ಚಿದನೂ ।ದೋಷವಿವರ್ಜಿತ ಬ್ರಹ್ಮಗರುಡಫಣೀಈಶಕರಾರ್ಚಿತ ಶ್ರೀವರನೂ ॥ ೨ ॥ ಅನಿಷಿಯೊಳವಳ ಕನಸಿಲಿಪೇಳಿದ । ಮೌನಿವಿನುತ ತಾನೆಬಂದಾ ॥ ವನಾನಿನಿನೀನೀಗಂದನುಪತ್ನ । ನಾಮಾವ ನಾಡಿತೋರುವೆನೆಂದೂ ॥೩ ॥ ಯುಚ್ಚತ್ತಂಗ್ಯೆವರಸುತ ಹರುಷದಿ । ಹಚ್ಚಿದೀಪವಮುನಿದೇವರಿಗೇ । ಅಚ್ಚುತ ಬಹುಅರುಣೋದಯುಕನಸಿದು । ನಿಶ್ಚಯುವೆಂದೂಮನದೊಳಗೇ ॥ ೪ ॥ ಅಂಗಳತಳಿ ಮನಿಸಾರಣೆಪರಿಪರಿ । ರಂಗವಾಲಿ ಬಹುಚಿತ್ರಗಳೂ ॥ ಮಂಗಳನಿಲಯುಪ್ರಾಪ್ತದನ್ರೋಯುಂಬಗೆ. ಶೃಂಗರವಾಗಳೆಮಾಡಿದಳೂ ॥ ೫ ॥ ಕಮ್ಮೆಣಿಯು ಹಚ್ಚಿರಕೊಂಡಂಬರ । ಘಮ್ಮನೆ। ಉಡಲತ್ಯೊಮ್ಮಿಂದಾ ॥ ಪಮ್ಮೆಕಣ್ಣೆರತೋದವು ಎಂಬಳು । ತಿಮ್ಮಕೃಷ್ಣನ ಮಹಿಮಿಯ್ಯಲಿಂದಾ ॥ ೬ ॥ ಬಲಾಲೇಶಂದರಿಸಿಣ ಹಚುತ ।ಬೈತಲೆತಿದ್ದುತ ಕುಂಕುಮ।ಗಂಧ ॥ತಿಲಕವನಿಟ್ಟು ಸುಕಂಚುಕವನು । ತೊಟ್ಟುಸುತೊಳ್ಪಂದಿಯು ಜನದಿಂದಾ ॥ ೭ ॥ ಘನ್ನತರದಕಾಲಂದಿಗಿಗಳು ರುಳಿ । ಯುನ್ನಂಗರವ ತವಕದಿಂದಾ ॥ ಚಿನ್ನದ ಪಟ್ಟಿಯುಹರಡಿಕಂಕಣಗಳನ್ನಿಡುವಳು ಬಹುಮುದದಿಂದಾ ॥ ೮ ॥ ಕೊರಳಿಗೆಮಣಿಖಚಿತ ಗಣಿತಪದಕವು ಇರಸುತಿಹಳು ಬಲುಪರಿಯಿಂದಾ । ಸುರಪತಿ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನೀಗಲೇ । ಬರುವನೆಂಬ ಹಂಬಲದಿಂದಾ ॥ ೯ ॥ ೨೪

ಭಾಮಿನಿ

ಅನಿತರೊಳಗೆನ್ನೆರಡು ಕಣ್ಣಿಗೆ । ಮುನಿಯೊಳೊಂದು ಪದಾರ್ಥ ಕಾಣವು । ಘನತಿಮಿರಕವಿದಿಹೆನು । ನೋಡೆಂದೊದರುತಿರೆ ಪುನಹಾ। ಕನಸಿನೊಳುಪೆಳ್ದದಾತೆ ಈಗೆನ। ಗನವುಆಯಿತು । ಬಾವುಕಣ್ಣಿದ । ವನ ಮಹಿಮೆ ಯುಂವರಿಸು । ತತ್ತಿನೊಳ ಡುತಿಸೆ ೯ತಕೊ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾರಂಗ ತಾಳ ಆದಿ

ಕೇಳಿರತ್ತೆವರೆನಾಹೇಳುವ ಮಾತಾ । ಈಸಾಲುದೇವರಿಗೆತಪ್ಪಿದಕೆಈಘಾತಾ॥ಪ॥ ಯಲ್ಲವ್ವಕಣ್ಣೀಗೆ । ವಳ್ಳಿತಿತ್ತ್ಯಾರೆ । ಸೀಸ್‌ಸುಳ್ಳಿಲ್ಲೇಬೇವಿನ ।ಬಳ್ಳಿಯಾನುಡಿರೇ॥೧ ಸಿಡಿಯಾನ್‌ಡೆವೆಂದು ನುಡಿರೆಬಾಯಿಂದಾ॥ ಮನಿಗೊಡೆಯಾರು ಈಕಷ್ಟಬಡಲೇನು ಛಂದಾ ॥ ೨ ॥ ಜಟ್ಟಿಂಗಾಗಿನ್ನೊಮ್ಮೆ । ತೊಟ್ಟಿಲೇರಿಸಿರೇ ॥ ಈದೃಷ್ಟಿಬಂದಾರೆವಂ। ದಿಷ್ಟುಮನ್ನಿಸಿರೇ ॥ ೩ ॥ ಗೊನಿಪಲ್ಲ್ಯಾಧಬ್ಬವ । ಮುಣಿಗಿಸಿದೀರಿ । ತಾಘನಸಿಟ್ಟಿನಾ ಕೆಲ್ಲಿ ಬನದಶಂಕಾರೀ ॥ ೪ ॥ ಸಾದೇವಿಯಂಬದೂ ಕೂಡಿಬಿಟ್ಟೀರೀ । ಈ । ಬಾಧಿಬಂ ತೀಗಲೆ ಶೋಧಿನೋಡಿರಿ ॥ ೫ ॥ ಕಚ್ಚೀನಗಡಿಗೆವ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನಾಕೆಲ್ಲಿ ॥ ನೀ । ವೆಚ್ಚರಿಕಿ ಲ್ಲಾದೆ ॥ ಮುಚ್ಚಿಬಿಡಲಿಲ್ಲೇ ॥ ೬ ॥ ಅನಾಥಾಬರಲಿಲ್ಲಾ । ನಾನರಿತಿಲ್ಲಾ । ಇದು । ತಾನೆವೆಬಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾ ॥ ೭ ॥ ೩೨

ಸೀಸಪದ್ಯ

ಇಂತು ಅತ್ತಿಯಕೂಡ ಅಣಕವಾಡುತಲಿ । ನಿಶ್ಚಿಂತಬರಲೆಂದು । ಮನಸಿನಲಿ ಬಹಳಾ । ಸಂತೋಷದೀಧಂಸತುಪ್ಪಳದವ್ಯಾಲೆ ಉ। ನ್ನಂತಲರಪೊಯು । ಪರಿಯಂ ಕದಲ್ಲೀ ॥ ಅಂತವಿಲ್ಲದೆ ಅಗರು ಪರಿಮಳದ ಪೊಗೆಯಿಕ್ಕಿ । ನಿಂತಿರಲುದ್ವಾರದಲಿ ಭ್ರಾಂ ತಿಯಿಂದಾ ॥ ಚಿಂತಿತಾ ಫಲವೀವೆನೆಂಬ । ಬಿರಿದಿಗೆಬಂದು । ಕಂತುಜನಕನು ಅಂಗಣ ದೋಳ್‌ನಿಂತೂ ॥ ೧ ॥ ೩೩

ಶ್ಲೋಕ

ಜಾರಚಿನ್ಹಿಯತಿಳುವರೆಂತು ಲೋಕದಲೀ । ನಾರಿಯರನುಡಿಸುವರೊ ಅಂಥ ರೀತಿಯಲೀ ॥ ಕ್ಷೀರೆರಡುಕೊಡಕೆ । ಬೆಲೆಹೇಳುಸತ್ಯದಲೀ । ಹೇರವಾಣೆಯನಲು ಹರಿ ಗೆಂಬಳ್ ಹರುಷದಲೀ ॥ ೧ ॥ ೩೪

ರಾಗ ವರಾಳಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಬನ್ನೀರಿ ಮನಿಯೊಳಗೇ । ಬ್ಯಾಸ್ಸರಿ ಪಿನ್ನ ರಾಗದೆ ಬ್ಯಾಗೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಘನ್ನಕೊ ಡಕಹೆಣವನ್ನು ಕೊಡಲಿಬ್ಯಾಡಿ । ಚನ್ನಾಗಿಈವೆನು ಮನ್ನೀಸಿ । ಯನ್ನಮಾತು ॥ ೧ ॥ ಕಂಡಕಂಡವರಿಗೆ ಅಂಡಲಿಯಲಾರೇ । ಗಂಡಿಲ್ಲಊರೊಳೂ ॥ ಭಂಡೆನುಹೇಳಾಲಿ ॥ ಅತ್ತೀಯಕಣ್ಣೀಗೆ ಕತ್ತಾಲೆಗವಿದದೇ । ಅತ್ತೀರೆಜಾಪ್ಯ್ಠಥ ಉತ್ತುಮ ಮಾಡೀರಿ ॥ ೩ ಅಳೂವರುಹೋಗಿ ಯೇಳುತಿಂಗಾಳೂ । ಪ್ರಶ್ನಿಹೇಳೂವರಾದಾಡೆ ವಾಲೀಯನೊಡೀರಿ॥ ನೆರಮನಿಯವರು ಮಂದಿರಕೊಮ್ಮೆಬಾರರೂ । ಮರುಗೂವೆ ಒಬ್ಬಾಳಿ । ಯರವು ಮಾಡಲಿಬ್ಯಾಡಿ ॥ ೫ ॥ ಬಾಲಾಕಾರೆಂಬ ವೀಕಾಲಾ ಕಾಯಿಲ್ಲವು । ಪಾಲೀಗೆಬಂದೀಸಿ

ಪಾಲೀಸಿಬ್ಯಾಗನೆ ॥ ೬ ॥ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದಾಮಾತು ಎಷ್ಟೆಂದುಹೇಳಲಿ । ಕೃಷ್ಣಪಾ ಪ್ರಾಣೇ
ಶಾವಿಠ್ಠಲನೇಬಲ್ಲ ॥ ೭ ॥ ೪೧

ಆರ್ಯ

ಶರೀರವೆನಿನ್ನದೊಳಗೆ ಬಾಯಿಂಬುವ ಮರಿಮಾತಿನಸಂಜ್ಞಮಬ್ಯಾರೇ । ಕರಣಿದ್ದ
ತ್ತಿಗೆತಿಳಿಯಗೊಡದಲೀ । ಪರಿಯಿಂಬಾಹ್ಯದಿ ಆಡುತಿರೇ ॥ ೧ ॥ ೪೨

ಶ್ಲೋಕ

ಅಂಗನಿಯಜಿಡಗಿನಾ। ಮಾತುಕೇಳುತಾ । ಹೆಂಗಳೆಚಿಂತಿಬ್ಯಾಡೆಂದು ಶ್ರೀನಾಥಾ ॥
ಶ್ರಿಂಗರಿಸಿನಾಮಂದಿರದೊಳಗೆ ಬಂದೂ । ಕಂಗಳಿಗೆಬಂದ ಆಪತ್ತೇನುಅಂದೂ ॥ ೧ ॥

ಆರ್ಯ

ಗೆದ್ದವರಲ್ಲೀತನವಮಾ ಯಸುರರು । ವೈದ್ಯನೊ ಯಿಂಬಂದದಿಆಗೇ ॥ ವೃದ್ಧಳು
ಮೋಹಿತಳಾಗುವಂತೆ ಬಲಿಮರ್ದನ ಮಾತಾಡುವಹೀಗೆ ॥ ೧ ॥ ಔಷಧಬಲ್ಲೆನು
ಜೋತಿಷಬಲ್ಲೆನು । ನಾಸರ್ವಸುವಿದ್ಯವಬಲ್ಲೇ ॥ ತಾಪಿನೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮನದಾಭೀಷ್ಟಿಯು।
ಲೇಸಾದರೆ ಮೆಚ್ಚುವರಲ್ಲೇ ॥ ೨ ॥ ಆಲೋಚಿಸುತಿರೆ । ಆಲೋಕೆಶಗೆ ಪೇಳಿದ್ದನೆಯುರಡ
ಕ್ಷರವಾ ॥ ಮೇಲಾದನು ಯನ್ನೇಳಕಿಯಿಂದ ವಿಶಾಲಜಗತ್ತವ ಪಟ್ಟಿಸುವಾ ॥ ೩ ॥
ಸುಡೇಗ್ಗೆಯ್ಯಸುರಗೆ । ಕೊಡಬಾರದೆ । ಕೊಟ್ಟಡಿವಿಯ ಪಾಲಾಗಿರೆ ಶಿವನೂ ॥ ತಡಿಯ
ದೆಹೊಗೆವನ್ನೊಡದು ಪುರಾರಿಯ । ಮಿಡಕುಕಳದು ॥ ಸಲಹಿದೆನಾನು ॥ ೪ ॥ ಅರಿ
ಯಾಕ್ಷಣದಲಿ ತರುಣಿಯುವಾಡಿದೆ । ತರಣಿರೆಕತ್ತಲೆ ತೋರಿಸಿದೇ ॥ ಪರುವರುಬಲ್ಲರು
ಧರಣಿಸುರರಿಗೆನ್ಮೃತತರುಳನಕೊಟ್ಟುಪಾಲಿಸಿದೇ ॥೫॥ ಕೆಂಡತಿಂದಭೂಮಂಡಲದೊಳಗಿದು
ಕಂಡು ಕೇಳಿಬಲ್ಲಿರಿಯೇನೇ ॥ ಗಂಡಸರೆಲ್ಲರು ಅಂಡಲಿದೂಯುನ । ಹೆಂಡರಾದ್ದು ಕೇಳಿದಿ
ರೇನೆ ॥ ೬॥ ಮತ್ತೊಂದೂರೊಳು ಸುತ್ತಲಸಾಯರ: ಯತ್ತದಲೆಬಿದ್ದಹಬಿಲ್ಲಾ ॥ ಸತ್ವ
ರದಿಂನಾ ಕತ್ತರಿಸೈದಿದೆ । ಉತ್ತುಮುವಧುಕೇಳಿರಿಸೊಲ್ಲಾ ॥ ೭ ॥ ಯನ್ಕೃತ್ಯವನೃಪ
ಮನಸುಗಂಡುತನ। ತನುಜಯನೇಧಾರಿಯನೆರದಾ ॥ ನಿನಗೆತಕ್ಕಭೂಷಣವಲ್ಲೆಂದೂ ।
ಮಗೆಯಕೊಟ್ಟನೂ ಮ್ಯಾಲೊಂದಾ ॥ ೮ ॥ ಧರಿಪನಮುಗಳಿಗೆಜ್ವರಬರುತಿರೆನಾ ।
ಪರಿಹರಿಸಿದಕಾರಣದಿಂದಾ ॥ ಗಿರಿಜೇಶನಆಸೆರಸುಕನ್ನಿಕಿಯ । ಕರದುಕೊಟ್ಟಬಲುಮು
ದದಿಂದಾ ॥ ೯ ॥ ಆನನಭುಜದಲಿಪ್ರಾಣಿಗಳ್ಹಡದೆನು । ಯೇನೆಂಥೇಳಲಿಸೋಜಿಗವಾ॥
ಮಾನಿನಿಯರಿಗೆಸೂಸುಕೊಡುವದನು । ಮಾನವೇತಿಳಿರೆನ್ನ ಯಭಾವಾ ॥ ೧೦ ॥ ತೊಡೆ
ಯಿಂಧಡೆದೆನು ಅಡಿಯಿಂಧಡದೆನು । ಹಡದೆನುನಂಹೊಕ್ಕಳಿಲೆಲ್ಲಾ ॥ ಮಡದೀಗಲೆನಿನ್ನೊ
ಡನೆಪೇಳುವದು । ಬಡಿವಾರದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಾ ॥ ೧೧ ॥ ಎಷ್ಟೆಂಥೇಳಲಿಶ್ರಿಕೃಷ್ಣಿಗೆಲಿ
ಗಿಕಿದು । ಕೊಟ್ಟಕೊ ಡದಿರಬಂದಿಲ್ಲಾ ॥ ಇಷ್ಟುಮಹಿಮೆಯನುದೃಷ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠ

ಲನೇಯಂಬುವರೆಲ್ಲಾ ॥ ೧೨ ॥ ನೋಡುವೆಹಸ್ತವ । ಬಾಮುಂದಕೆಯಂದಾಡಿಸವಿಾ ಪಿಸಿ । ಹೆವುತಿಳಿದೂ ॥ ಕಾಡುಬೇರುಕೊಟ್ಟೇದಿನ ಊಟವ । ಮಾಡದೆಕೋಣೆಯೊಳಿರು ಯಂದೂ ॥ ೧೩ ॥ ಮಡದಿಯುಬಿಗಿವಪ್ಪುತಪರಿಪರಿಸುಖ । ಬಡಿಸುತಿರಲುಯನ್ನಪ್ಪುಕ್ಕುತೀ ॥ ಪೊಡವಿಯೊಳಾರಾರರಿಯರುಎಂದೂ। ಕಡುಉಬ್ಬಲುಅವಳಾಹನ್ಮುತೀ ॥೧೪॥ ಕಂಡಾಕ್ಷಣಸೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದೂ । ಪುಂಡರೀಕಲೋಚನಅವಳಾ ॥ ಗಂಡನಂತೆಬಂದಕಂಭಕೆಕಟ್ಟೇವಂಡಿಪೋದನು । ಸುರಕಾಲಾ ॥ ೧೫ ॥ ॥ ೫೮ ॥

॥ ವೃತ್ತ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಹರಿರೂಪೆರಡುಪೋಗಲಾಗಅತ್ತಿಯನೂ । ಕರಿಯೇಬಿಡಿಸೆಂದುಯ್ಯೈರಿಹೇಳುಸ್ವರ್ಗವನೂ ನೆರೆಯುವರುಕಂಡರೀಸುದ್ದಿ ಊರೊಳಗೆ । ಹರಿಸುವರು ಯಂದುಸತಿ ವಿಡುಕೆ ತನ್ನೊಳಗೇ ॥ ೧ ॥ ತರುವಾಯ ನಿಜವಾದಪತಿಯೇವೆ ಬಂದೂ । ತರುಣೀಭಂಗವನೋಡಿ । ಯಿದು । ಏನೇಯಂದೂ ॥ ಬೆರಗಾಗಿವರಾತೆ ಎಲ್ಲಿಗೆಪ್ರೋದಳೆಂದೂ । ಭಗಿನಿಕೇಳ್ಪೇಳೆ ಶಾಂತಾದಳೆಂದೂ ॥ ೨ ॥ ಕಟ್ಟಿದವರಾರುಕಂಭಕೆನಿನ್ನಭಾವೇ । ನೆಟ್ಟನೈಳೆನಲುಯ ಮದೂತರೂತಾವೆ ॥ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರತ್ತಿಯನುವ್ವೆಗೊಡಲುಯಂದೂ । ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದರುಕೇಳ ರಿಪಯಾಶಿಂಧೂ ॥೩ ॥ ॥ ೬೧ ॥

ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ.

ಆಮಾತೊಪ್ಪುತ ಸಾತ್ವಿಕಕಟ್ಟದ । ದಾಮುಬಿಡಿಸಿ ಸಾರ್ಥಕವಮಾಡೀ ॥ ಆವಾತಿಯಸುಖ ದಿಂದಲಿಯಿರುತಿರೆ । ಧಾಮದೊಳಗೆ ಹೆಂಡತಿಕೂಡೀ ॥ ೧ ॥ ॥ ೬೨ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಇನ್ನುನೆರೆಯುವರಿದನು ಕೇಳಿಲ್ಲೆನವಾನವು । ದಕ್ಷಿತೀಕೃಷ್ಣನ್ನ ನೆನಿಸಲು । ಸಲ್ಲದೆನುತಿರೆ ತರುಣಿಗರ್ವದಲೀ ॥ ಪನ್ನಗಾದ್ರಿನಿವಾಸಆಡಿದ್ದ । ನ್ನುಬಿಡನಹಂಕಾರಕೆಡಿಸುವ । ಯಿನ್ನಿವಳಮತ್ತಿಷ್ಟುಭಂಡಳವಾಡಬೇಕೆಂದೂ ॥ ೧ ॥ ತ್ವರದಿವಂದಿನಸತ್ಯವೃದ್ಧಳೆ । ಖರಿಯವೆಂಬೊಲನೇಕರೂಪವ । ಧರಿಸಿವೊದಲಂತಲವ ಕರ್ವಾಚರಿಸೆ ಸದನದೊಳೂ ॥ ತರುಣಿಕಂಡಬ್ಬರಿಸುತಲಿ । ಈಧರಿಯೊಳಾಗದ । ವಾತುಯಂಥರ । ಥರನಡುಗಥರಿ ಪೂಜಿ । ಯೊಳಗಿಹಗಂಡಗಂಬುವಳೂ ॥ ೨ ॥ ॥ ೬೪ ॥

ರಾಗ । ಶಂಕರಾಭರಣ ॥ ತಾಳ ಆದಿ ॥

ಬಂಥಾರೆಅತ್ತೆವರು । ಮನಿಯೊಳಗೇ ॥ ಯೇನುಬಂದೀತುನೋಡಿರಿಕೇಡುನಮಗೇ ॥ ಪ ॥ ಅಡಿಗೆಯಮಾಡುತ । ಅತ್ತೆವರುಕುಳಿಥಾರೆ । ಅಡಕಲಿಮನಿಯೊಳು ಅತ್ತೆವರೂ ॥ ೧ ॥

ಸಜ್ಜೇಗಿತಿನ್ನುತಕುಳಥಾರೆ । ಆತ್ತೆವರು । ಮಜ್ಜೇಗಿಮಾಡುಥಾರೆ ಆತ್ತೆವರು ॥ ೨ ॥ ತೊಟ್ಟೇಲುತೂಗುತಕುಳಿಥಾರೆ । ಆ ॥ ಬಿಟ್ಟಾರೆಸೀರಿಯುಆತ್ತೆವರೂ ॥ ೩ ॥ಆಕಳಾಕರ॥ವೂತ । ಕುಳಿಥಾರೆಆತ್ತೆವರು ॥ ಜೋಕಾಲಿಆಡುಥಾರೆ । ಆತ್ತೆಯುವರೂ ॥ ೪ ॥ ತುಪ್ಪಾವಕಾಸೂತಕುಳಥಾರೆಆತ್ತೆವರು ॥ ಮುಪ್ಪಾಗಿ ಕೆಮ್ಮೊಥಾರೆಆತ್ತೆವರು ॥ ೫ ॥ ಹಾಳಾಹಗಿಯುದೊಳುಕೂಗೋರು । ಆತ್ತೆವರು॥ ಪೂಾೀಗಿವ್ಯಾಲೆಲ್ಲಆತ್ತೆವರೂ ॥ ೬ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನದಯುದಿಂದ । ಮನಿಯೊಳು । ಕಾಣಬಂದಪ್ಪಿಲ್ಲಆತ್ತೆವರೂ ॥ ೭ ॥ ॥ ೭೧ ॥

॥ ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ ॥

ಏನೆನೊಡಲ್ಕು ವನೊಳಗಾಪ್ರೇತವು । ಜನನಿ ನಿನಗೆನಾ ನೆಂಬುವವು ॥ ವನಿತೆಕೂಡಿಕೊಂಘೊರಘೋಗಲು । ಚೆನ್ನನೆಹತ್ತ್ಯೋ ಡುತಬರುತಿಹವೂ ॥ ೧ ॥ಈಪರಿಯಾಗಲು । ಮನಿಯೊಳಗಿನ್ನಾ । ವಾಪರಿಯುಲಿಇರಬೇಕೆಂದೂ ॥ ಗೋಪಾಲನಬಳಿಯುಲಿಬಂದಾಡುವಆಪುರುಪನುಮನದೊಳುನೊಂದೂ ॥ ೨ ॥ ಈತನುಈಸತಿನಿನ್ನದು । ಮನಿಯೊಳು । ಪ್ರೇತಬಂದುನಿಂದಿರಗೊಡದೂ ॥ ವಾತಸನಿಮ್ಮನಿಯೊಳಗಿಸುವೆನೆನಲು । ಶ್ರೀತಾಪಸಪೇಳುವಕರದೂ ॥ ೩ ॥ ಆನಿಷ್ಟವಿಲ್ಲೆಂದಾಗದು । ತಿಮ್ಮೊಪ್ಪನಹರಿಕೇನಾರಿದ್ಧೀತೂ ॥ ಘನಗಿರಿಯಾತ್ರಿಯುಮಾಡಿಬನ್ನಿ । ನಮ್ಮನಿನಿನಮ್ಮದೇವೆಯಿದ್ಧೀತೂ ॥ ೪ ॥ ಯುಂದಾಜ್ಞಾಪಿಸಲಾತರುಣಿಮನಕೆ । ಬಂದುದಚಲದ್ಯಾತ್ರಿಯುಮಾಡೀ ॥ ಛಂದದಿಂದಬಂದಿರುವರುಕೃಷ್ಣನ । ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಸತಿಪತಿಕೂಡೀ ॥ ೫ ॥ ಆಗಾಸುಂದರಿ । ತನ್ನಾಹಂಕರ। ನೀಗಿಸತಿಯುರೊಡನೆಪ್ರತಿದಿನಾ ॥ ಭೋಗಿಸುತಿಹೆಳಾನಂದದಿಂವ । ಶ್ರೀಭಾಗೀರಥಿದೇವಿಯುಪಿತನಾ ॥ ೬ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಚಾರಲೀಲಿಗಳು । ಸಾನುರಾಗದಲಿ । ಕೇಳದರೇ ॥ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ । ಒಹುದೋಷಚಕ್ಲೇಶಗಳೆನಾಗವು ।ಸದ್ಗತಿಸಾರೆ ॥ ೭ ॥ ಜಯುಮತ್ಸ್ಯಕಮಠಕಿಟನರಹರಿವಟು । ಜಯುಭಾರ್ಗವಖರರಿಪು । ಜಯುತೂ ॥ ಜಯುಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸುಬುದ್ಧಕಲಿಕಜಯು । ಜಯುಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲಜಯುತೂ ॥ ೮ ॥ ಅಂತೂಪದಗಳು ॥ ೭೯

ಶ್ರೀಗೋಪಿಮನೋಹರಾಯುಮಂಗಳಂ ॥ ಶ್ರೀಗುರುಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ತರುಣಾವಸ್ಥೆಯಲಿಂದಗೊಕುಲಪತೀ । ತರುಣಿಯರ ಕೂಡಾಡುತಾ ॥ ಭರತಾಲಂಕರ ನಾಟಕಗಳ ಕಲಿಸೀ । ಪರಿಪರಿಯ ಸುಖ ಸುರಿಸುತಾ ॥ ಇರುತಿರುತೆಲ್ಲರು ಬಿಟ್ಟು ಕಂಸಕರೆಸಲೂ । ಹರಿ ಮಧುರಿಗೆ ಪೋಗಲೂ ॥ ಸ್ಮರನಾಬಾಧಿಗೆ ಭ್ರಾಂತರಾಗೆ ಒಲಿದೂ । ಇರಲೋರ್ವಳಿ ತೆಂಬಳೂ ॥ ೧ ॥ ೨

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ತಾಳ ರೂಪಕ

ಧಿಕುಧಿಕು ಜನ್ಮವು ಸುಖವ್ವಾ । ಲಕುಮಿನಾಥ ನಗಲಿದನವ್ವಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪುರುಷಾಪತ್ತ್ರಿರ ಧನಮನಿಯಾತನು । ಮರಿಸಿ ಮಧುರ ಪಾಡಿದನವ್ವಾ ॥ ೧ ॥ ಯಲ್ಲಿ ಹೋಗ ಬಿಟ್ಟಿನುತಿರಲೂ । ಮನ ॥ ಕಲ್ಲುಮಾಡಿ ತೆರಳಿದನವ್ವಾ ॥ ೨ ॥ ಪ್ರಾಣಪದಕಂದರಿತಿಹೆವೆ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲೆಲ್ಲಿಹನವ್ವಾ ॥ ೩ ॥ ೩

ಶ್ಲೋಕ

ಹೀಗೆಂದೊಬ್ಬಳು ಗಾಯನಂಮಾಡಲೂ । ಆಗೆಲ್ಲರ್ ಸ್ತ್ರೀಯರುವ್ವುತಾ । ಆಗೋಡಯಲಿ ಬರೆದ ಪ್ರತಿಮಿಯಂತೇ । ಆಗಲ್ಕೆ ಕಡುಸುಯ್ಯುತಾ । ನಾಗಾವೇಣಿಯ ರೋರ್ವಳಿಂತೆಂಬಳೂ । ಯೊಗೀಶನಂ ಕಾಣದೇ । ನೀಗಿಚಿಂತೆಯನೆಲ್ಲ ಕೇಳು ಭೂಪಾ । ಈ ಗಾನು ಪೇಳ್ವೆನದೇ ॥ ೧ ॥ ೬

ರಾಗ ಕಹರಬಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಹ್ಯಾಂಗೆಮಾಡಲೆಮ್ಮ ರಂಗಾಹೋಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲಾ । ಈಗಬರುಥೀನೆಂದುಪೇಳಿ ಬ್ಯಾಗಹೋದಾ । ಹೇಳಬುದ್ದೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮಂದಿರಾವೆಂಬೊಗು ಬ್ಯಾಸರಾಯಿತನ್ನುದುಕಾ ॥ ವೆಂದರೊಲ್ಲಾದಮ್ಮ ಜೀವಾ ನಿನ್ನೆ ಬೆಳತನಕಾ । ಯಿಂದಿರೇಶನ । ಪದಧ್ಯಾನಾ ॥ ದಿಂದಮೊಗ್ಗಾಲೋಳು ಮೋಲಿಯಾ ಕಂದನ್ನುಂಬಲ ಜರಿದೆ ಯಾರೆನಂದರೂ ಅನವಲ್ಲರ್ಯಾಕೆ ॥ ೧ ॥ ಯಿದ್ದಕಾಲಕೆ ಅತ್ತಿ ಅತ್ತಿಗಿ ಗಂಡ ಮೈದುನರಾ । ಸದ್ದು ತಪ್ಪೀಸುವದರ ವಳಗೆಬಟ್ಟವೆ ಘೋರಾ । ಮಧ್ಯದಲ್ಲ್ಯೊಮ್ಮಿಂದಲೊಮ್ಮೆ । ಯುದ್ದ ಮಧುರಾ ಪುರದ ಸ್ತ್ರೀಯರು । ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದವರು । ನಾವೆ । ಕದ್ದ ಕಳ್ಳೇರಾದಿವೆಲ್ಲೆ ॥ ೨ ॥ ಮಾರಬ್ರಹ್ಮಾ ರಾಣಿಯಿಟ್ಟದು ಜ್ಞಾಪಕಿರದೇನೇ । ಧೀರ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಗೆ ದಾರಿಕೊಡರೇನೇ । ನಾರಿಯರ ವಶವಾದನೇನೋ । ತೋರದುಮತಿ ಜಾಣೆ ಯಮುನಾ । ತೀರಕನ್ನಾ ಹೋಗುವೆನಲ್ಲೀಂ । ದಾಯಲಬಾಹೋರಕೇಳುವ ॥ ೩ ॥

ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ

ಅಂಗನಿಯರು ಭಗವಂತನ ಕಾಣದೆ । ಅಂಗಲಾಚುತಲಿ ಯಿರಲಿತ್ತ ॥ ಅಂಗಜಪಿತ ಉದ್ಧವಗೀಪರೀ । ತನ್ನಿಂಗಿತವನು । ಪೇಳುವನತ್ತಾ ॥ ೧ ॥ ೧೦

ರಾಗ ಶಾಮಕಲ್ಯಾಣಿ ಅಟ್ಟತಾಳ

ನಡಿಯೋ ವೃಂದಾವನಕೆಂದೂ । ಯನ್ನ ನುಡಿಗಾಳ ಮನಸೀಗೆತಂದೂ ॥ ಜವ ನಡೆಯೊ ವೃಂದಾವನ ಕೆಂದೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಉದ್ಧವ ಗೋಕುಲ ದವರೆಲ್ಲ ಬಳಲುತ । ಯಿದ್ದಾರು ಈಕ್ಷಣಹೋಗೂ ॥ ೧ ॥ ಸ್ಮರಿಸೂತ ಯನ್ನಯ ಚರಿತೆಯ ! ಚಿಂತಿಯ । ಮರತು ಸುಖದಲಿಹೆದೆನ್ನೂ ॥ ೨ ॥ ನಾಥನಿ ದ್ವಾದಶಿಯೂ ದಿನದಲಿನಂದ ॥ ಗಾದ ದ್ವಾದಶಿಕೆಯಮಾಡೂ ॥ ೩ ॥ ತಾಯೀಗೆ ಬ್ರೊಮ್ಹಾಂಡಾ ಬಾಯೊಳು ತೋರಿದೇ । ಈಯಾಖ್ಯಾನರಿಕೆಯ ಮಾಡೂ ॥ ೪ । ಹೆಗ್ಗಾಗಕಿಂಪಲಿಕಟ್ಟಾಲುಪಪದಗಳು । ವೆಗ್ಗಳ ಮಾಡಿಪ್ಪುಕೇಳೂ ॥ ೫ ॥ ಪೊದತಾಡನದಿಂದ । ಮುರಿದೆನುನ್ನತದ್ವಯ । ಪಾದಪವಿ ದಸೆಲ್ಲಪೇಳೂ ॥ ೬ ॥ ಪಣ್ಣಾವನಾಸರೆ ಪ್ರೂತನಿಕೊಲ್ವೀನೇ । ಉಸ್ನಾತ ಪೋಬೊಮ್ಮ ನೆನ್ನೂ ॥ ೭ ॥ ಬಿದ್ದುಮಡುವಿನೊಳು ಸರ್ಪವನ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ। ಎದ್ದು ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲ ಪೇಳೂ॥೮॥ ಬೆರಳಿಂದಗೋವರ್ಧನಾದ್ರಿಯ ನೆತ್ತಿದೆ ತರುಕಾರ ಕೃತ್ಯನೋಡೆನ್ನೂ ॥ ೯ ॥ ಕಾಡ ಕಿಚ್ಚುನುಂಗಿ ಗೋಪಾಲರುಳುಹಿದೇ । ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮಹಿಮೆನ್ನೂ ॥ ೧೦ ॥ ಸಂಗ ಪಪೇಕ್ಷಿಸಿ ನೊಂಗೂಪದ್ಯಾಕೆ । ಗೋ । ಪಾಂಗನಿಯರನ ಸಂತೈಸೂ॥ ೧೧ ॥ಮತ್ತೊಂ ದುಂಹೋಚನಿ ಬಿಟ್ಟ ಚನ್ನಾಗಿ । ಸ।ದ್ಭಕ್ತಿಯನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಡನ್ನೂ ॥ ೧೨ ॥ ಕಾಮಿನಿ ಯರಸ ನಾಬಿಬ್ಬಾನೆ ರಮಿಸೀದೇ । ಈನುಹಿಯ ತಿಳಿಸ್ಸೂ ॥ ೧೩ ॥ ವೈಕುಂಠತೋ ರಿದೆ ನಂದೀನೆಲ್ಲಾರಿಗೆ । ಈಕಥೆಯರಿಕೆ ಯಮಾಡೂ ॥ ೧೪ ॥ ಬಿಲದೋಳು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾ ಕಳಗಳರ್ಭಕರೀಗೆ ವಳತುಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಪೇಳೂ ॥ ೧೫ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನು ನಾನೇವೆ ಯಂಥೇಳು । । ಮಾನವ ನೆನ ಬ್ಯಾಡಿರೆನ್ನೂ ॥ ೧೬ ॥ ೨೬

ಆರ್ಯ

ಇಂತುಪೇಳಿ ಉದ್ಧವನ । ವ್ರಜಕೆ । ಭಗವಂತಟ್ಟಲು ಬರೆ ಗೋಪಿಯರೂ । ಕಂತುಶರವ್ಯೆಥೆಗೆ ಪರವಶದಿ ಭ್ರಮರ । ಸಂತತಿಳಿದ ವಸಸುಡಿಸುವರೂ ॥ ೧ ॥ ೨೭

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ಅಟ್ಟತಾಳ ಅಷ್ಟಕಧಾಟಿ

ಕಳಿಸಿದಾನೆ ಭೃಂಗಶ್ರೀಕಾಂತಾ । ನಿನ್ನಜೇಕಂತಾ । ನಮ್ಮತಿಳಿದು ಬಾ ಯಂತಾ ।। ಪಲ್ಲ ।।

ಶ್ಲೋಕ

ಅಂದುಕರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕ್ರೂರಬಂದಿದ್ದನಲ್ಲಾ । ಮುಂದಗಮ ನಾಗಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ದುಸಲ್ಲಾವೆಂದು ಚರಣಗಳಿಗೆರಗಲ್ಕೇ ಪೊಪುದಿಲ್ಲಾ । ವೆಂದುತಿಳಿಸಿ ಕಾಣದಂತೇ ಪೋಗಿಹೆನುಖುಲಲ್ಲಾ ।। ೧ ।

।ಪದ।

ಯಿಂಥವಂಚಕ ಬುದ್ಧಿ ಸಲ್ಲೊದೇ । ತನಗಿದು ವೋದೇ । ಕೂಡಿಪವರೊಳು

ಭೇದೇ । ಯಂಥೆಂತಕೇಡೂ ಮಾಡಿಹೆಕೇಳೂ । ಪರಮದಯಾಳೂ ।ತಪ್ಪುನವನ್ನಾದೆ ಪೇಳೊ ।ಪಂಥಉಳ್ಳವ ನಮ್ಮಮುನಿಗಂಡಾ । ವಿಚಾರಿದಚಂಡಾ । ಪೇಳಲಿನ್ನೇನುಭಂಡಾ ಕಂತುಪಿತನ ಪಲಿಸಿದಳೆಂದೂ । ಇನ್ನೊಳಗೆನೊಂದೂ । ಕೊಳ್ಳುತಿಹೆಬಹಳೆಂದೂ ॥ ೨।

ಶ್ಲೋಕ

ಕಂಡೂಹೋದರೆ ನಾವುನಿಲ್ಲಿಸುವದೆಂದೂ । ಪಾಂಡೋರಂಗನು ಕದ್ದುಹೋಗಿ ಹಾನೊಬಂಧೂ। ವಿಂಡಿವಿಂಡೆರಾರ ವಿಸಿಕೊಳುತ ಲ್ಲಿನಿಂದೂ । ಭಂಡೂಪೇಳಲು ಅಟ್ಟಿದನೆ ನಿನ್ನ ಸಿಂಧೂ ।। ೩ ।

ಪದ

ತಮ್ಮವ್ವಾ ಶ್ರೀಯಶೋದೆ ವಸ್ಮಾನಾ । ನಂದಗೋಪನಾ । ನೋಡಿಬಾಯೆಂದು ನಿನ್ನಾ । ಅವ್ವಾರನುತ ಕಳಿಸಿಹ್ಯನಲ್ಲಾ । ಯಿದುಪುಶಿಯಲಾ ನಮ್ಮಪೇಕ್ಷವಗಿಲ್ಲಾ ಅಮ್ಮವ್ವ ಈಕಾಮ ನಟ್ಟೊಳೀ । ಗಾಗಿಯದಿಸೀಳೀ । ವೃದ್ಧಗಂಡರಪ್ಪಾಲೀ ।ದವ್ವು ಗಟ್ಟಿವ್ವನುವಲ್ಲರೋ । ವಾತನಾಡರೋ । ಮುಂದುಪಾಯುವತೋರೋ ॥ ೪ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ಶೀರಿದಡಲಿಯಿಟ್ಟು ನಾವೆಲ್ಲಕೂಡಿ । ನೀರೋಳಾಡಲು ತಂಕದ್ದುಕೊಂಡುಓಡೀ। ಮಾರಾಮಂದೀನೋಡಿ ಭಂಡಾಟಮಾಡೀ । ಸೂರೀವಸ್ತ್ರಡಿದ ಕ್ಷೀರಕುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಡೀ ॥ ೫ ।

ಪದ

ಮಡುವಿನೊಳಗ ಯಾದೋಯ್ವನೂ । ವಸ್ತ್ರತೆಗುವವೂ । ಮುದ್ದಿಸುತ ರವಿ ಸುವನೂ । ಓಡಿಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ತೆಕ್ಕಿಯಲಿಂದಾ । ಬಹಳಾನಂದಾ । ಬಡಿಸುವ ಶ್ರೀಮು ಕ್ಕುಂದಾ ॥ ಮುಡಿಯನಲ್ಲಾಡಿಸಿ ನಗಿಸೂವಾ । ಬಹುನಲಿಸೂವಾ । ನಮ್ಮನೆ ಲ್ಲಬಗ್ಗಿ ಸುವಾ । ಕೊಡಿಲಾಳಿಯಂದೇರಿ ಕೊಂಬೋನೋ । ಓಡ್ಯಾಡಿಸುವೋನೊ । ಯಿವು ಮರ ದಿಹ್ಯನೇನೋ ॥ ೬

ಶ್ಲೋಕ

ನಿತ್ಯಾನವ್ಮೊಳ್ ಕ್ರೀಡಿಸುವವಿವರವೆಲ್ಲಾ । ಸತ್ಯಾವಲ್ಲಭ ಸ್ಮರಿಸಲ್ಕೆ ನಿಮಿಷ ನಿಲ್ಲಾ । ಮುಕ್ತೀಕೊಂಡಿಹ್ಯಾರಲ್ಲಿ ಹ್ಯಇಗಡೆರೆಲ್ಲಾ । ಯತ್ರಾತೋರದೆ ಲಾಲಿಸೆಮ್ಮ ಯಸೊಲ್ಲಾ ॥ ೭ ॥

ಪದ

ಇಷ್ಟ್ಯಾಕೆ ಬಳಲೂವಿಯಂಬಿಯ್ಯಾ ಕೆಳೋಹಡದಯ್ಯಾ ॥ ನೊಡೋ ಕೃಷಿಯಾದ ವ್ಯೆಯ್ಯಾ ಉಟ್ಟಾಂಬರಗಳು ಮಾಸಿದ ವೆಂಬೋಯಚ್ಚರಿಲ್ಲಂಬೋ । ಅನ್ನ ಜರಿದೇವು ಕಾಂಬೋ ॥ ಬಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲದೆಯಂದು ಬರುಥೀನಿ । ಯಂದ । ಬಹುಮಾನಿ । ಯಮ್ಮ ಮಾಡೀದ ಹಾನಿ । ಮುಟ್ಟಾದೆ ಯಮ್ಮಾ ಶರವನಿಗೇ । ಮಾಡುವ ಹ್ಯಾಂಗೆ । ಮಿತ್ರೆ ರೆಂಬೋರು ಹೀಂಗೆ ॥ ೮ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ತಾಯಿಹ್ಯಾತನಕನಾವೂ । ಆರಹಂಘಚ್ಚ ಲಿಲ್ಲಾ । ತಾಯಿತಂದಿಗಳು ಗಂಡಾ ಅತ್ತಿ ಮಾವಂದಿರಿಲ್ಲಾ ॥ ಶ್ರೀಯರಸನವರು ಯಂದೂ । ಕರಿಣಾತ್ರವಾಡಲಿಲ್ಲಾ । ಮಾಯಾವಾಗಿನಮ್ಮನು ಕಾಡಿಸುವದುಸಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥

॥ ಪದ ॥

ನಮ್ಮಹಂಬಲವ್ಯಾಕೆ ಪ್ರಾಣೇಶಾವಿಠಲಗೆಕ್ಲೇಶಾ । ಬಡುವದುನಮ್ಮದೊಷಾ ॥ ಸುಮ್ಮಾನೆ । ಅವನ್ಯಾಕೆದೂರೂವಾ । ತಾನೆಸಾರೂವಾ । ಮನಬಂದಾರೆಯಿರುವಾ ॥ ಕರ್ಮಾನುಸಾರನು । ಭೋಗೀಸೀ । ಯಮ್ಮಮನದಾಸೀ । ತಿಳಿಸವಗೆಪೂರ್ರೈಸೀ । ವಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರೆ ಮುಗೆದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಾ । ಸೋಗುವದುಶಿಟ್ಟಾ । ಬೀಡುವದು ದಯ ವಿಟ್ಟಾ ॥ ೧೦ ॥ ३२

ಆರ್ಯ ವೃತ್ತ

ಇಂತು ಭ್ರಾಂತಿ ಯಿಂದಲ್ಲಿ ನುಡಿವಬಹು । ಕಾಂತಿಯುರಧ ಕಂಡುದ್ಧವನೂ ॥ ಕಂತುಪಿತನು ಪೇಳಿದ ಮಂಗಳನುಡಿ । ಸಂತೋಷದಲಿಂ ಪೇಳೂವನೂ ॥ ೧ ॥ ३८

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ರೂಪಕ

ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯರ್ಯ್ಯಾ ಕೇಳಿ । ಶ್ರೀಭಗವಂತನ ವಾಕ್ಯ ವಿವೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸ್ಮರಿಸುತತನ್ನಯ ಚರಿತಿಯು ಚಿಂತಿಯು । ಮರದು ಸುಖವಬಡುತ । ಇಹದೇವಾ ॥ ೧ । ಸಿಂಧುವಿನೊಳು ಸಿಲ್ಕಿಹೃದನು ಬಿಡಿಸಿದೇ । ನಂದಗದರಿಕಿಯು ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೨ ॥ ಬಾಯಿತೆರದು ಬೊಮ್ಮಾಂಡವ ತೋರಿದೆ । ತಾಯಿಗದರಿಕಿಯು ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೩ ॥ ಬಲುಹಗ್ಗವಕಟ್ಟಲು ಬಿಳಸಿದೆ ಕಾಲ್ಗಳು । ಇದನರಿಕಿಯು ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೪ ॥ ಪದ ತಾಡನದಿಂದೆರಡು ಮರಾಮುರಿ । ದದುಈಗರಿಕಿಯು ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೫ ॥ ಪೂತನಿ ಶಕಟಾದ್ಯರ ಕೊದೆಂನು ಈ । ಮಾತುಗಳರಿಕಿಯು ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೬ ॥ ಬಿದ್ದುಮುತುವಿನೊ

ಳುಸರ್ಪನಾ ಸೀಕ್ಷಿಸಿ । ಎದ್ದು ಬಂದದ್ದರಿಕಿ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೭ ॥ ಅಂದುನಗವ ಪೊತ್ತು ಳಿಸೀದೆ । ತುರುಬಹು । ಮಂದೀಯನಿದರಿಕಿ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೮ ॥ ವಿಪಿನಾಗ್ನಿಯನುಂಗಿ ಗೋಪಾಲಕರಾ । ವಿಪತ್ತುಕಳದ್ದರಿಕಿ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೯ ॥ ಕಾಮಿನಿಯರು ಬಹು ತಾ ನೊಬ್ಬನು । ನಿಮಗೀಮ । ಹಿಮಾಯರಿಕಿ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೧೦ ॥ ಲೋಕವಿಲಕ್ಷಣನಾ ದಪ್ರಯುಕ್ತ । ಸುವೈಕುಂಠ । ವತೋರಿದೆನೆಂದಾ । ೧೧ ॥ ಬಿಲದೊಳುಸಿಕ್ಕೀದ । ಗೋವು ಬಾಲಕರಾ । ಸಲಹಿದದರಿಕಿಯು । ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೧೨ ॥ ವಂದೊಂಧೆಳಲೆ । ಕಂಡದುಮುನಸೀಗೆ । ತಂದುಕೊಂಡು ಸುಖಿಸುವದೆಂದಾ ॥ ೧೩ ॥ ಪರುವ್ರೋತ್ಕುಮನೆಂ ದಿರಿವವದು ತನ್ನನು । ನರನೆಂದನಬ್ಯಾಡಿರಿ ಯಂದಾ ॥ ೧೪ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನು । ಸರ್ವದನಿಮ್ಮಯ । ಧ್ಯಾನದೊಳಗೆ ತಾನಿಹೆನೆಂದಾ ॥ ೧೫ ॥ ೫೩

ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ

ಮೃದುವಚನಿಂಥೇಳಿದ । ಹರಿಯನೆ । ಮುದದಿಂ ಕೇಳುತಲರವಿಂದಾ । ವದನಿ ಯರುದ್ಧವ ನೆಂತಿಳಿಯದೆ । ಷ । ಟ್ಪದಗಂಬರು । ಈಪರಿಯಿಂದಾ ॥ ೧ ॥ ೫೪

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಅಟ್ಟತಾಳ

ಮಸೀಜಾನಯ್ಯನು ಕನಸಾದನೆನುತಿದ್ದೆ । ವನುಮಾನವ್ಯಾತಕಿನ್ನೂ । ವನಿತೀ ರಿದ್ದಲ್ಲಿ । ನೆನಪಾದಿವೆನಾವು । ಘನಕ್ರಿಯವಂತ ರಂಗಾ। ಹೇಭೃಂಗಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಆವ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಆವ್ಯಾಳ್ಯದಲಿಬಂದ ।ಆವಮನಿಯೊಳುನಿಂದಾ॥ ಆಊರೊಳಗೆಬಂದು ।ಆವ ಕೆಲಸಮಾಡ್ದ ।ಆವಯೋಚನಿಯೊಳಿಪ್ಪಾ । ಹೇಮಧುಪಾ ॥ ೧ ॥ ಯಲ್ಲಿಕುಳ್ಳಿರುವ । ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಸಂಚರಿಸೂವ । ಎಷ್ಟೆನುಮಾತಾಡುವಾ । ಎಲ್ಯುಂಬುನುಡುವ । ಹಾಂಗಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ರುವ । ಮ । ತ್ತೆಲ್ಲೆನಿದ್ರಿಯ ಮಾಡುವಾ । ಆಕಿತವಾ ॥ ೨ ॥ ನೀನಾವಲ್ಲಿರುವನೋ । ಯೇನಾಊರಾತನೋ । ಕಾಣೇವೋ ನಿನಗುರುತಾ । ಈನಮ್ಮೆಲ್ಲರಸಿಲ್ಲಿ । ಮಾನಕಳ ದುಳೀದ । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲತಾನೂ । ನೋಡಿನ್ನೂ ॥ ೩ ॥ ೫೬

ಆರ್ಯಾ

ಯಿಂತಾಡಿ ಮನಸು ದಣಿಯದೆ ಪುನರಪಿ । ಕಾಂತಿಯರುದ್ಧವ ಗಂಬುದನೂ । ಚಿಂತಿಯಿತರ ವಿಷಯದಲಿಡದಲೆ । ಕೇಳ್ ಸಂತೋಷದಿ ನೃಪಪೇಳುವೆನೂ । ೧ ॥ ೫೮

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ಆದಿತಾಳ

ಮಧುರಿಪುಬಂದೇನುಮಾಡಿದಾ ನಲ್ಲಿಮಧುಪ। ಮರಿಯದಲೆ ತಿಳಸಿದಾ ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಆನಿಯುಗಸನಂತೆ ಎನೋವ್ಮೆತಿದ್ದಂತೆ । ಶ್ರೀನಾಥಾಕೊಂದನಂತೆ ಖರಿಯೇವೆ । ತಾನೆ ತಂಡಿತ್ತನಂತೆ ಪೋಣಿಸೀದಮಾಲಿ । ಗಂಧಾಮಾನಿನಿ ಕೊಟ್ಟಳಂತೆ ಖರಿಯೇವೇ । ೧ ॥ ಬಿಲ್ಲೀನ ಹಬ್ಬವಂತೆ ಮಲ್ಲಾರ ಮ್ಯಾಳವಂತೆ । ಬಲ್ಲೀದಗಜವಂತೆ ಖರಿಯೇವೇ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಿ

ಪಾಳತೆಂತೆ ನಿಲ್ಲಾದೆಕೊಂದ ಕೃಷ್ಣನೂ । ಕುಲ್ಲಾ ಕಂಸಾನೆಂಬೋರು ಖರಿಯೇವೆ । ೨ ॥
ಆಸ್ತಿ ಪ್ರಾಸ್ತ್ರಿಯೆರು ನಿರಸ್ತರಾಘ್ಯೋದರಂತೆ । ಸ್ವಸ್ಥ ಮಧುರಿಯಂತೆ ಖರಿಯವೇ ।
ಹಸ್ತೀಪ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಗೆಸುರರಶುಭಾ । ಮಸ್ತೂಎಂಬೂರಂತೀದುಖರಿಯವೇ ॥ ೩ ॥

ಆರ್ಯವೃತ್ತ.

ಹತ್ತುಭಾರಿಗಿದು ಹತ್ತದವಮಾತಾ । ಮತ್ತಿಭಗವನುನೆರೆ ಕರಸಿಹ್ಯರೂ । ತತ್ತಲ ಮಾಡದೆ ವಿಸ್ತರಿಸೆನ್ಮೊಳು । ವೃತ್ತಾಂತೆಂಧೀಗಾಡುವರೂ ॥ ೧ ॥ ೬೨

ರಾ ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಅಟ್ಟ

ಭೃಂಗಮಾಜಧೆಳಲ್ಲೀಹ್ಯಾ । ಅಂಗನಿಯೇರಾ । ಕೃತ್ಯವಾ ।ತುಂಗದೇವಾರಾಗಿ। ನೀಬಂದೆಹ್ಯೇಭೃಂಗ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಿಲ್ಲಗೊಡದಾಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿನಲ್ಲನ ಕರಾವ್ಯೆದಾನೂ । ಬಿಲ್ಲುಹಬ್ಬೆಂದು ಸತ್ಯವೇನೊಭೃಂಗಾ । ಯಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಾಗೀಇದ್ದಾನೋ ಖುಲ್ಲಲಿಅಕ್ರೂರನೆನುತಿದ್ದಾ । ಅಲ್ಲಿಎನಂಬೊನವನಿಗೆಭೃಂಗಾ ॥ ೧ ॥ ಮಾರನಯ್ಯಾ ನಂಗಸಂಗಾ। ಹಾರೈಸೀಕೊಂಡೀಬಗೆ । ನಾರೇರೆಕರೀಸಿ ಕೊಂಡಾರೆಭೃಂಗ । ಮಿಾರೀದಮಾತಾ ಯಿಾತೀದೂ । ಜಾರೇರಾ ಕುಂತಾಣೀತಾನಾ ಪರುಷಾಗೆ ನಾಚೀಕಿಲ್ಲೆನೋ ॥ ೨ ॥ ಅವ ಲಂಕಾರಿಟ್ಟೀಹ್ಯಾರೋ । ಆವಂಬಾರ ಉಕ್ಕೀಹ್ಯಾರೋ । ಆವಾವ ಶಾಸ್ತ್ರಾಬಲ್ಲಾರವರುಭೃಂಗಾ ॥ ಆವಾಶೃಂಗಾರಾಗೂವಾರೋ । ಆವಸೌಂದರ್ಯ ತೋರ್ವಾರೋ । ಆವಾಭಾವಾ ತೋರಿಸೂವಾರೊ ಭೃಂಗಾ ॥ ೩ ॥ ಮೆಲ್ಲನೆನುಡಿವಾರೂಚಾಜೀ । ಮಲ್ಲೀಗಿ ಮುಡಿವಾರೊ ಮಡ್ಡಾ । ಗೊಲ್ಲಾತೆರೆಂದೆಮ್ಮಾಗಂಬೋರೊ ಭೃಂಗ ॥ ಸೊಲ್ಲುಸೊಲ್ಲಿಗೆ ನಗುವೋರೆಯಲ್ಲೆಂದಾರಲ್ಲಿ ತಿರುಗೋರೆ ನಲ್ಲಾರಾಭೀತಿಬಿಟ್ಟಿಹ್ಯರೆ ಭೃಂಗಾ॥೪ ಯಂದೀನಾರಭ್ಯ ಯೋಚಾನೆ । ಸಂಧೀಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೊಶ್ರೀ । ಇಂದೀರೇಶಾ ಬರಬೇಕೆಂಬೋದೂ । ನಂದಾಜಾಗೆ ನಗೂವಾರೋ । ಮುಂದಿ ಬಾತ್ಮೀಗೆನ್ಯೆಂಜಾನಾ । ತಂದಾತ್ಯರನಾಮಾಡಿದಾರೊಭೃಂಗಾ ॥ ೫ ॥ ಹುಟ್ಟೀಕಲಿತಾರೋಕೃತ್ಯಾ । ಮೊಟ್ಟಾಮೊದಲೀಗೆ ಬಲ್ಲಾರೋ । ಕೆಟ್ಟಜ್ಯಾತೀಯಾರೊ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಭೃಂಗಾ । ಯಿಷ್ಟುಮಾಡಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ಕಂಗೆಟ್ಟುಆವರಿಗೆ ನಾವು ॥ ದುಷ್ಟಾಮಾತಾಡಾಬ್ಯಾಡಾವೆನೊಭೃಂಗಾ ॥ ೬ ॥ ಸಟೆಯಾತೀವ್ಯೊ ನಿನ್ನೊಳ್ । ನಿಟಲಾಕ್ಷನಾಣೆಮ್ಮನೂ । ಚಟಚಟಾ ಮಿಡಿಕಿಸುವಾರೋಭೃಂಗಾ । ಧಿಟರೊದಯಾಹೀನರೋ । ಕಠಿಣಾರೊ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶಾವಿಠಲನೇನೂ ಮಾಡಿದಾರೋ ॥ ೭ ॥ ೬೯

ಆರ್ಯ

ಪ್ರಜ್ಞಪರೀಕ್ಷಿತಸಂಜ್ಞತಿಳಿಯೊಟಿನ । ಭಿಜ್ಞರೊಯಂಬಗೆ ತೋರುವೆರೂ । ಯಜ್ಞನಲ್ಲಿ ಮನಮುಗ್ಗ ಮಾಡಿಹ್ಯರು ॥ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲ ಬಲಿಯುರೂ ॥ ೧ ॥ ಭಾವಿ

ನಿಯರೂನುಡಿ ಭೂಮಿಗೆಪಾವನ । ತಾಮರಸಜನ । ರಿಗೆ ದೊರಕದೆಲೋ । ಈಪುಹಕಥೆ ಸುಪ್ರೇಮದಿ । ಪೇಳುವೆ । ನಾಮುದದಿಂದ ಸುಲಭನಲ್ಲೋ ॥ ೨ ॥ ಯಿಂದುವನಿಯರ ಛಂದೇನ್ನೇಳಲಿ । ಮುಂವರಧರನಲಿಸಥಿಬ್ಯಾರೆ । ಅಂದರುಮನದಲಿ ನೊಂದೀಪರಿಯಲಿ । ಮುಂದಿನ ಪದನಿ ಕೇಳುಧೊರೇ ॥ ೩ ॥ ೭೦

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಆದಿತಾಳ

ರಂಗಬಹನೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲೀಗೆ । ಭೃಂಗಾತಾಚಿತ್ತಕೆ ಮಂಗಾಟಾವಮಾಡಿಹೋದ ಲವಂ ಗನಿಯುಗನ । ಅನಂಗಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಂಗಾ ॥ಪಲ್ಲ ವರುಷಾಪೇ ಸಾಹವುನಿನಗೆ । ಮರಿಯಾ ಯಾದೆಪೇಳಿಲೊಧರಿಯೋಳ್ ಬಹುಕಂಡವನಿನೀ । ತೆರನಾವುಕೇಳೆಲೊ ।ಹರಿನನ್ನನು। ಬೆರದಂದೀಗಲು । ಜರಿದದ್ದು ನೋಡೆಲೊ ॥ ಸರುವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನು ನಿನಗಿದು । ಸರಿಬಂ ದೀತೇ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಛೀ ಯನ್ನೆಲೋ ॥ ೧ ॥ ಚಲ್ವರಿಲ್ಲ್ಹೋಗುವಿನೆಂದರೆ । ಕೊಲ್ವೆನೆ । ಪ್ರಾಣವ । ಬಿಲ್ಲೂಹಬ್ಬೆಂಧೋದನು ।ಸೊಡ್ಡುಲ್ಲನ ಮಾಟವಾ । ನಲ್ಲಾರುಳ್ಳವರನವಂ ಚಿಸಿ । ಸಲ್ಲದೀಕೃತ್ಯವಾ । ಯಲ್ಲಿಕಲಿತಿದ್ದನೊ ಸಾಕಿನ್ನಿಲ್ಲೀಗೆ ಬರುವದು । ಸುಳ್ಳಾ ಶಾತಕೇ ॥ ೨ ॥ ಯೋಸೂಹಲುಬುವಿರೆಂದು । ಮನದಲಿ । ಬ್ಯಾಸರ ಬ್ಯಾಡವೋ । ಈಸೂವನಾತೂ ನಮ್ಮವನೆಂಬ । ಗೋಸೂಗ ಪೇಳ್ದೀವೊ । ಸಾಸಿರಾಭಾಗದೊಳಗೊಂ ದಂಶಾವೀಗಂದೆವೋ ॥ಶ್ರೀಶಾಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನಿಗೆ।ದೇಸುರಹಿತನಂಬರೀಸಡಗರಕೇ ॥ ೩॥

ಅರ್ಯವೃತ್ತ

ತಾಪಸನನಮ್ಮನ್ನ ಗಲಿದನೆಂಬುವ । ಸಂತಾಪದಿಂದಳಲಿನುಡಿವರಿಗೇ । ತಾಪರವು ರಹಸ್ಯಗಳು । ಪದೇಶಿಸುತಾಪಳ್ಳಿಯೊಳಿರೆ ಉದ್ಧವಗೇ ॥ ೧ ॥ ತರುಣಿಯರೆಲ್ಲರುಕಡು ಸ್ನೇಹದಬಿಹು । ಪರಿಮನ್ನಿಸುತಾ । ಕುಲಬಾಗೇ । ಮರದಿರೆ ಸಂತೈಸುತನಾಗುವೆ। ಹರಿಬಳಿಗೆನಲಾಡುವ ಹರ್ಷಂಗೇ ॥೨ ॥ ೭೭

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಅಟ್ಟತಾಳ

ಉದ್ಧಾವ ಒಹುಲಾಭ ನೀಬಂದೂ । ನಮ್ಮನ್ನುದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದಿಂದಿಗೆ ದಯಾ ಸಿಂಧೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ದಾರಿಂದನೀದೊಡ್ಡ ತೇರಿರಿ । ಬರೆಕಂಡು । ಕ್ರೂರನೆ ಆಧಾನೆಂತೊ ರಿತೋ ಯಮುಗೆ ॥ ಖಗವಹನನವಂದು । ಬಗೆಯಿಂದ ವೈದೀಗ । ರಗಲೀಸಬಂದಾ ನೊ । ಇಗಡನಂತಿಹಿವೋ ॥ ೨ ॥ ವನಿತೇರುಅವನಟ್ಟಿ । ಅನಿರುದ್ಧಾನೊಯ್ವಂತೆ। ಅನು ದಿನ । ಕಾಂಬೆವೂ ಕನಸೀನೊಳೆಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥ ನಿನಮುಖದಿಂದ ಕಂಸನನೊಂದು । ಮ ಧುರಪಟ್ಟಣವಾಳ್ವ ನೆನೆಬಿಟ್ಟೆ । ವನುಮಾನವೀಗಾ ॥ ೪ ॥ ಅರಸೀಚೆರಿಯಾದೆ । ಸರುವ ವಯುವದಿಪೆತ್ತಾ । ಸ್ವ ರಮಣ । ಗೆಮ್ಮೊಳು ।ಸುರಿತಾದ ಸುಖವೇ ॥ ೫ ॥ ದೋಷವಿವ ರ್ಜಿತಶ್ರೀಶನಮ್ಮನು । ತನ್ನ । ದಾಸರು ಎಂದೂ । ಘೋಷಿಸಿದತಾನೇ ॥ ೬ ॥ ತಿಳಿದು

ತಿಳಿದು ಮತ್ತೆ ಕಳವಳಗೊಂಬೇವೋ ॥ ಬಲಿವಂಚಕನ ಮಾಯ । ಬಲಿಯೊಳು ಬಿದ್ದೊ ॥ ೭ ॥ ನಿನ್ನ ನೋಡುತಲೆ ।ಕೃಷ್ಣನ್ನ ಕಂಡಂತಾಗಿ ॥ ಧನ್ನೆ ರಾದೆವೊ ಯೀಗಕನ್ನೀ ಥವಿಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥ ಹಿರಿಪೋದದಕೆಚಾರಿ । ವರಿವೆವೆಮ್ಮ ಯಭ್ರಾಂತಿ । ಕರುಣಾಳು ನೀ ಬಂದು । ಮರಸಿದ್ದಿಯಲ್ಲೋ ॥ ೯ ॥ ಶ್ರೀಪತಿಯುಗಲಿ । ಪ್ರಲಾಪ । ಮಾಡುವೆವೆ ಮ್ಮಾ । ನೀಪರಿ । ಬಿಟ್ಟೊ । ನೀಪೋಪದು ಚಿತವೇ ॥ ೧೦ ॥ ನಂದತನುಜ ಪೋದನೆಂ ದುಚಿಂತಿಸುವದು । ವಂದೇಹಾದ್ಯಾಗಿತ್ತು ಬಂದ್ಯಾಕೊನೀನು ॥ ೧೧ ॥ ದಿವಸಾವೇಸಾ ದವೊಕವಿನೀನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು । ಲವವೆಂದು ತೋರ್ವದೊ । ಯುವತೇರಿಗೆಲ್ಲಾ ॥ ೧೨ ॥ ಹೃಷಿಕೇಶನೋರ್ತಿಯ ಹಸನಾಗಿ ಪೇಳಿತ್ಯಜಿಸಿ ಪೋಗುವೆಲ್ಲೀಗೆ । ಹೊಸನೋವು ಮಾಡೀ ॥ ೧೩ ॥ ಬರುಬೇಕುತ್ತುಮರು । ಬಂದರುಹೋಗಸಲ್ಲಾ । ವೀ । ಪರಿತಕ ಷ್ಟಂಬೋದು । ಖರಿಯ ಬಾಂತೆಮಗೇ ॥ ೧೪ ॥ ಚಿಂತೀಸಬ್ಯಾಡಿರ್ಥೆಂದೆಂತು । ಪೇಳಿದಿ ನೀನು । ದಂತವಕ್ರಾರೀಯ ಭ್ರಾಂತಿಮರಿಯದೋ ॥ ೧೫ ॥ ಅನುಗಾಲ ಯಿದ್ದಾನೆಂ। ಬನಘ । ಪೋಪನುನೆರ । ಮನಿ ಪ್ರಾಣಿಪೋಗುವಿ । ನಿನಗೆಂಬೋದಲ್ಲಾ ॥ ೧೬ ॥ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವ ನೀನೆಸ್ಟುಮಾಡೀದಿ । ವಿಜ್ಞಾನಾಂಕನುಪಶಾಂತಿ ಕಾಣೆವೋನಾವೂ ॥ ಗೋವಿಂದನೆನಿಸಿ ನಿನ್ನೀವ್ರೂರಿಗಟ್ಟೀದಾ॥ ನಾವೇಭ್ಯಾಗವಂತಾರೀವ ಸೂಧಿಯೋಳೂ॥೧೮ ಯರವಿಲ್ಲವಲೆ ವಿಶ್ವಪೂರವನು ಪ್ರತಿದಿನ । ನೆನೆನಂಬಿಹ್ಯೆವೊ । ಯುಷ್ಮ । ಮರವಾನೆ ಕರುಣೀ ॥ ೧೯ ॥ ಸಧ್ಯನೀಪೋಗೀಗ । ಜೈದ್ಯಾರಿಗೆ ನಾವು । ಬಿದ್ದು ಪಾದಕಮಲ। ಕೆದ್ದಿಲ್ಲವೆನ್ನೂ ॥ ೨೦ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಠಲಗಿನ್ನೇನು ಹೇಳಲಿ । ಜೇಕೋ । ಮಾನಿಸಿಯ ರು ನಾವು ನೀನೆವೆ । ಬಲ್ಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ೯೮

ಭೋಗ ಷಟ್ಪದಿ

ಈಸುಪರಿಯಲುದ್ಧವನಿಗೆ । ಭೇಶಮುಖಿಯರಾಡಿಕಳುಹೆ । ಲಾಸಮರ್ಥ ರಥವ ನೇರಿ ಮಧುರ ಪುರಕೆ ಬರತಲೀ ॥ ಶ್ರೀಶನಂಘ್ರಿಗೆರಗಿ ಅಲ್ಲಿ । ಯಾಸುವಾರ್ತಿಯನ್ನು । ಸಂ । ತೋಷದಿಂದ ಪೇಳಿ । ಸೇವಿಮಾಡಿಕೊಳುತ ಲಿರುತಿಹ್ಯಾ ॥ ೧ ॥ ಇತರಚಿಂತಿ ಬಿಟ್ಟೀಕಥಿಯ । ಸತತಕೇಳುವರಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪತಿಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲ ಕೊಡುವ । ಕಳೆವರ ಬಲಧನಸತೀ ॥ ಸುತ ಸಂಪದ ಇಹ್ಯದಪರದಿ । ಮುಕುತಿಯನೆಂದು । ಶುಕಮುನಿ ಪರಿ ಕ್ಷಿತಗೆ । ಪೇಳ್ದನೆಲ್ಲದರಿದು । ಭಕುತಿಲಿಪಠಿಪುದನುದಿನಾ ॥ ೨ ॥ಜಯತುಜಯತು ಶಫ ರಕೂರ್ಮ । ಜಯತು । ವರಹ ಶ್ರೀನರಶಿಂಹ । ಜಯಉಪೇಂದ್ರ । ಪರಶುರಾಮ । ದಾಶರಥಿಸುಯದುಪತೀ । ಜಯಜಿನಾದಿ ವಂಚಕ ಜಯ । ಜಯಕಲಿಮುಖ ದಾನವ ಹರ। ಜಯತುಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ। ಜಯಸತಜನಸುರತರೂ ॥ ೩ ॥ಅಂತೂಪದ ೧೧೧

ಶ್ರೀಗುರು ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

ಶ್ರೀ

ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ್ಠಲವಿರಚಿತ ಶ್ರೀಹರಿಕೀರ್ತನ

ಮಾಲಾ ಪ್ರಥಮ ಪುಷ್ಪವನ್ನು

ಹನುಮಂತರಾವ, ವೆಂಕಟರಾವ, ಕುಲಕರ್ಣಿ ಗೋರೆಬಾಳವಕೀಲ್ ಲಿಂಗಸುಗೂರ ಇವರು ಶ್ರೀಸಾವಿತ್ರಿ ಮುದ್ರಾಲಯ ರಾಯಿಚೂರು ಇವರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿ

ಲಿಂಗಸುಗೂರ

ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ

ಶಕ ೧೮೮೭ ಮಾಘ ಬ॥ ೩೦

ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪುತ್ರರೂ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯರೂ ಮಹಾತ್ಮರೂ ಆದ

ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ

೬೧ ನೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಪುಣ್ಯತಿಥಿ ಸುಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು.

ಶುದ್ಧಿಪತ್ರಿಕೆ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
		ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ	
೨	೧೦	ಮಹತ್ಮ	ಮಹತ್ಮೆ
		ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ	
೧	೧	ಹರಯು	ಹರಿಯು
೧	೩	ನಂದಂ	ನಂದನ
೧	೧೨	ಸಸರ್ವದ	ಸರ್ವದ
೧	೧೬	ಪಾನೀಯು ಧರಡವ್ಯಾಳಗ	ಪಾನೀಯುಧರುದಕವಸು
೨	೨	ಬರೆಮನೆಗೆ ಲಾಯುಕೋದೆ	ಮನೆಗೆಬರಲಾಯುಕೋದೆ
೨	೪	ಕೋಂಬಿಬ್ಯಾಕೆ	ಕೊಂಬ್ಯಾಕೆ
೨	೭	ನೋಡುತಲು	ನೋಡಲು
೨	೧೦	ಜೆಲ್ಲು	ಜೊಲ್ಲು
೨	೧೭	ಗೋಪನೀ	ಗೋಪನೇ
೨	೧೭	ಬಿದುಕುವಿಂಮೊ	ಬದುಕುವಿಂಮೊ
೨	೧೯	ಕೋಪಡೆಲಿ	ಕೋಪದಲಿ
೨	೨೦	ಮಾಡುಟ್ಟುಣ್ಣಾರ	ಮಾಡಿಉಣ್ಣಾರಿ
೨	೨೧	ಬಟ್ಟೋ	ಬಟ್ಟೊ
೨	೨೨	ಹಿಗೆಂದನು	ಹೀಗೆಂದನು
೨	೨೩	ಕಕಲಿ	ಕಲತು
೩	೧೩	ಯಶೋಧೆ	ಯಶೋದೆ
೩	೧೪	ವಡೆಕೊಂಡಾ	ವಡಕೊಂಡಾ
೩	೨೫	ಅಪರಾಧಿತ	ಅಪರಾಜಿತ
೩	೨೬	ಯಶೋಧೆ	ಯಶೋದೆ
೪	೬	ಬುಡ್ಡ	ಬುದ್ಧ
		ಕಾಳಿಂಗಫಣಾಮರ್ದನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ	
೧	೪	ಕಾಳಿಯು	ಕಾಳಿಯನ
೧	೮	ತ್ರಿಗುರು	ಶ್ರೀಗುರು
೧	೧೦	ಮರ್ಧನ	ಮರ್ದನ
೧	೧೧	ಯೋಳಿಹ್ಯ	ಯೊಳಿಹ್ಯ
೧	೧೭	ಲಕುವಿಮಾ	ಲಕುವಿಮಾ
೩	೭	ಕೇಳೂ	ಕೇಳು
೩	೧೧	ಮಗು	ಮಗುವು
೩	೧೩	ಗಾಯಿ	ಗಾಯಿ
೩	೧೮	ಎನಾ	ಎನ್ನಾ
೫	೮	ಮುನಿ	ಮನಿ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
		ಕಾಳಿಂಗಫಣಾಮರ್ದನಕಥೆಯಲ್ಲಿ	
೫	೧೭	ಮತ್ಯೆನು	ಮತ್ಸ್ಯೆನು
೬	೨೬	ವೇದ	ವೇಧ (ವಿಧಿ)
೭	೨೮	ವೇದೇಹಿ	ವೆದೇಡಿ
೮	೨೩	ದಪ	ಪದ
		ಬುಡ್ಡಬ್ರಹ್ಮನಕಥೆಯಲ್ಲಿ	
೩	೧೬	ಲೊಬ್ಬರಿ	ತೊಬ್ಬರಿ
೩	೧೭	ಬ್ಕ್ಯಾಗ	ಬ್ಯಾಗ
೪	೫	ಬಿಡಿವಾರ್ಯ್ಯಾಕೆ	ಬಡಿವಾರ್ಯಾಕೆ
೫	೨	ಲಕ್ಷ್ಮೀನಲ್ಬಾ	ಲಕ್ಷ್ಮೀನಲ್ಲಾ
೬	೫	ಆದ್ಭುತಾ	ಅದ್ಭೂತಾ
೬	೧೫	ಬಂದೆಮ್ಮಂಡಲಿರ	ಬಂದೆಮಂಡಲಿ
೭	೬	ಬಯ್ಯುದ್ದಣ್ಣಿಸಿರಿ	ಒಯ್ಯುದ್ದಣ್ಣಿಸಿರಿ
೮	೨೫	ಸಮ್ಮತಾಯತೆ	ಸಮ್ಮತಾಯಿತೆ
		ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸದಲ್ಲಿ	
೧	೧	ಶಂಖಚರಣ	ಶಂಖಚಕ್ರ
೨	೧	ಪಾರಾಗೆವಂದದಿ	ಪಾರಾಗುವಂದದಿ
೨	೨	ವಿಲಾಸಖ್ಯ	ವಿಲಾಸಾಖ್ಯ
೨	೯	ಚುಂಬಿಸುಸುವ	ಚುಂಬಿಸುವೆ
೨	೧೦	ದೆಂದೂನರವೇ	ದೆಂದೂನೆರವೇ
೩	೨	ಯರಲೀ	ಯಿರಲೀ
೩	೧೯	ಮಹಿಮಿಯ	ಮಹಿಮೆಯ
೩	೨೦	ದರಿಷಿಣಹಚುತ	ದರಿಷಿಣಹಚ್ಚುತ
೩	೨೭	ಪರಾರ್ಥ	ಪದಾರ್ಥ
೩	೨೯	ಬರಿವುಕಣ್ಣಿದ	ಬರವುಕಣ್ಣಿದ
೪	೧೩	ಮೊಯು	ಮೊಯ್ದು
೪	೨೫	ಅತ್ತೀರೇಜಾಪ್ಪಧ	ಅತ್ತೀರೆಔಷುಧ
		ಭ್ರಮರಗೀತೆಯಲ್ಲಿ	
೭	೩	ಸುರರ	ಸುರರ
೭	೩	ಎಂಬೂ	ಎಂಬ
೭	೨೨	ಕೆಟ	ಕೆಟ್ಟ